

วิทยานิพนธ์

ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุม
ผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศในทัณฑสถานหญิงธนบุรี

CORRECTIONAL OFFICERS' OPINIONS TOWARD CUSTODY OF
FEMALE HOMOSEXUAL INMATES: A CASE OF THONBURI
WOMEN CORRECTIONS INSTITUTE

นายวีระพล ศรีอินทร์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ. 2551

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนสังคมศาสตร์)
ปริญญา

พัฒนสังคมศาสตร์

โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ
ในทัณฑสถานหญิงธนบุรี

Correctional Officers' Opinions toward Custody of Female Homosexual Inmates:
A Case of Thonburi Women Correctional Institution

นามผู้วิจัย นายวีระพล ศรีอินทร์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รongศาสตราจารย์เสาวคนธ์ สุดสวัสดิ์, Ph.D.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราโมทย์ ปัจจนิก, Ph.D.)

ประธานสาขาวิชา

(รongศาสตราจารย์สากล สถิตวิทยานันท์, วท.ด.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รongศาสตราจารย์กัญญา ชีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 28 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ
ในทัณฑสถานหญิงธนบุรี

Correctional Officers' Opinions toward Custody of Female Homosexual Inmates:
A Case of Thonburi Women Correctional Institution

โดย

นายวีระพล ศรีอินทร์

เสนอ

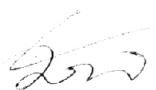
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนสังคมศาสตร์)

พ.ศ. 2551

วีระพล ศรีอินทร์ 2551: ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิง
รกร่วมเพศในทัณฑสถานหญิงธนบุรี ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนสังคมศาสตร์)
สาขาพัฒนสังคมศาสตร์ โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์เสาวคนธ์ สุดสวาศดี, Ph.D. 119 หน้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นและความสัมพันธ์ระหว่าง
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ
โดยศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่ปฏิบัติงานที่ทัณฑสถานหญิงธนบุรี จำนวนทั้งสิ้น
56 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้
โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ค่าเฉลี่ย และค่า Chi – Square โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์มีความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขัง
หญิงรกร่วมเพศในระดับสูง โดยแยกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ ด้านตัวผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรม
รกร่วมเพศ ด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับของกรมราชทัณฑ์ ด้านเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุม
ผู้ต้องขัง ทั้งสามด้านเจ้าหน้าที่เห็นด้วยในระดับมาก และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็น
ของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ ได้แก่ ระดับตำแหน่งงาน
ส่วนปัจจัยด้าน อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อายุราชการ ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่
ตำแหน่งปัจจุบัน ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง หน้าที่/ความรับผิดชอบ ประสิทธิภาพในการ
ปฏิบัติงาน ประสิทธิภาพในการควบคุม ประสิทธิภาพในการรับรู้/พบเห็น ประสิทธิภาพในการ
ลงโทษ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิง
รกร่วมเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

28 / พ.ค. / 2551

Weeraphon Sri-in 2008: Correctional Officers' Opinions toward Custody of Female Homosexual Inmates: A Case of Thonburi Women Correctional Institution. Master of Arts (Development Social Sciences), Major Field: Development Social Sciences, Interdisciplinary Graduate Program. Thesis Advisor: Associate Professor Saovakon Sudsawasd, Ph.D. 119 pages.

The objectives of this research were to study the opinions and their relevant factors of correctional officers' toward custody of female homosexual inmates in Thonburi Women Correctional Institution. The sample consisted of 56 correctional officers of Thonburi Women Correctional Institution. Data were collected by using questionnaires and analyzed by SPSS program. Statistical tools employed were percentage, mean, standard deviation and Chi-square by assigning the significant level at 0.05.

The research found that correctional officers of Thonburi Women Correctional Institution had high level of opinions for three aspects, namely background of female homosexual inmates, rules and regulations of the Department of Corrections, and correctional officers performing duty of taking custody of the inmates. The factor of rank classification was related to their opinions toward custody of female homosexual inmates. While the others factors such as age, marriage status, educational level, duration of work experience in government service, duration of work experience in present position, duration of performing in the position, duties/responsibilities, work experiences, experiences in taking-in custody works, experiences in awareness of female homosexual inmates, and experiences in imposing punishment were not statistically related to such opinions.

Weeraphon Sri-in

Student's signature

Saovakon Sudsawasd

Thesis Advisor's signature

28 / MAY / 2008

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความกรุณาและความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวคนธ์ สุดสวาสดี ประธานกรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก กรรมการที่ปรึกษาวิชาเอก และศาสตราจารย์ ดร.จ่านงค์ อติวัฒนสิทธิ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำตลอดจนการตรวจแก้วิทยานิพนธ์ ทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้ถูกต้อง สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณผู้บังคับบัญชา ผู้อำนวยการทันตสถานหญิงธนบุรี ผู้อำนวยการทันตสถาน หญิงนครราชสีมา เพื่อนข้าราชการ ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งทำให้งานวิจัยนี้ สำเร็จไปด้วยดี และขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ นิสิตปริญญาโท สาขาพัฒนสังคมศาสตร์ทุกท่าน ที่เป็นกำลังใจให้ตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และสมาชิกครอบครัว “ศรีอินทร์” ที่ส่งเสริมและ ให้อีกโอกาสทางการศึกษา อีกทั้งสนับสนุนด้านทุนการศึกษาด้วยดีเสมอมา

ท้ายที่สุด คุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้กับ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และกรมราชทัณฑ์ ตลอดจนผู้สนใจทั่วไป

วีระพล ศรีอินทร์

มกราคม 2551

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง (3)

สารบัญภาพ (6)

บทที่ 1 บทนำ 1

 ความสำคัญของปัญหา 1

 วัตถุประสงค์ของการวิจัย 3

 ประโยชน์ที่จะได้รับ 3

 ขอบเขตของการวิจัย 4

 นิยามศัพท์ 4

บทที่ 2 การตรวจเอกสาร 6

 แนวคิดและทฤษฎี 7

 การควบคุมผู้ต้องขังกรมราชทัณฑ์ เรือนจำ/ทัณฑสถาน 28

 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 47

 กรอบแนวคิดในการวิจัย 53

 สมมติฐาน 54

บทที่ 3 วิธีการวิจัย 56

 กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย 56

 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา 56

 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 57

 การเก็บรวบรวมข้อมูล 57

 เกณฑ์การให้คะแนน 58

 การวิเคราะห์ข้อมูล 59

 การแปลความหมายของระดับคะแนนเฉลี่ย 59

 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 59

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	การจัดกลุ่มผู้ต้องขังเพื่อการควบคุม	40
2	การจัดกลุ่มผู้ต้องขังเพื่อการแก้ไข	41
3	จำนวนและร้อยละของลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	62
4	จำนวนและร้อยละของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม	63
5	ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านตัวผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ	65
6	ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของกรมราชทัณฑ์	67
7	ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขัง	70
8	สรุประดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์	73
9	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคต่อการควบคุมด้านตัวผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ	73
10	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคต่อการควบคุม ด้านกฎระเบียบข้อบังคับ	74

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
11	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคต่อการควบคุมด้านตัวเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ	75
12	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอและแนวทางปฏิบัติต่อการควบคุมด้านตัวผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ	76
13	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอและแนวทางปฏิบัติต่อการควบคุมด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับ	76
14	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอและแนวทางปฏิบัติต่อการควบคุมด้านตัวเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ	77
15	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุและระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ	78
16	ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพและระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ	79
17	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ	80
18	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานและระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ	81
19	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการและระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ	82

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
20	ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่และระดับความคิดเห็น ของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ	83
21	ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งปัจจุบันและระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ	84
22	ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งและระดับความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ	85
23	ความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่ความรับผิดชอบและระดับความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ	86
24	ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในเรือนจำ/ทัณฑสถาน อื่นและระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขัง หญิงรกร่วมเพศ	87
25	ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการควบคุมและระดับความคิดเห็น ของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ	88
26	ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการรับรู้/พบเห็นและระดับความ คิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ	89
27	ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการลงโทษและระดับความคิดเห็น ของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ	90

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow	21
2	มาตรการในการควบคุมผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์	29

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

กระทรวงยุติธรรม ประกอบด้วย พนักงานสอบสวน อัยการ ศาล และมีราชทัณฑ์ซึ่งเป็นหน่วยงานสุดท้าย ภารกิจหลักของกรมราชทัณฑ์ คือ การควบคุมผู้ต้องขังมิให้หลบหนีที่ต้องราชทัณฑ์ตามคำพิพากษาของศาล เพื่อจำกัดสิทธิเสรีภาพให้อยู่ในพื้นที่จำกัด ซึ่งมีเรือนจำ/ทัณฑสถานเป็นสถานที่ในการจำกัดสิทธิเสรีภาพของผู้กระทำผิด โดยผู้กระทำผิดตามกฎหมายที่วางไว้ได้แก่ โทษประหารชีวิต จำคุก กักขัง ปรับ และริบทรัพย์สิน เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์จะเป็นผู้รับผิดชอบการลงโทษผู้กระทำผิด 2 วิธี คือ โทษประหารชีวิต และจำคุก ผู้กระทำความผิดที่ศาลมีคำสั่งให้ลงโทษประหารชีวิตก็เพราะเป็นคนชั่วโดยสันดานไม่สามารถแก้ไขพฤติกรรมเสียให้อยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้ ส่วนผู้กระทำผิดที่ศาลพิพากษาให้จำคุก เพื่อตัดโอกาสในการกระทำผิดและแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมให้เป็นบุคคลที่สามารถเข้ากับสังคมทั่วไปได้เมื่อพ้นโทษหน้าที่หลักของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์คือการควบคุมผู้ต้องขังมิให้หลบหนีและบำบัด ปรับเปลี่ยนแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังให้กลับตนเป็นคนดีคืนสู่สังคม

ภายใต้หลักกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ (UN) ได้กำหนดการควบคุมผู้ต้องขังของเจ้าหน้าที่ เท่ากับ 1 : 5 หมายถึง เจ้าหน้าที่ 1 คนจะควบคุมผู้ต้องขัง 5 คน หรือกรมราชทัณฑ์บางประเทศ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้กำหนดไว้เท่ากับ 1 : 3 แต่กรมราชทัณฑ์ไทยปัจจุบัน พบว่า อัตราการควบคุมของเจ้าหน้าที่ต่อผู้ต้องขัง เท่ากับ 1 : 14 (กรมราชทัณฑ์, 2547) เกินกว่ามาตรฐานที่ UN กำหนด นับว่าเป็นภาระหน้าที่หนักมาก สำหรับการควบคุมมิให้หลบหนี อีกทั้งต้องมีการบำบัดฟื้นฟูแก้ไขพฤติกรรมให้ผู้ต้องขังกลับตนเป็นคนดีเพื่อออกไปใช้ชีวิตในสังคมตามปกติในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ควบคุม และการบำบัดฟื้นฟูแก้ไขพฤติกรรมตามหลักทฤษฎีอาชญาวิทยา ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ 2479 ตามมาตรา 11 ได้กำหนดให้รัฐมนตรี มีอำนาจการแยกประเภทหรือชั้นผู้ต้องขัง และกฎกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดการแยกประเภทผู้ต้องขังเป็น 7 ประเภท ได้แก่ ผู้ต้องขังที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี และเป็นโทษครั้งแรก ผู้ต้องขังที่ต้องโทษสำหรับความผิดอนาจาร ผู้ต้องขังที่ต้องโทษสำหรับความผิดที่ประทุษร้ายแก่ชีวิตและร่างกาย ผู้ต้องขังที่ต้องโทษสำหรับความผิดที่ประทุษร้ายแก่ทรัพย์

ผู้ต้องขังที่ศาลพิพากษาว่ามีสันดานเป็นผู้ร้าย ผู้ต้องขังที่ไม่อยู่ในจำพวกที่ได้ระบุมาแล้ว นอกจากนี้ กรมราชทัณฑ์ยังได้เห็นถึงประสิทธิภาพของการควบคุมผู้ต้องขังโดยได้แยกผู้ต้องขังบางประเภท ให้ไปรวมอยู่ในเรือนจำประเภทพิเศษซึ่งตั้งขึ้นโดยเฉพาะ เช่น ทณฑสถานวัยหนุ่ม สำหรับควบคุมผู้ต้องขังอายุน้อยไม่เกิน 25 ปี ทณฑสถานหญิง สำหรับควบคุมผู้ต้องขังหญิง ทณฑสถานบำบัดพิเศษ สำหรับควบคุมผู้ต้องขังจิตยาเสพติด

การที่ผู้กระทำผิดและได้รับคำพิพากษาจนถึงที่สุดให้ประหารชีวิตนั้นไม่ได้สร้างความลำบากในการปฏิบัติหน้าที่มากนักเพราะเมื่อถึงเวลาที่จะนำตัวผู้ต้องขังไปลงโทษประหารด้วยการฉีดสารพิษให้ถึงแก่ความตายเป็นอันเสร็จสิ้นภารกิจ แต่ผู้ต้องขังที่ได้รับการตัดสินให้จำคุกนั้น นอกจากการควบคุมให้อยู่ในพื้นที่ที่จำกัดแล้วเจ้าหน้าที่ยังต้องให้การแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ทักษะคิด เพื่อคืนคนดีกลับไปใช้ชีวิตในสังคมตามปกติและไม่หวนมากระทำผิดซ้ำอีก ในสภาวะการณ์ปัจจุบันนี้ผู้กระทำผิดและได้รับคำพิพากษาจนถึงที่สุดให้จำคุกนั้นมีจำนวนมาก หลากหลายอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นดารา นักแสดง ผู้พิการ ข้าราชการ ตำรวจ ทหาร แม้กระทั่งนักการเมืองหรือบุคคลที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ เมื่อกระทำผิดต้องได้รับการลงโทษ ก็ไม่พ้นที่จะต้องมาเป็นผู้ต้องขังที่อยู่ภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ในจำนวนผู้ต้องขัง 152,625 คน (กรมราชทัณฑ์, 2549) ไม่อาจจะปฏิเสธได้ว่าจะไม่เป็นผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ แต่ก็ยังไม่สามารถเปิดเผยได้ว่ามีผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ ถูกคุมขังอยู่ ณ เรือนจำ/ทณฑสถานใดและมีจำนวนเท่าไร แต่เพื่อการควบคุมแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรม และปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ทักษะคิด ต่อผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมีเทคนิคและวิธีการที่แตกต่างแยกตามประเภท ลักษณะ และพฤติกรรม ของผู้ต้องขัง

กรมราชทัณฑ์ให้เรือนจำ/ทณฑสถาน ควบคุมผู้ต้องขังหญิงและชายมิให้ปะปนกัน แต่โดยธรรมชาติของมนุษย์ย่อมมีความต้องการทางเพศ เมื่อมีช่องโอกาสหรือสิ่งที่มากระตุ้นทางอารมณ์ ดังนั้น การควบคุมผู้ต้องขังที่มีเพศเดียวกันย่อมทำให้ผู้ต้องขังมีความเกิบกอดทางเพศ และอาจหาทางระบายออกโดยการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันหรือกับกลุ่มผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ จากสภาพปัญหาดังกล่าวเบื้องต้น ย่อมส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการควบคุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ หรืออาจสร้างปัญหาต่าง ๆ ที่ตามมาได้ เช่น ปัญหาการทะเลาะวิวาทเพื่อแย่งคู่ครอง ปัญหาการแหกหักหลบหนีที่มีอาจคาดคิดได้ เป็นต้น นอกจากนั้นเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่บรรจุใหม่ ยังไม่เคยมีประสบการณ์ทางด้านการควบคุมผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ อีกทั้งเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่เดิมก็ไม่สามารถให้คำปรึกษาในด้านรูปแบบ /แนวทางการควบคุมผู้ต้องขังกลุ่มนี้

ที่เหมาะสมได้ จึงทำให้การควบคุมไม่มีประสิทธิภาพหรือไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ในขณะที่มีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น ดังนั้น การศึกษาถึงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ ย่อมทำให้ได้ทราบรูปแบบ/แนวทางในการปฏิบัติงานและควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศอย่างเหมาะสม จะทำให้ผู้ต้องขังกลุ่มเหล่านี้ไม่กลับมากระทำผิดซ้ำซึ่งถือว่าเป็นมาตรการในการป้องกันสังคมได้อีกแนวทางหนึ่งและสามารถนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ เพื่อกำหนดเป็นแนวทางและมาตรการให้เรือนจำ/ทัณฑสถานอื่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในทัณฑสถานหญิงธนบุรี และลักษณะงานที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ได้ทราบระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ
2. ได้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน และลักษณะงานที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ
3. เพื่อนำข้อมูลที่ได้เป็นแนวทางเพื่อออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ให้สอดคล้องในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่จะต้องปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตในการศึกษาครั้งนี้ ครอบคลุมประเด็นการศึกษาในเรื่องของความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ ด้านตัวผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ ด้านกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของกรมราชทัณฑ์ และด้านตัวเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิง ขอบเขตด้านประชากรโดยศึกษาจากเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ระดับ 1 - 8 จำนวน 73 คน ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในทัณฑสถานหญิงธนบุรี ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังและอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479

นิยามศัพท์

ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกของความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ ทักษะคติของบุคคลต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยอาศัยประสบการณ์จากการเรียนรู้ การรับรู้ การอบรมเลี้ยงดู การขัดเกลาทางสังคม และสภาพแวดล้อมที่ตนดำรงอยู่ ในการแสดงความคิดเห็นนั้นจะออกมาในรูปของภาษาพูดและภาษาเขียน

การควบคุม หมายถึง มาตรการต่าง ๆ ของทางเรือนจำ/ทัณฑสถาน ที่ใช้ในการป้องกันการหลบหนีของผู้ต้องขังและทำกิจกรรมต่าง ๆ ในเรือนจำ / ทัณฑสถานดำเนินไปด้วยดี ครอบคลุมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ภายในและภายนอกเรือนจำ/ทัณฑสถานที่เจ้าพนักงานจะต้องปฏิบัติ

ความคิดเห็นต่อการควบคุม หมายถึง การแสดงออกของความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ ทักษะคติของบุคคลต่อเรื่องการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ ทางด้านตัวผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ โดยอาศัยประสบการณ์จากการเรียนรู้ การรับรู้ การอบรมเลี้ยงดู การขัดเกลาทางสังคม และสภาพแวดล้อมที่ตนดำรงอยู่ ในการแสดงความคิดเห็นนั้นจะออกมา ในรูปของภาษาพูด หรือภาษาเขียน ที่มีต่อมาตรการ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ของทางเรือนจำ/ทัณฑสถาน ที่ใช้ในการป้องกันการหลบหนี และทำกิจกรรมต่างๆในเรือนจำ/ทัณฑสถานดำเนินไปด้วยดี ครอบคลุมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ภายในและภายนอกเรือนจำ/ทัณฑสถานที่เจ้าหน้าที่จะต้องปฏิบัติ

ผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ หมายถึง ลักษณะของผู้ต้องขังที่มีการแสดงออกถึงความสุขและความพึงพอใจทางเพศ จากการแต่งตัว ลักษณะท่าทาง ซึ่งจะแสวงหาความสุขและผลประโยชน์จากการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน ทอม แมน คีหรือเมีย

การปฏิบัติหน้าที่ หมายถึง การควบคุม การให้การศึกษา การฝึกวิชาชีพ การพัฒนาพละนิสัย ต่อผู้ต้องขังหญิงของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ และยังได้รวมถึงงานทะเบียนประวัติผู้ต้องขังซึ่งปฏิบัติหน้าที่ภายนอกเรือนจำ / ทัณฑสถาน

อายุราชการในการปฏิบัติหน้าที่ หมายถึง ระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่เริ่มรับราชการของผู้ตอบแบบสอบถามจนถึงปัจจุบัน

ตำแหน่งปัจจุบัน หมายถึง ตำแหน่งหน้าที่การงานของผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการแต่งตั้งจากกรมราชทัณฑ์

ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งปัจจุบัน หมายถึง ระยะเวลาของการดำรงตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถามในการปฏิบัติหน้าที่ปัจจุบัน

หน้าที่/ความรับผิดชอบ หมายถึง การปฏิบัติงานหรือหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติอยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ผู้วิจัยศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิง
รกร่วมเพศในทัณฑสถานหญิงธนบุรี ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวความคิดจากการตรวจเอกสาร
แนวคิด ทฤษฎี การปฏิบัติหน้าที่ในเรือนจำ/ทัณฑสถานและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎี
2. การควบคุมผู้ต้องขังกรมราชทัณฑ์ เรือนจำ/ทัณฑสถาน
3. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. กรอบแนวคิดในการวิจัย
5. สมมติฐาน

แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศเป็นพฤติกรรมที่ปกติในวัยรุ่น ทำให้ลดความเครียดทางอารมณ์ผ่อนคลายความรู้สึกตึงเครียดจากการมีความฝันหรือจินตนาการทางเพศสูง วัยรุ่นใช้ตนเองเป็นวัตถุที่เร้าความรู้สึกทางเพศ จากการศึกษาความรู้ ความคิดเห็นและพฤติกรรมเกี่ยวกับเพศศึกษาของนักเรียน นักศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 966 คน พบว่า ร้อยละ 49.4 มีประสบการณ์สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง โดยอายุที่เริ่มครั้งแรกมากที่สุดคือ อายุ 15 - 19 ปี ร้อยละ 48.2 อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่า พฤติกรรมทางเพศตัวเองของวัยรุ่นจะช่วยลดความตึงเครียดทางเพศได้ แต่วัยรุ่นต้องกระทำโดยพอเหมาะและไม่มีความรู้สึกลึกซึ้ง หรือวิตกกังวลกับการกระทำนั้นเพราะจะทำให้หมดความเชื่อมั่นในตัวเอง กลายเป็นคนมีปมด้อยได้ (อรศรี จารุไพบูลย์, 2524: 29)

ทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาททางเพศ

ความหมายของบทบาททางเพศ บทบาททางเพศจะเริ่มตั้งแต่วัยเด็กและจะพัฒนาถึงขั้นสูงสุดเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น โดยวัยรุ่นจะมีความชัดเจนเกี่ยวกับลักษณะและบทบาททางเพศของเพศหญิงและเพศชาย มีการปรับพฤติกรรมและทัศนคติให้ตรงกับเพศของตนเอง ซึ่งขึ้นอยู่กับอิทธิพลของพัฒนาการด้านสติปัญญาและการเรียนรู้สังคม เช่น ครอบครัว เพื่อบริการสื่อต่าง ๆ โดยที่วัยรุ่นชายจะมีการปรับพฤติกรรมให้เป็นผู้เข้มแข็ง แสดงความเป็นชายโดยการเรียนรู้ปกป้อง และให้เกียรติเพศตรงกันข้าม ส่วนวัยรุ่นหญิงจะเรียนรู้การแสดงบทบาทของเพศหญิง เช่น มีกิริยามารยาทที่เรียบร้อย อ่อนหวาน เป็นกุลสตรี รับผิดชอบงานบ้าน ทฤษฎีพัฒนาการทางจิตสังคมของอริสัน ซึ่งได้เน้นความสำคัญของสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีต่อขั้นพัฒนาการต่าง ๆ ซึ่งแบ่งเป็น 8 ขั้นนั้น วัยรุ่นจะอยู่ในระยะพัฒนาการขั้นที่ 5 คือ ขั้นพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง พยายามเรียนรู้หน้าที่และความต้องการของตนเองในสังคมต้องการให้ตนเป็นที่ยอมรับจากเพื่อนเพศเดียวกัน และเพศตรงข้าม ต้องการความเป็นอิสระจากผู้ใหญ่ เมื่อวัยรุ่นไม่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาการขั้นนี้ก็จะรู้สึกสับสนเกี่ยวกับบทบาททางเพศของตน ความไม่พอใจในตนเอง ปรับตัวไม่ได้ และมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา การพัฒนาเอกลักษณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งของวัยรุ่น คือ การพัฒนาเอกลักษณ์และบทบาททางเพศ ดังนั้น ถ้าวัยรุ่นไม่สามารถพัฒนาและไม่ยอมรับบทบาททางเพศตรง

กับเพศของตนเองแล้ว ก็ทำให้เกิดพฤติกรรมลักเพศและมีปัญหาในการปรับตัวและการยอมรับทางสังคม (สุวดี ศรีเลนวัด, 2534: 24)

การเรียนรู้บทบาททางเพศในการเรียนรู้บทบาททางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบันได้มีทฤษฎีต่าง ๆ ทางจิตวิทยาเพื่ออธิบายการเรียนรู้บทบาททางเพศ ซึ่งทฤษฎีที่สำคัญมี 3 ทฤษฎี ได้แก่ ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory) ทฤษฎีปัญหาทางสังคม (Social Cognitive Theory) และทฤษฎีพัฒนาการทางความคิดความเข้าใจ (Cognitive theory) ซึ่งจะกล่าวดังต่อไปนี้ (ประไพพรรณ ภูมิวุฒิสาร, 2530: 11)

พฤติกรรมทางเพศกับตัวเอง

เป็นพฤติกรรมที่ปกติในวัยรุ่น ทำให้ลดความเครียดทางอารมณ์ ผ่อนคลายความรู้สึกตึงเครียดจากการมีความฝัน หรือจินตนาการทางเพศสูง วัยรุ่นใช้ตนเองเป็นวัตถุที่เร้าความรู้สึกทางเพศจากการศึกษาความรู้ ความคิดเห็นและพฤติกรรมเกี่ยวกับเพศศึกษาของนักเรียน นักศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 966 คน พบว่า ร้อยละ 49.4 มีประสบการณ์สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง โดยอายุที่เริ่มครั้งแรกมากที่สุดคือ อายุ 15 - 19 ปี ร้อยละ 48.2 อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าพฤติกรรมทางเพศตัวเองของวัยรุ่นจะช่วยลดความตึงเครียดทางเพศได้ แต่วัยรุ่นต้องกระทำโดยพอเหมาะและไม่มีความรู้สึกผิด หรือวิตกกังวลกับการกระทำนั้นเพราะจะทำให้หมดความเชื่อมั่นในตัวเอง กลายเป็นคนมีปมด้อยได้ (อรศรี จารุไพบูลย์, 2524: 29)

พฤติกรรมทางเพศกับคนเพศเดียวกัน

พฤติกรรมที่เกิดจากวัยรุ่นเริ่มเปลี่ยนจากวัตถุที่เร้าความรู้สึกทางเพศจากตนเอง ไปหาบุคคลอื่นเนื่องจากเป็นช่วงที่เพื่อนเพศเดียวกันมามีบทบาทสำคัญ มีความสนิทสนมใกล้ชิดจึงทำให้วัยรุ่นบางคนมีจิตใจชอบพอกับเพื่อนหรือมีพฤติกรรมทางเพศกับเพื่อนเพศเดียวกัน แต่วัยรุ่นสามารถที่จะผลัดความรู้สึกสนใจเพศตรงข้ามได้ ยกเว้นคนที่มีปัญหาในการพัฒนาบุคลิกภาพ คือ การมีตัวแบบที่ไม่ดี เช่น บทบาททางเพศของบิดา มารดาไม่เหมาะสม ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง (อรศรี จารุไพบูลย์, 2524: 29)

พฤติกรรมทางเพศกับคนต่างเพศ

วัยรุ่นจะเริ่มสนใจเพื่อนต่างเพศมากขึ้น เนื่องจากมั่นใจว่าเป็นความต้องการทางสังคมและสามารถแสดงความรู้สึกได้อย่างเปิดเผย เป็นการลดความคับข้องใจจากความรู้สึกทางเพศกับตนเองและกับเพื่อนเพศเดียวกัน วัยรุ่นจะสนใจพฤติกรรมและกิจกรรมทางเพศมาก อยากรู้ อยากเห็น อยากทดลอง พยายามทำตัวให้เด่นเพื่อให้เพศตรงข้ามสนใจ วัยรุ่นจะเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามเพื่อสนองตอบต่อแรงผลักดันทางเพศ สมองตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นทางเพศ (Whaley and Wong, 1999) พัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น ประกอบด้วยการเปลี่ยนแปลงของลักษณะทางเพศแรงผลักดันทางเพศ บทบาททางเพศและพฤติกรรมทางเพศ เกิดจากการกระตุ้นของฮอร์โมนเพศ บทบาทเพศและพฤติกรรมทางเพศ เกิดจากการกระตุ้นของฮอร์โมนเพศ ทำให้วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งทางร่างกาย จิตใจและสังคม ซึ่งส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมและการดำเนินชีวิตของวัยรุ่น เพราะเหตุนี้วัยรุ่นจึงต้องมีการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ โดยการเรียนรู้จากครอบครัวและสังคม (อรศรี จารุไพบุลย์, 2524: 31)

สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

นักจิตวิทยาวิเคราะห์ว่าพฤติกรรมที่เป็นปัญหามีสาเหตุมาจาก

1. มีความขัดแย้งทางด้านจิตใจ ลังเล ตัดสินใจไม่ได้ ทำให้เกิดความวิตกกังวล
2. ขาดทักษะ ประสบการณ์ ไม่มีความชำนาญในการกระทำ จึงเกิดความเคอะเขิน ผิดพลาด สัมเหลว
3. มีเจตคติไม่ดี คิดไม่ถึง ตัดสินใจผิดพลาด
4. เชาวน์ปัญญาไม่ดี คิดไม่ถึง ตัดสินใจผิดพลาด
5. ความจำไม่ดี ขี้ลืม ฉะนั้นจึงกระทำผิด ๆ ถูก ๆ

6. มีความวิตกกังวล ต่อเหตุการณ์ที่จะเกิดในอนาคต เกรงจะทำไมสำเร็จ ตัดสินใจไม่ถูก กังวลต่อความผิดพลาด อภัยศ หมดหวัง

7. ความต้องการแข่งขัน เอาชนะ อยากเด่นดัง ทำให้เกิดความเครียด อิจฉาริษยา กังวล วุ่นวายใจ ไม่มีความสุข

8. ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ทำให้เงอะงะ งุ่มง่าม

9. มีความจริงจังมากเกินไป ไม่รู้สึกยืดหยุ่น แข็งกร้าว

10. ขาดข้อมูล ทำให้เกิดการคาดเดา

11. มีความคิดที่ไร้เหตุผล ก่อให้เกิดพฤติกรรมและการกระทำที่ไร้เหตุผล

กลวิธีสร้างพฤติกรรมที่พึงปรารถนา

1. สร้างแบบอย่างพฤติกรรมที่พึงปรารถนา ปรับปรุงบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม

2. ให้การอบรมสั่งสอน เปรียบเทียบให้เห็นข้อดี ข้อเสีย ของพฤติกรรมที่พึงปรารถนา

3. ให้การเสริมแรงให้รางวัล ชมเชย ให้สิ่งทีพอใจ แก่ผู้มีพฤติกรรมที่ดี สนับสนุน ส่งเสริมให้มีพฤติกรรมที่ดียิ่งขึ้น และตติง ว่ากล่าว ทักท้วง ลงโทษ ผู้มีพฤติกรรมไม่ดี ให้ลดลง ๆ เรื่อย ๆ

สกินเนอร์ (Skinner) เชื่อว่า "การกระทำที่ได้รับการเสริมแรง ย่อมจะมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดการกระทำนั้นอีก ส่วนการกระทำใดที่ไม่ได้รับการเสริมแรง หรือถูกขัดขวางย่อมมีแนวโน้มที่จะทำให้ความถี่ของการกระทำนั้น ๆ ลดลงและหายไปที่สุดในที่สุด" ถ้าหมั่นเสริมแรงแก่ผู้มีพฤติกรรมดี พฤติกรรมที่พึงปรารถนาและเป็นที่ยอมรับของสังคมก็จะเพิ่มมากขึ้น จนติดเป็นนิสัย เช่น ความสุภาพ นอบน้อมถ่อมตน ซื่อตรง ขยันหมั่นเพียร ความเชื่อมั่น แบบดورا (Bandura)

กล่าวว่า "วิธีการปรับพฤติกรรม" คือ ให้การเสริมแรงแก่พฤติกรรมที่พึงปรารถนา และไม่ให้การเสริมแรงหรือเอาใจใส่แก่พฤติกรรมที่ไม่ดี (กันยา สุวรรณแสง, 2532: 106)

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic theory)

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์กล่าวว่า พฤติกรรมของมนุษย์ถูกใจโดยสัญชาตญาณ สัญชาตญาณทางเพศเป็นพื้นฐานของพัฒนาการช่วงแรกของชีวิต ซึ่งจะมีบริเวณแห่งความพึงพอใจในร่างกายอัน ได้แก่ ปาก ทวารหนัก และอวัยวะเพศ ซึ่งจะแปรเปลี่ยนไปตามอายุต่าง ๆ ของมนุษย์ และบริเวณแห่งความพึงพอใจนี้ต้องได้รับการตอบสนอง ถ้าไม่ได้รับการตอบสนองอย่างเต็มที่จะมีผลต่อการยื่นกรานพฤติกรรมที่จะแสดงหาความพึงพอใจให้กับบริเวณแห่งความพึงพอใจในระยะที่ผ่านมา ซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาแห่งพฤติกรรมในที่สุด สำหรับความแตกต่างในการพัฒนาการในเด็กชายและหญิงจะเริ่มขึ้น เมื่อถึงขั้นอวัยวะเพศ (Phallic Stage) โดยเด็กจะมีการถอดแบบ (Identification) พ่อแม่เพศเดียวกับตน เนื่องจากทั้งเด็กชายและเด็กหญิงจะเกิดปม (Complex) ซึ่งเป็นความต้องการในจิตไร้สำนึกของเด็กที่อยากจะครอบครองพ่อแม่ที่มีเพศตรงข้ามกับตนและเป็นปฏิปักษ์กับพ่อแม่เพศเดียวกัน แต่เนื่องจากเด็กไม่สามารถแข่งขันกับพ่อแม่เพศเดียวกับตนได้ จึงหันมาเลียนแบบแทนเพื่อจะให้พ่อแม่เพศตรงข้ามกับตนรักและพอใจ เกิดเป็นบทบาททางเพศแบบตรงตามเพศขึ้น การถอดแบบนี้จะเป็นจุดเริ่มแรกของการพัฒนาลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิงในเบื้องต้น (ประไพพรรณ ภูมิวุฒิสาร, 2530: 11)

ทฤษฎีนี้มีการวิจารณ์กันอย่างมาก เนื่องจากแนวความคิดเกี่ยวกับความแตกต่างทางสรีระเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะอธิบายถึงความแตกต่างของพฤติกรรมความเป็นชายหรือความเป็นหญิงอย่างสมบูรณ์ได้ เพราะพบว่ามีปัจจัยอื่นที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดความแตกต่างของพฤติกรรมความเป็นชายหรือความเป็นหญิงด้วย โดยการศึกษาคนในประเทศนิวินี 3 เผ่า พบว่ามีความแตกต่างของบทบาททางเพศที่แต่ละเพศแสดง โดยที่บางเผ่ามีความแตกต่างของบทบาททางเพศของทั้งสองเพศในระดับต่ำ บางเผ่ามีระดับสูงและยังมีการกลับบทบาททางเพศระหว่างชายและหญิงอีกด้วย นอกจากนั้น ยังพบว่าการเปลี่ยนแปลงทางสังคมหลายอย่างมีผลกระทบต่อบทบาทของเพศชายและหญิงด้วย โดยทั้งสองเพศจะมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทของกันและกันมากขึ้นให้มีความคล้ายคลึงกันของบทบาทเพศของทั้งสองเพศมากขึ้นตามลำดับ (ประไพพรรณ ภูมิวุฒิสาร, 2530: 26)

ทฤษฎีปัญหาทางสังคม (Social Cognitive theory)

ตามแนวคิดของทฤษฎีปัญหาทางสังคม เด็กจะเรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ ในสังคม เช่น พฤติกรรมความเป็นเพศหญิงหรือความเป็นเพศชาย พฤติกรรมก้าวร้าว พฤติกรรมความเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น ฯลฯ นั้นจำเป็นต้องมีกระบวนการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ 3 กระบวนการ คือ การสังเกต การเลียนแบบ และการเสริมแรง เช่น เด็กหญิงจะเลียนแบบพฤติกรรมของผู้หญิง การสังเกตจากตัวแบบเพศหญิง เช่น แม่หรือครู แล้วจดจำพฤติกรรมนั้นไปทำตามแบบ และถ้าทำพฤติกรรมนั้นแล้วได้รับการชมเชย คำชมก็จะเป็นตัวเสริมแรงที่จะเสริมให้เด็กทำพฤติกรรมนั้นอีก จะเกิดเป็นพฤติกรรมของเด็ก เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าการเรียนรู้ต่าง ๆ ในสังคมจะต้องมีตัวแบบ เพื่อให้เด็กสังเกตพฤติกรรมและทำตาม นอกจากนั้น ผลของการกระทำก็มีความสำคัญที่จะทำให้เกิดแนวโน้มของการเกิดหรือไม่เกิดพฤติกรรมนั้นอีก ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้เด็กเรียนรู้ที่จะแสดงพฤติกรรมที่สังคมยอมรับว่าเหมาะกับเพศของตน และละเว้นพฤติกรรมที่สังคมเห็นว่าไม่เหมาะสมกับเพศของตน (ประไพพรรณ ภูมิวุฒิสาร, 2530: 28)

นอกจากนั้น การเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมใด ๆ รวมทั้งพฤติกรรมที่เกี่ยวกับบทบาททางเพศนั้น จะประกอบด้วยกระบวนการ 2 ขั้นตอน ได้แก่ กระบวนการเรียนรู้ และกระบวนการปฏิบัติ กระบวนการเรียนรู้เกิดขึ้นครั้งแรกจากการสังเกตตัวแบบ ซึ่งตัวแบบอาจจะเป็นคนหรือสัญลักษณ์ (จากนวนิยาย โทรทัศน์ ฯลฯ) และจะมีกระบวนการปฏิบัติตามพฤติกรรมที่สังเกตได้ ซึ่งการจะปฏิบัติได้จะต้องมีแรงจูงใจในการกระทำพฤติกรรมนั้น เช่น บุคคลที่เลือกจะกระทำพฤติกรรมนั้น ให้ผลทางบวกมากกว่าจะเลือกทำตามตัวแบบที่พฤติกรรมให้ผลทางลบ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการสังเกตสิ่งแวดล้อมรอบตัวจะมีผลต่อแนวโน้มของการเกิดและไม่เกิดพฤติกรรม เด็กหญิงและเด็กชายจะเรียนรู้พฤติกรรมที่คล้ายคลึงกัน แต่จะแสดงออกในลักษณะใดเป็นผลมาจากความคาดหวังของสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมของแต่ละเพศ (ประไพพรรณ ภูมิวุฒิสาร, 2530: 28)

องค์ประกอบที่สำคัญในการเลียนแบบ คือ การมีความสนใจต่อตัวแบบที่มีอิทธิพลต่อตัวเด็ก คือ ตัวแบบที่เด็กวัยรุ่นรู้ว่ามีอำนาจ มีความอบอุ่น มีลักษณะเด่น รวมทั้งการมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับเด็กตัวแบบที่สำคัญตัวแบบแรก คือ พ่อ แม่ โดย พ่อ แม่จะเป็นตัวแบบที่มีอิทธิพลในชีวิตของเด็กมากที่สุด ซึ่งจะมีทั้งตัวแบบเพศชาย (คือพ่อ) และตัวแบบเพศหญิง (คือแม่) องค์ประกอบหนึ่งที่มีผลต่อการที่เด็กเลียนแบบพ่อ แม่ คือ ความมีอำนาจของพ่อ แม่นั้นเอง เพราะ

การเลียนแบบทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าตนมีอำนาจเหมือนพ่อแม่ (พรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์, 2540: 35)

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ความหมายของพฤติกรรมเบี่ยงเบน

อรรถพ ชูบำรุง (2527) กล่าวว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบน คือ การกระทำที่ได้รับการพิจารณาจากคนในสังคม ซึ่งเป็นสิ่งที่มีอันตรายหรือเป็นการขัดขวางหรือรบกวนสังคมจำเป็นต้องนำมาตราการในการลงโทษมาใช้กับบุคคลที่กระทำ หรือมิใช้คุณสมบัติที่ยังติดอยู่ในพฤติกรรมหนึ่งแต่ละสิ่งทีผู้อื่นกำหนดให้ไม่ว่าผู้นั้นจะเกี่ยวข้องโดยตรงหรือโดยอ้อมกับพฤติกรรมนั้นก็ตาม

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530: 125) กล่าวถึง พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศว่า เป็นลักษณะของบุคคลที่มีความสุขและความพอใจทางเพศ จากการได้แต่งตัว แต่งหน้า สวมเสื้อผ้า ตลอดจนแสดงท่าทางของเพศตรงกันข้าม (Tranvestism)

จากคำจำกัดความที่กล่าวมา สรุปได้ว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ หมายถึง การที่บุคคลมีความสุข มีความพอใจทางเพศ จากการได้แต่งตัว แต่งหน้า สวมเสื้อผ้า ตลอดจนแสดงท่าทางของเพศตรงกันข้าม และอาจจะมีหรือไม่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลเพศเดียวกันก็ได้

คำว่า โฮโมเซ็กชวล (Homosexual) ตามศัพท์ทางวิชาการแล้ว เป็นคำที่บ่งบอกถึงการเป็นรักร่วมเพศได้ทั้งหญิงและชาย แต่โดยทั่วไปแล้วบุคคลส่วนมากจะเรียกรักร่วมเพศชายว่าโฮโมเซ็กชวล และเรียกรักร่วมเพศหญิงว่าเลสเบียน (Lesbian) นอกจากนี้ยังมีคำร่วมสมัยที่บุคคลทั่วไปใช้เรียกบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศหลายคำ แต่ที่ใช้กันอย่างแพร่หลายได้แก่ คำว่า เกย์ ทอม และดี้

เกย์ เป็นคำที่ใช้เรียกรักร่วมเพศชาย โดยแบ่งเป็น เกย์คิง และเกย์ควีน เกย์คิงเป็นคำที่ใช้เรียก รักร่วมเพศชายที่รับบทบาทของเพศชายหรือเป็นผู้กระทำ (Active role) ส่วนเกย์ควีน จะเป็นคำที่ใช้เรียกรักร่วมเพศที่รับบทบาทเพศหญิงหรือเป็นผู้ถูกกระทำ (Passive role) ซึ่งอาจมีลักษณะท่าทางบางอย่างคล้ายผู้หญิง

ทอม และ ดี เป็นคำที่ใช้เรียก รักร่วมเพศหญิงโดยแบ่งตามบทบาททางเพศที่แสดงออก โดยที่ ทอม จะเป็นคำที่ใช้เรียกรักร่วมเพศหญิงที่มีบทบาทของเพศชายหรือเป็นผู้กระทำซึ่งอาจมีลักษณะท่าทางการแต่งตัวคล้ายผู้ชาย ส่วนดี จะเป็นคำที่ใช้เรียกรักร่วมเพศหญิงที่มีบทบาทเป็นหญิงหรือเป็นผู้ถูกกระทำ บทบาททางเพศที่เป็นผู้กระทำหรือถูกกระทำนั้น ไม่ว่าจะเห็นรกร่วมเพศชายหรือหญิงจะมีลักษณะไม่ตายตัว บุคคลที่เป็นรกร่วมเพศสามารถสลับบทบาททางเพศในการร่วมเพศกันได้

จากงานนี้แล้วยังมีศัพท์บางคำที่มีผู้สงสัยใช้เรียกบุคคลที่เป็นรกร่วมเพศ ซึ่งความจริงแล้ว เป็นเพียงการมีลักษณะการแสดงออกที่คาบเกี่ยวกับการเป็นรกร่วมเพศเท่านั้น คำศัพท์ที่กล่าวถึงนี้ก็คือ กระเทย ลัทธิเพศ แปลงเพศ และรักสองเพศ (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, 2525: 238 – 240)

กระเทย (Hermaphrodite) เป็นคำที่นำมาใช้เรียกบุคคลซึ่งคิดว่าเป็นรกร่วมเพศหรือบุคคล มักแสดงกิริยาท่าทางตรงข้ามเพศที่แท้จริงของตนเอง แต่ความเป็นจริงแล้วกระเทย ไม่จำเป็นต้องเป็นรกร่วมเพศเสมอไป และก็มีบุคคลที่เป็นรกร่วมเพศจำนวนมากที่ได้มีลักษณะของกระเทยปรากฏอยู่ กระเทยตามความหมายทางการแพทย์หมายถึง บุคคลที่มีอวัยวะของ 2 เพศ กำลังอยู่ในบุคคลเดียวกัน เช่น อวัยวะองคชาต (Penis) และมีเต้านม (Breast) หรืออวัยวะอัณฑะ (Testis) ในขณะเดียวกันก็มีมดลูกอยู่ด้วย ทำให้ไม่สามารถวินิจฉัยได้ว่าเป็นหญิงหรือชาย กระเทยมี 2 ชนิด กระเทยจริง (True – Hermaphrodite) ซึ่งหมายความว่า เป็นบุคคลที่มีลักษณะทางเพศที่เด่นตรงกับฮอร์โมนในร่างกาย อีกชนิดหนึ่ง คือ กระเทยเทียม (Pseudo - Hermaphrodite) จะมีลักษณะทางเพศให้เห็นเด่นชัดอย่างหนึ่ง แต่ฮอร์โมนที่ผลิตแท้จริงกลับเป็นของอีกเพศหนึ่ง

ลัทธิเพศ (Transvestism) บุคคลกลุ่มนี้บางทีก็ถูกเรียกว่า กระเทย เช่นกัน ลัทธิเพศนี้เป็นบุคคลที่ชอบแต่งตัวเป็นเพศตรงข้ามกับเพศที่แท้จริงของตน และมีความสุขความพอใจทางเพศจากการที่ได้ แต่งตัว แต่งหน้า สวมใส่เสื้อผ้า หรือแสดงท่าทางของเพศตรงข้าม กับเพศที่แท้จริงของตน ทั้งนี้อาจเป็นไปโดยเปิดเผย หรือแอบซ่อนเมื่อลับตาคน ลัทธิเพศนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นรกร่วมเพศเสมอไป แต่ก็เป็นไปได้ที่อาจจะพบลัทธิเพศเกิดรวมกับการแปลงเพศและรกร่วมเพศ

แปลงเพศ (Transsexual) บุคคลกลุ่มนี้จะมีลักษณะไม่ยอมรับเพศที่แท้จริงของตน จะใช้ชีวิต แต่งตัว มีพฤติกรรมและบทบาทเพศเหมือนเพศตรงข้ามกับเพศที่แท้จริง มีความคิดฝังใจว่า

อารมณ์และจิตใจเป็นเพศตรงข้ามกับเพศของตน และมักมีความต้องการอย่างมากที่จะผ่าตัดแปลงเพศเป็นเพศตรงข้าม

ลักษณะและการแปลงเพศจะแตกต่างกันที่แรงจูงใจ ในการกระทำพฤติกรรม คือ ลักษณะจะแต่งกายเหมือนเพศตรงข้าม ก็เพื่อให้เกิดความตื่นตัวทางเพศ แต่แปลงเพศจะกระทำไปเพราะคิดว่าจิตใจของตนนั้นเป็นเพศตรงข้าม

รักสองเพศ (Bisexuality) คือ การที่บุคคลมีความพึงพอใจทางเพศได้กับทั้งสองเพศ โดยสามารถมีความพึงพอใจทางเพศได้ทั้งจากการมีความสัมพันธ์เชิงรักร่วมเพศ และรักต่างเพศ (Homosexual Relationship And Heterosexual Relationship)

ประเภทของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

Hyde (1982 อ้างใน รุ่งกานดา พงษ์ธรกุลพานิช, 2530: 9) แบ่งพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทางเพศออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1) พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ที่เกิดจากการขาดโอกาสหรือเป็นไปตามสถานการณ์เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นมาแทนที่ เมื่อบุคคลไม่สามารถหาทางระบายความต้องการทางเพศได้ด้วยการมีความสัมพันธ์กับต่างเพศ

2) พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแอบแฝง เป็นแนวความคิดของฟรอยด์ (Freud) ซึ่งเชื่อว่าบุคคลมีแนวโน้มที่จะเป็นรักร่วมเพศ แต่เก็บกดความรู้สึกไว้ในระดับจิตใต้สำนึก ทำให้มีความวิตกกังวลอยู่มาก บางคนจะใช้กลไกป้องกันตัวโดยทำตรงข้ามกับความรู้สึกที่ซ่อนเร้นอยู่ คือ ทำตัวเป็นชายชาติรักมากเกินไปและปฏิเสธการเป็นรักร่วมเพศ

พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแอบแฝงนี้ ยังถูกนำมาใช้ในความหมายที่แสดงถึงการตอบสนองทางจิตใจ โดยที่บุคคลสามารถกระตุ้นทางจิตใจได้ด้วยบุคคลที่มีเพศเดียวกับตนแต่ไม่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศจริง

3) พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่ปกปิด หรือเปิดเผยการเป็นรักร่วมเพศของตน รักร่วมเพศที่ปกปิดการเป็นรักร่วมเพศ บุคคลกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะใช้ชีวิตเป็นรักร่วมเพศ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกทางด้านการงานหรือการมีความสัมพันธ์ทางสังคม แต่บุคคลที่เป็นรักร่วมเพศด้วยกันหรือเพื่อนใกล้ชิดเท่านั้นที่รู้สึกการเป็นรักร่วมเพศของบุคคลนี้

รักร่วมเพศที่เปิดเผยการเป็นรักร่วมเพศ บุคคลกลุ่มนี้จะไม่ปกปิดการเป็นรักร่วมเพศ และจะพยายามแสดงลักษณะของตนให้ชัดเจนขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ปทานุกรมสังคมวิทยา (กิ่งแก้ว คงกษัตริย์, 2544: 7) ได้บัญญัติคำว่าความคิดเห็นซึ่งตรงกับคำว่า Opinion ในภาษาอังกฤษไว้ว่า หมายถึง 1) ข้อพิจารณาเห็นว่าเป็นจริงจากการใช้ปัญญา ความคิดประกอบ ถึงแม้จะไม่ได้อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไปก็ตาม 2) ทศนะหรือประมาณการเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง 3) คำแถลงที่ยอมรับนับถือกันว่า เป็นผู้เชี่ยวชาญในหัวข้อปัญหาที่มีผู้นำมาขอปรึกษา คำว่าความคิดเห็น มีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า ทศนคติ ซึ่งมีคำอธิบายไว้ว่า คือ แนวโน้มที่บุคคลได้รับมาหรือเรียนรู้มา และกลายเป็นแบบอย่างในการแสดงปฏิกิริยาสนับสนุนหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อบางสิ่งบางอย่างหรือต่อบุคคลบางคน

Good (1937: 339) ให้คำจำกัดความของความคิดเห็นว่า ความคิดเห็นหมายถึงความเชื่อ ความคิดหรือการลงความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

Milton (1970: 162) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการประสม ประสานหรือการจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้ จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนอง ในลักษณะที่ไม่ชอบ และเป็นส่วนหนึ่งที่มีผลทำให้เกิดการปฏิบัติของบุคคล

กันยา สุวรรณแสง (2532: 218) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่ง เป็นการใช้สัญลักษณ์แทนสิ่งที่หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกมาในรูปแบบของความเห็น

ขวัญใจ สมักรบุตร (2524: 8) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่าเป็นการแสดงออกถึงเรื่องราวต่างๆโดยมีพื้นฐานมาจากความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมด้านต่างๆของบุคคลนั้น เป็นความรู้สึกที่แสดงออก โดยไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว แต่จะขึ้นอยู่กับประสบการณ์ค่าในสิ่งนั้นๆและลงความเห็นออกมาตามที่ได้คิดไว้ของแต่ละบุคคล

เรืองเวทย์ แสงรัตน (2522: 13) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้านความเชื่อ ความรู้สึก และการพิจารณาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลด้วยการพูดหรือการเขียน ซึ่งความคิดเห็นของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจจะไม่เหมือนกันก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้ ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมของแต่ละบุคคล ความคิดเห็นเป็นสัญลักษณ์ หรือเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติและเรามักใช้ความคิดเห็นเป็นตัวกลางในการวัดทัศนคติ นอกจากนั้นความคิดเห็นยังเป็นองค์ประกอบหนึ่ง นอกเหนือจากองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ส่งผลถึงการปฏิบัติ หรือพฤติกรรมของบุคคล

นพมาศ ชีรเวคิน (กิ่งแก้ว คงกษัตริย์, 2544: 6) อธิบายว่า ความคิดเห็นนั้นถูกจัดว่า เป็นส่วนที่มนุษย์ได้แสดงออกมาโดยการพูดหรือการเขียน มนุษย์นั้นจะพูดจากใจจริง พูดตามสังคม หรือพูดเพื่อเอาใจผู้ฟังก็ตาม แต่เมื่อพูดหรือเขียนไปแล้วก็ทำให้เกิดผลได้ คนส่วนใหญ่มักจะถือว่าสิ่งที่มนุษย์แสดงออกมานั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความในใจ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่นิยมกันมาก

สรุปได้ว่า ความคิดเห็น เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของบุคคล ซึ่งเกิดจากพื้นฐานความรู้ประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เมื่อประสบกับสภาวะการณ์หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งบุคคลก็จะประมวลความรู้และความรู้สึกของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งไม่มีการกำหนดเป็นกฎเกณฑ์เฉพาะ ผลรวมของความรู้สึก ความรู้ และความเชื่อจะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของความรู้สึกเฉพาะนั้น ๆ ออกมา และอาจแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคลที่ได้รับมาจนมีอิทธิพลต่อการแสดงออกของความคิดเห็นในสิ่งนั้น ๆ

องค์ประกอบของความคิดเห็น

เจริญ นະจันตะ (2549: 11) ได้กล่าวถึงทัศนคติและความคิดเห็นของบุคคลไว้ว่ามีองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ประการ คือ

1. ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive) คือ การเรียนรู้จากประสาทสัมผัสทั้งห้า คือ ตา หู จมูก ลิ้น และกาย ตาหูเป็นส่วนประกอบทางร่างกายที่ทำให้เกิดทัศนคติมากที่สุดจากการได้ยินได้เห็น แล้วสร้างสมเป็นเรื่องราวต่าง ๆ เข้าสู่สมอง โดยสมองเป็นส่วนกำหนดความคิดแยกแยะเหตุผลออกมาเป็นความรู้สึกขึ้นทั้งทางบวกและทางลบ

2. ความรู้สึก (Affective) เป็นความรู้สึกที่แสดงออกมาเองเพื่อบ่งบอกถึงความรัก ความโกรธ หรือความเกลียดชังต่าง ๆ

3. พฤติกรรม (Behavior) เป็นการแสดงออกต่าง ๆ ที่สามารถสังเกตได้จากองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ประการของทัศนคติที่กล่าวมาข้างต้น ทัศนคติจะเกิดขึ้นได้ด้วยองค์ประกอบพื้นฐานเหล่านี้จนก่อให้เกิดการจัดรูปแบบต่าง ๆ เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล การติดต่อสัมพันธ์กันระหว่างบุคคล การเลียนแบบในสังคมและการปรับตัวให้เข้ากับสังคม โดยมีผลเกี่ยวเนื่องถึงการงูใจ การเรียนรู้ เป็นจิตวิทยาทางสังคม

ประเภทความคิดเห็น

Renner (n.d. อ้างใน กิจฤทธิ์ ศักดารณรงค์, 2548: 9) กล่าวว่า ความคิดเห็นมี 3 ประการด้วยกันคือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด – เชิงลบสุด (Extreme opinions) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวกสุดได้แก่ ความรักจนหลงทิศทางลบสุด ได้แก่ ความรังเกียจ ความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงยาก

2. ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive contents) การมีความเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่ดี ชอบ ยอมรับ เห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจในทางที่ไม่ดี ได้แก่ไม่ชอบ ไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วย

3. การแยกแยะเป็นส่วน (Differentiation) คือการพิจารณาความคิดเห็นต่อสิ่งใดอย่างละเอียด ซึ่งสามารถแยกออกจากกันได้ ทำให้เกิดความคิดเห็น ได้ง่ายกว่าการรับรู้แบบหยาบ

เนื่องจากความคิดเห็นเป็นการแสดงออกรูปแบบหนึ่งของทัศนคติ ดังนั้นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นจึงได้พิจารณาถึงการเกิดทัศนคติ (Attitude Formation) ซึ่งเป็นเสมือนที่มาหรือปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลดังที่ ถวิล ธาราโกชน (2526: 65-67) กล่าวถึงการเกิดทัศนคติว่า เกิดจากประสบการณ์ การอบรมเลี้ยงดู อิทธิพลของสื่อมวลชน เหตุการณ์ที่ประทับใจ บุคลิกภาพของบุคคล ความต้องการที่จะบรรลุผลตามที่ปรารถนา และอื่น ๆ อีกหลายประการ ซึ่งมนุษย์จะเรียนรู้หลังเกิดอย่างไรก็ตามสาเหตุสำคัญที่ทำให้บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้น มี 4 ประการ

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experience) เป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้พบกับเหตุการณ์นั้นด้วยตนเองและการไปพบนั้นทำให้เกิดความฝังใจกลายเป็นทัศนคติของบุคคลนั้น

2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication from others) โดยปกติในชีวิตประจำวันคนเราต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น ดังนั้นจึงรับเอาทัศนคติหลาย ๆ อย่างไว้โดยไม่ตั้งใจ เพราะการเกี่ยวข้องกันนั้นเป็นลักษณะที่ไม่มีแบบแผน โดยจะเป็นกลุ่มครอบครัว เครือญาติหรือผู้ที่สนับสุนกัน ส่วนตัวกลางที่เป็นสื่อสำคัญและมีอิทธิพลในการสร้างทัศนคติ คือ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ หนังสือวารสารต่าง ๆ

3. รูปแบบ (Models) บ่อยครั้งที่ทัศนคติพัฒนามาจากการเลียนแบบ กล่าวคือเป็นการมองดูบุคคลอื่นว่ากระทำหรือปฏิบัติต่อสิ่งต่าง ๆ อย่างไร แล้วจำเอาเป็นรูปแบบปฏิบัติ ซึ่งรูปแบบนั้นจะก่อให้เกิดทัศนคติได้มากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับว่าผู้เป็นบุคคลที่เขายอมรับนับถือเพียงใด

4. องค์ประกอบของสถาบัน (Institutional factors) อันได้แก่ครอบครัว โรงเรียน หน่วยงาน สมาคม องค์การต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งสถาบันเหล่านี้มีส่วนร่วมในการสร้างทัศนคติบุคคล

วิธีวัดความคิดเห็น

การวัดความคิดเห็นโดยทั่วไป ต้องมีสิ่งประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่จะถูกวัดสิ่งเร้า และมีการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาในระดับสูงต่ำมากน้อย วิธีวัดความคิดเห็นนั้น โดยมากจะใช้การตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ โดยให้ผู้ที่จะตอบคำถามเลือกตอบแบบสอบถาม (กิ่งแก้ว คงกษัตริย์, 2544: 8)

Morgan and King (1970: 155) ได้เสนอแนะว่า การที่จะให้ใครออกความคิดเห็นต้องระบุให้ผู้ตอบว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้

Tomas (n.d. อ้างใน อนันต์ ชัยชาญ, 2541: 10) ได้เสนอแนะว่าการวัดความคิดเห็นโดยทั่วไปต้องมีส่วนประกอบ 3 อย่างคือ บุคคลที่จะถูกวัด สิ่งเร้าและการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาเป็นระดับ สูง-ต่ำ-มาก-น้อย วิธีวัดความคิดเห็นนั้น โดยมากจะใช้การตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยให้ผู้ที่จะตอบแบบสอบถามเลือกตอบตามแบบสอบถาม แบบสอบถามประเภทนี้ นิยมสร้างตามแนวของ Likert Scale ซึ่งแบ่งน้ำหนักความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนจะขึ้นอยู่กับข้อความลักษณะบวกหรือทางลบ การนำแนวความคิดเรื่องความคิดเห็นมาใช้ประโยชน์นั้น จึงมองในแง่ที่ว่าความคิดเห็นเป็นตัวบ่งชี้ หรือทำนายพฤติกรรมการรับรู้และการตัดสินใจส่วนบุคคล

การรับรู้เป็นสิ่งสำคัญในการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมในองค์กร เพราะว่าพฤติกรรมเกิดจากการรับรู้ของบุคคลมีความสำคัญมากกว่าข้อเท็จจริง ถึงแม้ว่าการรับรู้จะได้รับอิทธิพลจากการรับรู้ข้อเท็จจริง แต่บุคคลอาจมองสิ่งเดียวกันแต่มีการรับรู้ที่แตกต่างกันได้

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's Hierachy Theory)

ทฤษฎีที่เป็นไปตามลำดับขั้นความต้องการของ Maslow (Maslow's Hierarchical Theory of Motivation) Maslow เชื่อว่าพฤติกรรมของมนุษย์จำนวนมากสามารถอธิบายโดยใช้แนวโน้มของบุคคลในการค้นหาเป้าหมายที่ทำให้ชีวิตของเขาได้รับความสมปรารถนา และได้รับสิ่งที่มีความหมายต่อตน

เป็นความจริงที่จะกล่าวว่ากระบวนการของแรงจูงใจเป็นหัวใจของทฤษฎีบุคลิกภาพ Maslow วาดภาพมนุษย์ว่าเป็น “สัตว์ที่มีความต้องการ” (Wanting animal) และเป็นการยากที่มนุษย์จะไปถึงขั้นของความพึงพอใจและเมื่อบุคคลได้รับความพึงพอใจในสิ่งหนึ่ง ความต้องการจะได้รับสิ่งต่าง ๆ อยู่เสมอ Maslow กล่าวว่าความปรารถนาของมนุษย์นั้นติดตัวมาแต่กำเนิด และความปรารถนาเหล่านี้จะเรียงเป็นลำดับขั้นของความปรารถนาเริ่มแรกและความปรารถนาต่อมาสูงเป็นลำดับ (นวลละออ สุภาพล, 2527: 264)

ความต้องการ จึงเป็นสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในมนุษย์ทุกคน บางอย่างไม่สามารถบอกใครได้ อาจเป็นความต้องการที่ตนเองอยากมี อยากได้ อยากเป็น จึงทำให้มนุษย์แสวงหาสิ่งที่ตนเองต้องการอยู่ตลอดเวลาเพื่อสนองตอบความต้องการที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในมีทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการที่ควรกล่าวถึง คือ ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's Hierachy Theory)

ภาพที่ 1 ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow

ที่มา: เสาวคนธ์ เกษฏารักษ์ (2541: 18)

Maslow (n.d. อ้างใน เสาวคนธ์ เกษฏารักษ์, 2541: 18–21) ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะของการเกิดความต้องการไว้ ดังนี้

1. ความต้องการในขั้นหนึ่งได้รับการตอบสนอง มนุษย์ก็จะมีความต้องการในขั้นต่อไป ซึ่งความต้องการที่ได้รับการตอบสนองนั้นไม่จำเป็นต้องได้รับ 100 เปอร์เซ็นต์ เต็มเสียก่อนจึงจะมี ความต้องการในขั้นถัดไปได้ ความต้องการของมนุษย์จะได้รับการตอบสนองเพียงบางส่วนและมี บางส่วนจะไม่ได้รับการตอบสนอง

2. เมื่อความต้องการหนึ่งได้รับการตอบสนองก็จะมีความต้องการอื่นเกิดขึ้นมาอีก ความ ต้องการอื่นที่เกิดขึ้นค่อยเป็นค่อยไปมิใช่เกิดอย่างทันทีว่่งที่ เช่น เมื่อความต้องการ ก. ได้รับการ ตอบสนองประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ความต้องการ ข. ก็จะยังไม่ปรากฏแต่ถ้าความต้องการ ก. ได้รับ ประมาณ 25 เปอร์เซ็นต์ความต้องการ ข. อาจจะปรากฏออกมา 5 เปอร์เซ็นต์และเมื่อความต้องการ ก. ได้รับตอบสนองประมาณ 75 เปอร์เซ็นต์ความต้องการ ข. ก็จะปรากฏออกมาเป็น 50 เปอร์เซ็นต์เป็นเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ

3. Maslow เสนอความต้องการไว้ 7 ขั้น แต่เวลากล่าวโดยทั่ว ๆ ไปจะกล่าวเพียง 5 ขั้น เท่านั้น คือกล่าวถึงขั้นที่ 5 “การตระหนักในความสามารถของตนเอง” ทั้งนี้เพราะถ้ามนุษย์พัฒนา ขึ้นมาถึงขั้นนี้ก็จะมีความต้องการหรือพัฒนาขึ้นไปสู่ขั้นที่ 6 และ 7 ได้เองเพราะทั้งสองขั้นสุดท้าย เป็นคุณสมบัติของขั้นที่ 5

Maslow (n.d. อ้างใน เสาวคนธ์ เกษฏารักษ์, 2541: 18) ได้อธิบายถึงลักษณะความต้องการ ในแต่ละขั้นไว้ ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย เป็นความต้องการที่ถือว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดซึ่ง ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ การหลับนอน การจับถ้ำ ฯลฯ ถ้าความต้องการขั้นต่าง ๆ ตั้งแต่ อาหาร ความปลอดภัย ความรักและการตระหนักในความสามารถของตนเองขาดหมดทุก อย่าง สิ่งที่จะเป็นตัวกระตุ้นให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมมากที่สุด คือ ความต้องการอาหารตราบใดที่ มนุษย์เรายังมีความหิว ตราบนั้นมนุษย์เราจะไม่มีความต้องการในเรื่องอื่นจะคิดอยู่เพียงเรื่องเดียว ว่าทำอะไรจึงจะทำให้ท้องอิ่มได้จะไม่คำนึงถึงอื่นใดแม้แต่เรื่องความปลอดภัย จากแนวความคิด

นี้ของ Maslow ทำให้เราพอจะเข้าใจการแสดงพฤติกรรมทั้งของตัวเองและของผู้ที่เราเกี่ยวข้องได้ว่า ในขณะนั้นหรือช่วงเวลานั้นเราหรือเขาขาดอะไรหรือมีความต้องการในเรื่องใด

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) เมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับความพึงพอใจแล้วบุคคลก็จะพัฒนาการไปสู่ขั้นใหม่ต่อไป ซึ่งขั้นนี้เรียกว่าความต้องการความปลอดภัยหรือความรู้สึกมั่นคง (safety or security) Maslow กล่าวว่าความต้องการความปลอดภัยนี้จะสังเกตได้ง่ายในทารกและในเด็กเล็ก ๆ เนื่องจากทารกและเด็กเล็ก ๆ ต้องการความช่วยเหลือและต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น เช่น ทารกจะรู้สึกกลัวเมื่อถูกทิ้งให้อยู่ตามลำพังหรือเมื่อเขา ได้ยินเสียงดัง ๆ หรือแสงสว่างมาก ๆ แต่ประสบการณ์และการเรียนรู้จะทำให้ความรู้สึกกลัวหมดไป ดังคำพูดที่ว่า “ฉันไม่กลัวเสียงฟ้าร้องและฟ้าแลบต่อไปแล้ว เพราะรู้ธรรมชาติในการเกิดของมัน” พลังความต้องการความปลอดภัยจะเห็นได้ชัดเจนเช่นกันเมื่อเด็กเกิดความเจ็บป่วย เช่น เด็กที่ประสบอุบัติเหตุหกล้มก็จะรู้สึกกลัวและอาจแสดงออกด้วยการผ่นร้ายและมีความต้องการที่จะได้รับความปกป้องคุ้มครองและการให้กำลังใจ

3. ความต้องการความรักและเป็นเจ้าของ เมื่อความต้องการทั้งทางด้านร่างกายและความปลอดภัยได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ มนุษย์ก็จะมีความต้องการในเรื่องความรักและความเป็นเจ้าของขึ้นมาอีก มนุษย์ทุกคนต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่ตนเองจะต้องเกี่ยวข้องด้วย ไม่มีใครทนได้ถ้ารู้สึกว่าไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่ม มนุษย์ทุกคนอยากได้ความรักจากคนอื่นอยากเป็นเจ้าของคนอื่นและในขณะเดียวกันก็อยากให้ตนเป็นที่รักและเป็นของใครสักคน

4. ความต้องการจะเป็นที่ยอมรับและได้รับการยกย่อง เป็นความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่าในตัวเองมีค่าทั้งในสายตาตนเองและในสายตาของผู้อื่น คนที่ยอมรับนับถือในตนเองมองเห็นคุณค่าและความสามารถในตนเองนั้นมี 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกเป็นคนที่มองเห็นคุณค่าในตนเองและมีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย คนประเภทนี้จะมีเชื่อมั่นในตนเองให้ความร่วมมือและเป็นมิตรจะยอมรับผู้อื่นเห็นคุณค่าและศักดิ์ศรีของผู้อื่น เช่นเดียวกับที่มีต่อตนเอง ดังนั้นจึงเป็นผู้ที่สร้างสัมพันธภาพได้ดีเพราะไม่มีลักษณะข่มขู่ คนประเภทนี้เมื่อมอบหมายงานให้ผู้อื่นทำแล้วจะวางใจเพราะคิดว่ามีความสามารถที่จะทำได้เช่นเดียวกันกับตนลักษณะที่สองเป็นคนที่มองเห็นคุณค่าในตนเอง แต่มีความรู้ไม่ใคร่มั่นคงปลอดภัย คนประเภทนี้จะไม่ใคร่ให้ความช่วยเหลือผู้อื่นอ่อนแอกว่า จะมีลักษณะข่มขู่มากกว่า ทั้งนี้เนื่องจากมาจากความรู้สึกที่ไม่ใคร่มั่นคงปลอดภัยนั่นเอง ดังนั้นจะเป็นคนที่มีลักษณะค่อนข้างมั่นใจในตนเองเห็นคุณค่าในตนเองแต่ฝ่ายเดียว โดย

ไม่มีใครยอมรับความเห็นคุณค่าในตัวผู้อื่นเป็นคนที่สร้างสัมพันธภาพได้น้อยกว่าพวกแรก คนประเภทนี้เมื่อมอบหมายงานให้ผู้อื่นทำแล้วจะไม่ใคร่ไว้วางใจ เพราะจะคิดว่าไม่มีใครมีความสามารถทำได้ดีเท่าๆกับตน สำหรับบุคคลที่ความต้องการด้านนี้ ไม่ได้รับการตอบสนองจะมีความรู้สึกต่ำต้อย ไร้ค่า อ่อนแอ หมดหวัง ไม่มีความหมาย

5. **ความต้องการที่จะตระหนักในความสามารถของตนเองหรือรู้จักตนเอง** เมื่อความต้องการทั้ง 4 ขั้วดังกล่าวแล้วได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอมนุษย์จะมีความต้องการที่จะรู้จักตนเองตรงตามสภาพที่ตนเองเป็นอยู่ เข้าใจถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และความต้องการของตนเองโดยไม่มีการปกป้องและบิดเบือนพร้อมที่จะเปิดเผยตนเอง พิจารณาตนเองอย่างใจเป็นธรรม ยอมรับได้ทั้งในส่วนที่เป็นข้อบกพร่องของตนเอง เป็นความต้องการที่คนแต่ละคนต้องการที่จะเป็นคนชนิดที่เราเป็นได้ดีที่สุด ความสามารถที่จะใช้ความสามารถที่ตนเองมีอยู่ได้อย่างเต็มที่เต็มภาคภูมิ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นพื้นฐานในการเลือกอาชีพ ถ้าทำความเข้าใจตนเองได้ถูกต้องเลือกงานถูก ก็มีความสุขทำงานได้เต็มความสามารถ แต่ถ้าทำไม่ได้ก็เกิดความรู้สึกขัดแย้งระหว่างสิ่งที่ตนเองชอบและงานที่กำลังทำอยู่ตลอดเวลา

นอกจากนี้ Maslow ได้แบ่งความต้องการทั้ง 7 ขั้วออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ความต้องการขั้นที่ 1 – 4 เรียกว่า **ความต้องการขั้นต่ำ** หรือความต้องการเนื่องจากการขาดหรือไม่มี ซึ่งต้องการการตอบสนองจากปัจจัยภายนอก

กลุ่มที่ 2 ความต้องการขั้นที่ 5 – 7 เรียกว่า **ความต้องการขั้นสูง** หรือ ความต้องการพัฒนาเป็นความต้องการเนื่องมาจากการแสวงหามิใช่เนื่องมาจากการขาดหรือการไม่มี ถ้าความต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอมนุษย์จะพัฒนาขึ้นมาถึงความต้องการขั้นที่ 5 ซึ่งเป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเองตรงตามสภาพ เป็นความต้องการของผู้ที่จะพัฒนาขึ้นไปสู่ความเป็นคนที่สามารถใช้ความสามารถที่ตนเองมีอยู่ได้อย่างเต็มสมบูรณ์จะเป็นผู้ที่สามารถใช้ความสามารถที่ตนเองมีอยู่ได้อย่างเต็มสมบูรณ์ จะเป็นผู้ที่คำนึงถึงปัญหามากกว่าตัวบุคคล จะเป็นผู้ที่คำนึงถึงบุคคลอื่น ทั้งนี้เพราะตนเองได้รับการสนองความต้องการขั้นต่ำอย่างเต็มที่แล้ว ทั้งเป็นผู้ที่มองเห็นศักดิ์ศรี และคุณค่าในตนเอง ตลอดจนมีความนับถือในตนเอง

1.3 ความสนใจ (Interests) เป็นความสนใจของผู้รับรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

1.4 ประสบการณ์ในอดีต (Past experiences) คนเรารับรู้สิ่งต่าง ๆ จากการที่เราเกี่ยวข้องกับ

1.5 ความคาดหวัง (Expectation) เป็นความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์หรือพฤติกรรมซึ่งนำไปสู่ผลลัพธ์

2. เป้าหมาย (The target) เป้าหมายคือสิ่งซึ่งถูกสังเกตว่าเป็นที่ยอมรับและรับรู้ คนที่เสียงดังมักจะถูกสังเกตมากกว่าคนที่เงียบเช่นเดียวกันคนที่น่าประทับใจอย่างมากก็จะถูกสังเกตมากกว่าคนที่ไม่น่าประทับใจ ลักษณะของเป้าหมาย ประกอบด้วย ความใหม่ (Novelty) การเคลื่อนไหว (Motion) น้ำเสียง (Sounds) ขนาด (Size) ภูมิหลัง (Background) และความใกล้ชิด (Proximity) ซึ่งสามารถสร้างภาพของเป้าหมายตามที่เราเห็น

3. สถานการณ์ (Situation) เป็นสิ่งที่เรามองเห็น หรือเหตุการณ์รอบ ๆ สภาพแวดล้อมที่อยู่ภายนอก ซึ่งมีอิทธิพลต่อการรับรู้ เช่น รับรู้ว่าคนที่อาศัยอยู่ริมแม่น้ำจะต้องว่ายน้ำเป็นแต่ในความเป็นจริงบางคนอาจจะว่ายน้ำไม่เป็นก็ได้ เราอยู่ในกลุ่มที่เกี่ยวเนื่อง ผู้อื่นก็เกิดการรับรู้ที่เราเกี่ยวข้องด้วยทั้ง ๆ ที่ความเป็นจริงอาจจะไม่เป็นเช่นนั้น ปัจจัยสถานการณ์ที่ทำให้เกิดการรับรู้ประกอบด้วย เวลา (Time) สภาพงาน (Work setting) และสภาพสังคม (Social)

ทฤษฎีคุณลักษณะ (Attribution theory) เป็นการลงความเห็นเกี่ยวกับความรู้สึกรู้สึกของตัวเองหรือความรู้สึกรู้สึกของบุคคลอื่นโดยถือเกณฑ์จากการสังเกตพฤติกรรม ด้วยเหตุผลดังกล่าวเมื่อเราสังเกตคน เราจึงพยายามที่จะอธิบายว่าเหตุใดเขาจึงประพฤติเช่นนั้นการรับรู้และการมีวิจารณญาณในการตัดสินใจเป็นสิ่งสำคัญต่อข้อสมมติในการรับรู้

ทฤษฎีคุณลักษณะ (Attribution theory) กล่าวว่าเมื่อเราสังเกตพฤติกรรมของบุคคล เราพยายามที่จะตัดสินใจว่ามันเกิดจากสาเหตุภายในหรือภายนอก การตัดสินใจเหล่านั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยใหญ่ ๆ 3 ประการ คือ

1. ความแตกต่าง (Distinctiveness)
2. ความสอดคล้อง (Consensus)
3. ความคงเส้นคงวา (Consistency)

สาเหตุภายในที่ทำให้เกิดพฤติกรรมของบุคคลคือความเชื่อถือว่าพฤติกรรมจะอยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลซึ่งมาจากปัจจัยภายใน เช่น ความเชื่อถือ ค่านิยม ทักษะคิด ความคาดหวัง เป็นต้น สาเหตุภายนอกของพฤติกรรมถูกมองว่าเป็นผลมาจากสิ่งแวดล้อมภายนอก ปัจจัยทั้งภายในและภายนอกมีอิทธิพลทำให้เกิดพฤติกรรมโดยสถานการณ์ เช่น ถ้าพนักงานคนหนึ่งของท่านมาทำงานสาย ท่านอาจจะมองว่าการมาสายของเขาเป็นเพราะเขาสังสรรค์กับเพื่อนจนดึกจึงทำให้ตื่นสาย ซึ่งถ้ามองในลักษณะนี้เป็นสาเหตุจากภายใน แต่ถ้าท่านพิจารณาว่าการมาสายของเขาน่าจะเกิดจากการจราจรนั่นคือท่านตัดสินใจว่าเป็นสาเหตุจากภายนอก ซึ่งทั้งสาเหตุภายในและภายนอกมาจากปัจจัย ดังนี้

1. ความแตกต่าง (Distinctiveness) หมายถึง บุคคลจะแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น พฤติกรรมของพนักงานที่มาทำงานสายวันนี้ทำให้ผู้ร่วมงานบ่นว่าทำงานช้าหรือไม่ เราต้องการรู้ว่าพฤติกรรมของเขาเป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติไปจากปกติหรือไม่ ถ้ามันเป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติ ผู้สังเกตก็จะมองพฤติกรรมของเขาว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากสาเหตุภายนอก ถ้าการกระทำของพนักงานผู้นี้ทำเป็นประจำ อาจจะต้องตัดสินใจว่าเกิดจากสาเหตุภายใน

2. ความสอดคล้อง (Consensus) หมายถึง บุคคลที่เผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันและตอบสนองในแนวเดียวกัน เช่น พฤติกรรมของพนักงานสายอาจพบกับกรณีนี้ คือพนักงานที่ทำงานประจำทุกคนมาสายด้วย จากมุมมองนี้ถ้าความสอดคล้องมีสูงท่านอาจคาดหวังได้ว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากปัจจัยภายนอก แต่ถ้าพนักงานอื่นๆ ที่ทำงานประจำเช่นเดียวกันมาทำงานทันเวลาอาจสรุปได้ว่าเกิดจากสาเหตุภายใน

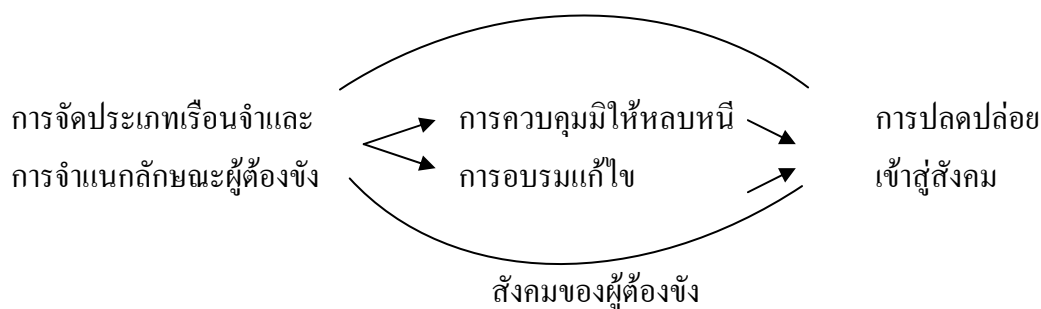
3. ความคงเส้นคงวา (Consistency) หมายถึง บุคคลจะแสดงพฤติกรรมที่เหมือนกันทุกเวลา เช่น การทำงานสายประมาณ 10 นาที อาจจะไม่ถูกมองว่าเป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติ (เพราะเธอไม่เคยมาสายเป็นเวลาดังหลายเดือนแล้ว) แต่กับพนักงานอีกคนหนึ่งที่มาสายเป็นประจำถูกมองว่าเป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติ (จนกลายเป็นการทำปกติ คือมาสาย 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์) ถ้าการกระทำยังคงเส้นคงวามากขึ้นเท่าไร ผู้สังเกตก็จะมองว่าเกิดจากสาเหตุภายในมากขึ้นเท่านั้น

การควบคุมผู้ต้องขังกรมราชทัณฑ์ เรือนจำ/ทัณฑสถาน

เนื่องจากงานราชทัณฑ์เป็นงานที่จัดการหรือปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่ละเมิดกฎหมายของสังคมในอดีต การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดจะมุ่งเน้นการลงโทษ เพื่อการแก้แค้นทดแทน (Retribution) และการลงโทษเพื่อยับยั้งอาชญากรรม (Restraint) ดังนั้นมาตรการในการปฏิบัติในการควบคุมต่อผู้กระทำผิดจึงมี ความเข้มงวด กวดขัน เพื่อเป็นมาตรการในการข่มขู่ ยับยั้งให้คนเกรงกลัวไม่กล้าทำความผิด ในปัจจุบันกระแสสังคมได้เปลี่ยนไป แนวคิดการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดได้เน้นการแก้ไขฟื้นฟู และการให้ประชาชนและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขและพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขัง ดังนั้น งานราชทัณฑ์จึงมิได้จำกัดเฉพาะแต่การควบคุมและลงโทษผู้ต้องขังให้สาสมกับความผิดเท่านั้น แต่ยังเน้นการแก้ไขและพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังมิให้กระทำผิดซ้ำอีก

ภารกิจที่สำคัญของการบริหารงานราชทัณฑ์ที่กำหนดในแผนทิศทางการราชทัณฑ์ มี 7 ประการ คือ

1. การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดตามคำพิพากษาของศาลหรือคำสั่งของผู้มีอำนาจ
2. การควบคุมผู้ต้องขังมิให้หลบหนี
3. การให้การศึกษอบรมแก่ผู้ต้องขัง
4. การให้การฝึกวิชาชีพแก่ผู้ต้องขัง
5. การจัดสวัสดิการและการให้การสงเคราะห์แก่ผู้ต้องขัง
6. การคุมประพฤติผู้ต้องขังที่ได้รับการลงโทษและการลดวันต้องโทษจำคุก
7. การปฏิบัติตามข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำ สำหรับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามแนวทางของสหประชาชาติ (กรมราชทัณฑ์, 2547ก: 7)

ภาพที่ 2 มาตรการในการควบคุมผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์
ที่มา: นัทธี จิตสว่าง (2547)

นโยบายกรมราชทัณฑ์ เรือนจำ/ทัณฑสถาน

ภารกิจของกรมราชทัณฑ์จากอดีตจนถึงปัจจุบัน ได้มีการปรับปรุงพัฒนาข้อกำหนดให้สอดคล้องและทันเหตุการณ์ เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลมาโดยตลอด เพื่อให้การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังเกิดประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขังให้กลับตัวเป็นพลเมืองดีภายหลังพ้นโทษได้ (ฝ่ายสวัสดิการ กรมราชทัณฑ์, 2544: 122) โดยกำหนดหัวข้อไว้ดังต่อไปนี้

ภารกิจหลัก

1. การควบคุมผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพ
2. การแก้ไขพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขังให้เป็นบุคคลที่สามารถเข้ากับสังคมทั่วไปได้เมื่อพ้นโทษ
3. การเสริมสร้างสมรรถนะในการบริหารงานราชทัณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

อำนาจหน้าที่

1. ปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งตามกฎหมายโดยดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการราชทัณฑ์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

2. กำหนดทางปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ นโยบาย ของกระทรวง หลักอักษรวิทยา และหลักทฤษฎีวิทยา ตลอดจนข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับ ปฏิบัติต่อผู้ต้องขังและข้อเสนอแนะในเรื่องที่เกี่ยวข้องขององค์การสหประชาชาติ

3. ดำเนินการเกี่ยวกับการสวัสดิการและการสงเคราะห์แก่ผู้ต้องขัง

4. จัดทำและประสานแผนงานของกรมให้เป็นไปตามนโยบายและแผนแม่บทของ กระทรวง รวมทั้งกำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงานของหน่วยงาน ในสังกัดกรม

5. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่ กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

การปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติ กฎ ข้อบังคับของกรมราชทัณฑ์ ซึ่งกำหนดตาม บทบัญญัติทั่วไป ออกตามความในมาตรา 11 - 40 แห่ง พ.ร.บ.ราชทัณฑ์ พ.ศ.2479

1. การรับตัวผู้ต้องขัง	มาตรา 35-39 (ข้อ 35-39)
2. การตรวจสิ่งของ	มาตรา 38-40 (ข้อ 127)
3. การตรวจอนามัย	มาตรา 29-30 (ข้อ 68 - 71)
4. การจดบันทึก	มาตรา 13-21
5. ทรัพย์สินของผู้ต้องขัง	มาตรา 38-40
6. อนามัยและสุขาภิบาล	มาตรา 29-30
7. การรักษาพยาบาล	มาตรา 29-30 (ข้อ 72 - 74)
8. การเลี้ยงอาหาร	มาตรา 29-30 (ข้อ 75 - 80)
9. การจัดให้ทำงาน	มาตรา 22-26 (ข้อ 50 - 58)
10. การศึกษาและอบรม	มาตรา 27-28
11. การแยกและการย้ายผู้ต้องขัง	มาตรา 11-12
12. การปฏิบัติแก่ผู้ต้องขัง	มาตรา 11-12 (ข้อ 46-49)
13. การปล่อยและพักการลงโทษ	มาตรา 31-37 (ข้อ 91-98)
14. วินัยผู้ต้องขัง	มาตรา 31-37

นอกจากนั้น ส่วนมาตรการควบคุมผู้ต้องขัง สำนักทัณฑวิทยา กรมราชทัณฑ์ได้กำหนดแนวทางในการแก้ปัญหาการรวมเพศในหมู่ผู้ต้องขัง โดยออกมาตรการในการควบคุมตามหนังสือที่ มท 0905/548 ลงวันที่ 12 พฤษภาคม 2540 เรื่อง การแก้ปัญหาการรวมเพศในหมู่ผู้ต้องขัง กำหนดให้เจ้าหน้าที่เรือนจำและทัณฑสถานที่จะต้องดูแลให้ความปลอดภัยแก่ผู้ต้องขังทุกคน ขณะที่ถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน จึงให้เรือนจำและทัณฑสถานดำเนินการดังนี้

1. กรณีเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่า มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเกิดขึ้นระหว่างผู้ต้องขัง ก็ให้แยกผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมเป็นหญิงไว้ต่างหาก

2. ให้เรือนจำ/ทัณฑสถานชี้แจงให้ผู้ต้องขังที่ประสบปัญหาที่เกิดจากเพื่อนผู้ต้องขังด้วยกัน ทำร้ายกรณีต่าง ๆ รวมทั้งกรณีถูกข่มขืน หรือล่วงเกินทางเพศ ให้ร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ หรือเรือนจำ/ทัณฑสถานอาจจัดผู้ร้องทุกข์ไว้บริการผู้ต้องขัง เพื่อพิจารณาลงโทษทางวินัย หรือกรณีที่กระทำผิดทางอาญาก็จะส่งดำเนินคดีต่อไป เพื่อมิให้ผู้ต้องขังอื่นเอาเยี่ยงอย่างและป้องกันมิให้มีการกระทำเช่นนั้นอีก ทั้งนี้ ผู้บัญชาการเรือนจำ ผู้อำนวยการทัณฑสถานจะต้องกำชับเจ้าหน้าที่ให้เอาใจใส่ดูแลผู้ต้องขังเข้าใหม่เป็นกรณีพิเศษ และแยกขังจากผู้ต้องขังเก่า เพื่อมิให้เกิดการล่วงเกินทางเพศแก่ผู้ต้องขังเข้าใหม่

3. ให้เรือนจำ/ทัณฑสถานจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการพัฒนาจิตใจและส่งเสริมค่านิยมที่ดีที่สังคมยอมรับให้ผู้ต้องขัง เช่น การจัดกิจกรรมทางศาสนา และประเพณีต่าง ๆ หรือจัดกิจกรรมที่จะเป็นการผ่อนคลายความเครียด เช่น กิจกรรมการกีฬา สันทนาการอื่นๆ เพื่อให้ผู้ต้องขังได้ร่วมกิจกรรมมีความผ่อนคลายสภาวะความกดดันทั้งด้านร่างกายและจิตใจและหันมาสนใจกิจกรรมที่จะพัฒนาร่างกายและจิตใจต่อไป

นโยบายเรือนจำ/ทัณฑสถาน

เรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศ ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามนโยบายของกรมราชทัณฑ์ และตามภารกิจหลักของกรมราชทัณฑ์ กระบวนการในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในเรือนจำ เริ่มจากการจัดประเภทเรือนจำ การจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง การควบคุมมิให้หลบหนี ซึ่งต้องมีระบบการควบคุม การอบรมแก้ไข ไปจนถึงการปลดปล่อย โดยขอยกตัวอย่างอธิบายเรื่องสำคัญ ๆ ที่เป็น

ภารกิจหลักของกรมราชทัณฑ์ และเป็นนโยบายของเรือนจำ/ทัณฑสถาน 2 เรื่องคือ เกี่ยวกับระบบการควบคุม และการอบรมแก้ไขผู้ต้องขัง ทั้งนี้เพราะเป็นภารกิจหลักในการปฏิบัติหน้าที่

1. ระบบการควบคุม หมายถึง ความสัมพันธ์ของมาตรการต่าง ๆ ของทางเรือนจำที่ใช้ในการป้องกันการหลบหนีของผู้ต้องขังและทำให้กิจกรรมต่าง ๆ ในเรือนจำดำเนินไปด้วยดี ระบบควบคุมจึงมีขอบเขตที่กว้าง ครอบคลุมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ภายในเรือนจำและภายนอกเรือนจำที่เจ้าพนักงานของเรือนจำจะต้องปฏิบัติ นับตั้งแต่เริ่มนำผู้ต้องขังออกจากเรือนนอนในตอนเช้า การตรวจนับ การจัดหมวดหมู่ผู้ต้องขัง การตรวจค้น การตรวจตราอยู่เวรยาม ไปจนกระทั่งนำผู้ต้องขังเข้าเรือนนอนในเวลาเย็น และนำผู้ต้องขังออกในวันใหม่ ดังนั้น การควบคุมผู้ต้องขังจึงนับว่าเป็นงานที่ต้องทำ 24 ชั่วโมง และกระทำติดต่อกันโดยไม่มีวันหยุด ทั้งนี้เพื่อเป็นการปฏิบัติตามเป้าหมายของงานราชทัณฑ์ในด้านการควบคุมผู้ต้องขังมิให้หลบหนี

2. การอบรมแก้ไขผู้ต้องขัง หมายถึง เป็นกิจกรรมที่มุ่งจะทำให้ผู้ต้องขังสามารถกลับเข้าสู่สังคมได้โดยไม่กระทำความผิดขึ้นอีก โดยการแก้ไขปรับปรุงบุคลิกภาพที่เสียไปของผู้ต้องขัง ให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับกฎเกณฑ์และเงื่อนไขของสังคมเมื่อพ้นโทษ และโดยการให้ทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในสังคม เช่น การฝึกวิชาชีพ การให้การศึกษาและการอบรมทางศีลธรรม ดังนั้น ในการอบรมแก้ไขผู้ต้องขังจึงมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ

2.1 การเสริมทักษะในด้านอาชีพ การศึกษา และการอบรมทางศีลธรรม ซึ่งเป็นกิจกรรมหลักในการอบรมแก้ไขผู้ต้องขังที่ปฏิบัติอยู่ในทุกเรือนจำ

2.2 การปรับปรุงบุคลิกภาพให้สามารถมีภูมิคุ้มกันต่อต้านต่อสิ่งชั่วร้ายในการกระทำผิด และการปลูกฝังจิตใจที่ดีงาม ไม่คิดที่จะกระทำความผิดอีก ซึ่งจะต้องอาศัยเทคนิคหลายทาง เช่น การให้กระบวนการกลุ่ม การใช้ความสัมพันธ์กับครอบครัว และการใช้วิธีการทางสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น

การอบรมแก้ไขโดยการฝึกวิชาชีพ การให้การศึกษาและการอบรมทางศีลธรรมเป็นวิธีการดั้งเดิมซึ่งใช้กันอยู่ทั่วไปในประเทศต่าง ๆ การใช้เทคนิควิธีต่าง ๆ ในการปรับพฤติกรรมและทัศนคติ ค่านิยม ของผู้ต้องขัง ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ เพราะหากผู้ต้องขังได้รับการฝึกวิชาชีพหรือมีการศึกษาแต่หากยังมีความคิดที่จะทำผิด ก็จะนำวิชาชีพไปใช้ในการที่ผิดได้ (นันทิ จิตสว่าง, 2547)

นอกจากนี้การที่จะอบรมแก้ไขผู้ต้องขังสำเร็จได้เพียงใดนั้น จำเป็นจะต้องอาศัยความเข้าใจเกี่ยวกับวิถีชีวิตและความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ตลอดจนวัฒนธรรมของผู้ต้องขังอย่างลึกซึ้ง จึงจะสามารถเข้าถึงจิตใจและอบรมแก้ไขให้สอดคล้องกับผู้ต้องขังแต่ละประเภทได้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาสังคมของผู้ต้องขัง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมและค่านิยมของผู้ต้องขังได้เป็นอย่างดี

สังคมของผู้ต้องขัง

วัตถุประสงค์ของงานเรือนจำ คือ การป้องกันสังคมให้ปลอดภัยโดยการควบคุมผู้ต้องขังไว้ตามคำพิพากษาของศาล เพื่อให้การอบรมฟื้นฟูและแก้ไขให้ผู้ต้องขังสามารถปรับตัวให้เข้ากับกฎเกณฑ์และเงื่อนไขของสังคมภายนอกได้ ดังนั้น ในการดำเนินการอบรมแก้ไขผู้ต้องขังนั้น เรือนจำต่าง ๆ ได้จัดให้มีการฝึกวิชาชีพ การจัดการศึกษา การอบรมทางศีลธรรม ตลอดจนการจัดสวัสดิการและบริการทางสังคมสงเคราะห์อีกหลายประการเพื่อช่วยให้การแก้ไขอบรมให้ผู้ต้องขังกลับเข้าสู่สังคมโดยไม่กระทำความผิดขึ้นอีก อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของการแก้ไขอบรมมิได้ขึ้นอยู่กับที่การดำเนินการของฝ่ายเรือนจำเท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับฝ่ายผู้ต้องขังด้วยเพราะเรือนจำมิได้ประกอบด้วยการจัดแบ่งส่วนราชการของทางราชการ หรือการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของฝ่ายเจ้าหน้าที่เท่านั้น แต่ยังมีผู้ต้องขังจำนวนเป็นร้อยเป็นพันมาอยู่รวมกันในพื้นที่เดียวกัน กินด้วยกัน ทำงานด้วยกัน อาศัยอยู่ในสถานที่เดียวกันเป็นเวลานาน จนก่อให้เกิดระบบความสัมพันธ์ ซึ่งเรียกได้ว่าเป็น "สังคมย่อยๆ" ของผู้ต้องขัง ซึ่งเป็นสังคมที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างไปจากสังคมภายนอก เพราะสังคมในเรือนจำประกอบไปด้วยวัฒนธรรมและระบบค่านิยมของผู้ต้องขัง ในขณะที่การที่ผู้ต้องขังอยู่รวมกันนาน ๆ ทำให้มีการถ่ายทอดค่านิยมและแบบแผนความประพฤติที่ต่อต้านสังคมและนิสัยอาชญากรให้แก่กัน รวมถึงการทำให้ผู้ต้องขังเกิดความเคยชินต่อสภาพภายในเรือนจำ ดังนั้น ความพยายามในการอบรมสั่งสอนหรือกิจกรรมในการช่วยเหลือหรือแก้ไขของเรือนจำ จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้ต้องขังไปในทางที่สังคมพึงปรารถนาได้หากเจ้าหน้าที่ ในการดำเนินการในการอบรมแก้ไขและสงเคราะห์ผู้ต้องขังจะไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงและเหมาะสมกับผู้ต้องขังได้ ในทางตรงกันข้าม หากทางฝ่ายเรือนจำมีความเข้าใจถึงลักษณะและผลกระทบของสังคมผู้ต้องขังต่อการปรับตัวและการใช้ชีวิตในเรือนจำ ก็จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนทางในการแก้ไขอบรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ต้องขังได้ (นัทธี จิตสว่าง, 2547: 101)

ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ต้องขังให้ชัดเจนยิ่งขึ้น นักทฤษฎีทางจิตนิยมที่จะใช้ “แบบพฤติกรรม” มาเป็นเกณฑ์ในการแบ่งประเภทของผู้ต้องขัง ทั้งนี้โดยการพิจารณาจากวิถีชีวิต การปฏิบัติตนในเรือนจำ ความสัมพันธ์กับผู้ต้องขังอื่นและเจ้าหน้าที่ ตลอดจนโลกทัศน์และค่านิยมของผู้ต้องขังแต่ละประเภท

สิทธิของผู้ต้องขังในประเทศไทย

นับตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 เป็นต้นมา การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในประเทศไทยมีรากฐานมาจาก กฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบต่าง ๆ ซึ่งตราขึ้นหลังจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2479 และอยู่บนรากฐานของข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขังขององค์การสหประชาชาติ พ.ศ.2498

แนวความคิดเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนของผู้ต้องขัง หรือสิทธิของผู้ต้องขังมีที่มาจากการยอมรับนับถือสิทธิขั้นพื้นฐาน (Inalienable Rights) ของมนุษย์ซึ่งกล่าวไว้อย่างชัดเจนในคำปรารภของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน อย่างไรก็ตามทัศนคติที่มีต่อสิทธิขั้นพื้นฐานนี้มีไขมี ผู้เห็นด้วยทั้งหมดก็หาไม่ และบางครั้งก็มีนักนิติศาสตร์บางคนได้ปฏิเสธที่จะยอมรับว่าสิทธินี้ได้มีอยู่ แม้ว่า กฎหมาย กฎ และข้อบังคับส่วนใหญ่จะไม่แตกต่างจากข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ การวิเคราะห์ข้อมูลบางส่วนซึ่งได้รับมาจากผู้ต้องขัง การสังเกตและสัมภาษณ์ ปรากฏว่า การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังยังมีปัญหาอยู่มาก เช่น ผู้ต้องขังมีจำนวนมากเกินกว่าความจุของเรือนจำ สภาพความเป็นอยู่เลวร้าย และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อผู้ต้องขังไม่ชอบด้วยกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ และการใช้อำนาจไม่เป็นธรรม และลำเอียง เป็นต้น ผู้ต้องขังประเภทต่าง ๆ เช่น ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวน หรือพิจารณา และผู้ต้องขังตามคำพิพากษามีได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างกัน ตามสถานะและสิทธิของผู้ต้องขังที่กฎหมายคุ้มครองไว้ในแต่ละประเภท การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้เป็นไปตามบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับที่มีอยู่อาจทำได้โดยการปรับปรุงกฎหมาย และวิธีปฏิบัติ โดยเน้นการคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องขังในด้านต่าง ๆ เช่น การคุ้มครองสิทธิโดยอาศัยกฎหมาย การให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมาย การตรวจเรือนจำโดยคณะกรรมการหรือคณะบุคคลที่มีอิสระ ซึ่งสามารถรับเรื่องราวร้องทุกข์ คำร้อง และมีอำนาจพิจารณาแก้ไขการปฏิบัติที่ไม่ชอบธรรมหรือฝ่าฝืนกฎหมายได้

การจำกัดสิทธิของผู้ต้องขัง

กฎหมายพื้นฐานซึ่งจำกัดสิทธิของบุคคลได้แก่กฎหมายอาญาที่จำเป็นจะต้องใช้โดยเคร่งครัดตามหลักแห่งกฎหมาย ในปัจจุบันการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด หรือผู้ต้องขังด้วยความโหดร้ายทารุณหรือป่าเถื่อนนั้นจะกระทำมิได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ส่วนที่ 3 สิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล มาตรา 32 บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการทารุณโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรม จะกระทำมิได้ แต่การลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือตามที่กฎหมายบัญญัติไม่ถือว่าเป็นการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรม (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 32) การลงโทษผู้กระทำความผิดโดยกฎหมายอาญาได้แก่

1. ประหารชีวิต ซึ่งเป็นการจำกัดสิทธิในการมีชีวิต

2. จำคุก ซึ่งเป็นการจำกัดเสรีภาพ

3. กักขัง ซึ่งเป็นการจำกัดเสรีภาพ

4. ปรับ ซึ่งเป็นการจำกัดสิทธิในทรัพย์สิน และ

5. ริบทรัพย์สิน ซึ่งเป็นการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินซึ่งมีไว้หรือได้มาจากการกระทำความผิด รวมทั้งมาตรการลงโทษตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ และระเบียบอื่น ๆ ซึ่งสังคมเป็นผู้กำหนดขึ้นและบุคคลส่วนใหญ่ยอมรับ

สิทธิของผู้ต้องขัง (Prisoners rights)

สิทธิมนุษยชนมีที่มาจากสิทธิของมนุษย์ (The Rights of Man) และ Bills of Rights ของอังกฤษและคำประกาศอิสรภาพของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นแนวความคิดทางการเมืองที่มีผู้กล่าวอ้างอยู่เสมอ ที่ประชุมว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งยุโรปให้การรับรองสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เช่น เสรีภาพจากความเป็นทาส การทรมาน การบังคับแรงงาน ความคิดจิตสำนึก และศาสนา

ส่วนสิทธิของผู้ต้องขัง เป็นการขยายความจากสิทธิต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้ต้องขังอาจได้รับการปฏิบัติที่ไร้มนุษยธรรมต่าง ๆ ได้มากกว่าผู้ต้องหา หรือจำเลยในกระบวนการทางอาญาในการคุมขังหรือการปฏิบัติต่าง ๆ ระบบการลงโทษในบางประเทศ เช่น ฝรั่งเศส ได้บัญญัติไว้ในกฎหมายอย่างแน่ชัดว่าผู้กระทำความผิดในคดีอาญาจะสูญเสียสิทธิต่าง ๆ ส่วนในอังกฤษและสกอตแลนด์ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่าสูญเสียสิทธิในการเลือกตั้ง ในระหว่างต้องโทษจำคุก และผู้ต้องโทษในคดีข้อหาอาชญากรรมที่ร้ายแรงเป็นกรรมการในบริษัท รวมทั้งผู้เคยต้องโทษมาแล้วจะถูกลดสิทธิมิให้ได้รับใบอนุญาตต่าง ๆ เช่น มีอาวุธปืน แต่การจำกัดสิทธิโดยกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับของฝ่ายบริหารได้รับการกล่าวถึงมากที่สุดเพราะอยู่ภายใต้การบังคับและดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ ซึ่งควบคุมได้ยาก เช่น การติดต่อกับทนายความ หรือที่ปรึกษาทนายความ และการร้องทุกข์ต่าง ๆ โดยเฉพาะการคุ้มครองผู้ต้องขังจากการใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรม การทำร้ายและลงโทษทางวินัยโดยไม่มีเหตุผลสมควร

นักโทษมีสิทธิตามรัฐธรรมนูญ เช่นเดียวกับประชาชนซึ่งอยู่ภายนอกเรือนจำทุกประการ ยกเว้นการใช้สิทธินั้นจะขัดกับการปฏิบัติงานของเรือนจำ ดังนั้นเรือนจำหรือทัณฑสถาน ต้องแสดงเหตุผลว่า เหตุใดจึงมีความจำเป็นจะต้องตัดสิทธิบางประการของนักโทษ มากกว่าที่จะให้นักโทษเป็นผู้กล่าวอ้างว่า เหตุใดตนจึงไม่ควรถูกลดสิทธิ

สิทธิของผู้ต้องขังที่พึงมีตามกฎหมาย มีดังนี้

1. เสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์และการโฆษณา (มาตรา 34) การจำกัดเสรีภาพในข้อนี้จะกระทำได้อาศัยกฎหมายเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐหรือคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ เกียรติยศ หรือ ชื่อเสียงของบุคคลอื่น หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันหรือระงับความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของประชาชน

2. เสรีภาพในการถือศาสนา นิายของศาสนา หรือลัทธินิยมในทางศาสนา และการปฏิบัติพิธีกรรม (มาตรา 25)

3. เสรีภาพในการสื่อสารโดยชอบด้วยกฎหมาย ยกเว้นการจำกัดสิทธิโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมาย เฉพาะเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ (มาตรา 39)

4. สิทธิเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ (มาตรา 42)

5. สิทธิที่จะฟ้องหน่วยราชการซึ่งเป็นนิติบุคคลให้รับผิดชอบเนื่องจากการกระทำของเจ้าพนักงาน (มาตรา 43)

มาตรการการควบคุมผู้ต้องขังหญิง

สำหรับผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศนั้น เรือนจำ/ทัณฑสถาน ในประเทศไทยยังมิได้มีแนวทางในการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังกลุ่มนี้ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยยังใช้มาตรการในการควบคุมและการจำแนกตามลักษณะผู้ต้องขังภายใต้ข้อบังคับของพระราชบัญญัติกรมราชทัณฑ์ พ.ศ.2479 โดยมีการจำแนกและการควบคุมเช่นเดียวกับผู้ต้องขังหญิงทั่วไป คือ การป้องกันมิให้หลบหนี รวมทั้งให้ผู้ต้องขังได้มีการฝึกวิชาชีพ และทำกิจกรรมต่าง ๆ ในเรือนจำ/ทัณฑสถานให้ดำเนินไปด้วยดี นอกจากนั้นยังมีระบบการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง เช่นเดียวกับผู้ต้องขังหญิงทั่วไป โดยการจำแนกจะเป็นวาระแรกสำหรับผู้ต้องขังถูกส่งเข้ามาในเรือนจำ/ทัณฑสถาน และจะผ่านการตรวจสอบวิเคราะห์โดยการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง โดยการใช้ปฏิบัติดังนี้

1. แต่งตั้งคณะกรรมการการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง ประกอบไปด้วย ผู้บังคับบัญชาระดับสูง ผู้บัญชาการ/ผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการส่วนทุกส่วน หัวหน้าฝ่ายทุกฝ่าย แพทย์/พยาบาล

2. ตรวจสอบหมายอาญาหรือเอกสารของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจให้คุมขังผู้นั้นไว้ เช่น หมายขัง หมายจำคุก เป็นต้น ซึ่งในการตรวจสอบหมายนี้ผู้ต้องขังเข้าใหม่ทุกรายจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกันหมด การรับตัวบุคคลใด ๆ ว่าเป็นผู้ต้องขังในเรือนจำไม่ได้ ถ้าไม่มีหมายอาญาหรือเอกสารอันเป็นคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ

3. การตรวจค้นสิ่งของที่ตัวผู้ต้องขังเพื่อป้องกันมิให้ลักลอบนำสิ่งของต้องห้าม เช่น อาวุธ ยาเสพติด หรือสิ่งของมีค่าอื่นเข้าไปในเรือนจำ สิ่งเหล่านี้ปฏิบัติกับผู้ต้องขังหญิงทั่วไปและปฏิบัติกับผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศเช่นเดียวกัน ตาม พระราชบัญญัติกรมราชทัณฑ์ พ.ศ.2479 ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตั้งแต่เข้าจนกระทั่งออกจากเรือนจำ/ทัณฑสถาน กล่าวไว้ในการค้นตัวผู้ต้องขังว่า ต้องให้เจ้าพนักงานเพศเดียวกับผู้ต้องขังเป็นผู้ค้น และต้องทำด้วยความเรียบร้อยไม่ประเจิดประเจ้อ หรือเป็นที่อูจาดตา และในกรณีที่เรือนจำ/ทัณฑสถานไม่มีเจ้าพนักงานหญิงตรวจค้น

ผู้ต้องขังหญิงและมีความสงสัยในพฤติกรรมของผู้ต้องขังหญิงนั้น เจ้าพนักงานมีอำนาจเชิญหญิงอื่นเป็นใครก็ได้แต่ต้องเป็นบุคคลที่เชื่อถือได้มาช่วยในการตรวจค้น

4. หลังจากนั้นจดบันทึกเกี่ยวกับผู้ต้องขังไว้ในเอกสารของเรือนจำเป็นหลักฐาน

5. ดำเนินการแยกตัวผู้ต้องขังเข้าใหม่ทุกคน รวมทั้งกลุ่มผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศด้วยก็มีการแยกตัว เพื่อส่งให้แพทย์ตรวจสุขภาพ ทั้งนี้เพื่อจัดประเภทหากมีกรณีป่วยหรือฝึกวิชาชีพจะจัดให้ตามความเหมาะสมของสุขภาพ โดยไม่มีการแยกผู้ต้องขังที่มีลักษณะคล้ายชายหรือทอมไว้โดยเฉพาะ

ก่อนที่จะให้ผู้ต้องขังเข้าใหม่แยกไปตามแดนต่าง ๆ ทางเรือนจำ/ทัณฑสถานจะมีการจัดตั้งแดนแรกรับขึ้น ซึ่งการปฏิบัติก็เช่นเดียวกับผู้ต้องขังหญิงทั่วไปการอยู่แดนแรกรับ เพื่อรองรับผู้ต้องขังเข้าใหม่แยกจากผู้ต้องขังทั่วไป โดยผู้ต้องขังเข้าใหม่จะอยู่ที่แดนแรกรับประมาณ 1 – 2 สัปดาห์ ซึ่งกลุ่มผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศก็ต้องเข้าแดนแรกรับเช่นเดียวกัน ในช่วงอยู่แดนแรกรับจะมีกิจกรรมต่าง ๆ ให้ เช่น การปฐมนิเทศ การตรวจร่างกายเพื่อรักษาพยาบาล การจัดทำทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง สำหรับการจัดทำทะเบียนประวัติกลุ่มผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศจะมีข้อมูลเกี่ยวกับ ชื่อ ภูมิลำเนา เพศลักษณะความผิด รูปร่างลักษณะ ฯลฯ ซึ่งในการสอบถามข้อมูลจะไม่มีการบอกถึงลักษณะของผู้ต้องขังว่ามีพฤติกรรมอย่างไร นอกจากนั้นมีการจัดกิจกรรมการให้คำปรึกษาแนะนำ กฎ ระเบียบต่าง ๆ ในการเข้าอยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน การออกกำลังกาย เป็นต้น หลังจากนั้นก็จะแยกไปอยู่ตามความเหมาะสมต่อไป

สถานที่ในการรองรับกลุ่มผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศมิได้มีการจำแนกไว้โดยเฉพาะแต่จะอยู่รวมกันกับผู้ต้องขังหญิงทั่วไป จะมีการแยกเฉพาะเวลากลางคืนหรือแยกเรือนนอนเท่านั้น ส่วนในเวลากลางวันก็ต้องมาอยู่รวมกันในแดนเดียวกันกับผู้ต้องขังหญิงทั่วไป

การจำแนกลักษณะผู้ต้องขังตามระเบียบของกรมราชทัณฑ์

กรมราชทัณฑ์ เป็นองค์กรหนึ่งในกระบวนการยุติธรรม ภารกิจของกรมราชทัณฑ์ คือ การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามคำพิพากษาของศาล โดยการควบคุมผู้ต้องขังไม่ให้หลบหนี และการแก้ไขพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังให้เป็นพลเมืองดีของสังคมเมื่อพ้นโทษ ดังนั้น นโยบายหลักที่สำคัญประการหนึ่งในการบริหารงาน คือ การจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง โดยกรมราชทัณฑ์ได้กำหนดให้

เรือนจำ และทัณฑสถานทุกแห่งดำเนินการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังเพื่อให้การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังดำเนินไปอย่างต่อเนื่องจริงจัง และบังเกิดผลเป็นรูปธรรม (นัทธี จิตสว่าง, 2541: 1)

ความหมายของการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง

ได้มีนักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิให้คำจำกัดความและความหมายของการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังไว้หลายท่าน ซึ่งทั้งนี้ผู้วิจัยสรุปใจความสำคัญได้ว่า การจำแนกลักษณะผู้ต้องขังหมายถึง "กระบวนการในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังเป็นรายบุคคล โดยการศึกษาวิเคราะห์ประวัติภูมิหลัง บุคลิกลักษณะและสภาพทั่วไปของผู้ต้องขัง รวมทั้งประวัติการกระทำผิด และสาเหตุแห่งการกระทำผิด เพื่อให้สามารถกำหนดแผนการรักษา อบรม แก้ไข และฟื้นฟูจิตใจ ผู้ต้องขังได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมตามสภาพผู้ต้องขังแต่ละคน (Individual Treatment)"

การแยกประเภทผู้ต้องขัง

ในการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง จำเป็นต้องทราบความหมาย และข้อแตกต่างของคำว่า การแยกประเภทผู้ต้องขัง หรือการแยกขัง เพื่อมิให้เกิดความสับสนในการดำเนินงาน

การแยกประเภทผู้ต้องขัง หรือการแยกขัง (Prisoner Segregation) เป็นส่วนหนึ่งของการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังในระยะเริ่มแรก หมายถึง "การแยกผู้ต้องขังไว้ตามเพศ อายุ ประเภท และลักษณะแห่งการกระทำความผิด" โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อประโยชน์ในด้านการควบคุม และเพื่อป้องกันการมั่วสุมและการถ่ายทอดลักษณะอาชญากรแก่กัน ซึ่งเมื่อดำเนินการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังแล้ว ควรให้มีการแยกขังผู้ต้องขังแต่ละประเภท เพื่อให้การอบรม แก้ไขผู้ต้องขังมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังแต่ละประเภทดังกล่าวมีลักษณะไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อม ในด้านอาคารสถานที่ที่เรือนจำและทัณฑสถานแต่ละแห่งจะดำเนินการตามความเหมาะสม และสอดคล้องกับแผนปฏิบัติต่อผู้ต้องขังของเรือนจำและทัณฑสถาน (กรมราชทัณฑ์, 2547ข: 1)

วัตถุประสงค์ของการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง

การจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง มีวัตถุประสงค์หลักที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1. เพื่อประโยชน์ในการควบคุมผู้ต้องขัง
2. เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังด้านการอบรมแก้ไข และพัฒนาพฤตินิสัย

การจำแนกลักษณะผู้ต้องขังขั้นพื้นฐาน

การจำแนกลักษณะผู้ต้องขังเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุด เพื่อใช้ในการกลั่นกรองผู้ต้องขัง ทำให้ทราบถึงสถานภาพและข้อมูลพื้นฐานของผู้ต้องขัง ซึ่งการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังขั้นพื้นฐานจะดำเนินการตั้งแต่วาระแรกที่รับตัวตามขั้นตอนและวิธีดำเนินการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังที่กล่าวมาข้างต้นแล้วและในการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังขั้นพื้นฐานนี้ให้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ต้องขังเพื่อแบ่งระดับการควบคุมเป็น 4 ระดับ เพื่อประโยชน์ คือ การวางแผนการปฏิบัติงานว่ามีผู้ต้องขังกลุ่มใดที่จัดอยู่ในข่ายต้องควบคุมดูแลเข้มงวด ส่วนการแก้ไขให้แบ่งเป็น 4 กลุ่ม เพื่อจะได้นำแต่ละกลุ่มไปดำเนินการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังเพื่อการแก้ไขและจัดโปรแกรมปฏิบัติที่เหมาะสมต่อไป

ตารางที่ 1 การจัดกลุ่มผู้ต้องขังเพื่อการควบคุม

ระดับการควบคุม	ลักษณะผู้ต้องขัง
มั่นคงสูงสุด	ผู้ต้องขังที่กำหนดโทษสูง มีพฤติกรรมกระทำผิดร้ายแรงคดีสะเทือนขวัญประชาชน คดีอุกฉกรรจ์ พฤติการณ์ไม่น่าไว้วางใจ ระหว่างการควบคุมในเรือนจำกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรือนจำ
มั่นคงสูง	ผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษสูง พฤติการณ์กระทำผิดไม่ร้ายแรงระหว่างการควบคุมในเรือนจำ ไม่เคยกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ปานกลาง	กำหนดโทษไม่สูงเหลือจำต่อไปไม่มาก มีความประพฤติดีไม่เคยกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรือนจำ
ต่ำ	กำหนดโทษเหลือน้อย มีความประพฤติดี ใกล้เคียงโทษ

ที่มา: กรมราชทัณฑ์ (2547ข: 8)

ตารางที่ 2 การจัดกลุ่มผู้ต้องขังเพื่อการแก้ไข

กลุ่มผู้ต้องขัง	ลักษณะผู้ต้องขัง
กลุ่มที่ 1 มีแนวโน้มไม่กระทำผิดซ้ำ	ผู้ต้องขังที่กระทำผิดครั้งแรก, กระทำผิดโดยประมาทหรือพลั้งพลาด, กระทำผิดเนื่องจากบันดาลโทสะ, กระทำผิดเนื่องจากสภาพแวดล้อม, มีความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว, ไม่ใช่อาชญากรโดยสันดาน
กลุ่มที่ 2 แก้ไขได้	กระทำผิดครั้งแรกหรือไม่เกิน 3 ครั้ง, กระทำผิดและมีความสำนึกผิด, พฤติการณ์กระทำผิดไม่ใช่อาชญากรอาชีพ, กระทำผิดในหน้าที่การงาน
กลุ่มที่ 3 ยากต่อการแก้ไข	กระทำผิดติดนิสัย (มากกว่า 3 ครั้ง), อาชญากรโดยสันดาน, กระทำผิดและไม่สำนึกผิด, มีลักษณะร้าย
กลุ่มที่ 4 กลุ่มพิเศษ	ผู้ต้องขังต่างชาติ, ผู้ต้องขังป่วย, ผู้ต้องขังที่มีความบกพร่องทางจิต, ผู้ต้องขังสูงอายุ

ที่มา: กรมราชทัณฑ์ (2547ข: 8)

เมื่อผู้ต้องขังได้รับการจำแนกลักษณะขั้นพื้นฐาน และแบ่งกลุ่มตามที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว หากมีการจัดทำโปรแกรมการแก้ไขผู้ต้องขัง จะมีการคัดเลือกผู้ต้องขังโดยทำการจำแนกๆ ในระดับที่สูงขึ้น เป็นการจำแนกเพื่อการแก้ไข ซึ่งจะต้องดำเนินการทำกรณีศึกษา (Case Study) ผู้ต้องขังแต่ละรายเพื่อคัดเลือกเข้าโปรแกรมต่าง ๆ อาทิเช่น โปรแกรมผู้ต้องขังสูงอายุ โปรแกรมเฉพาะในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีอาชญากรรม (ผู้ร้ายย่อย) โปรแกรมในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีความผิดต่อชีวิต โปรแกรมในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีความผิดทางเพศ โปรแกรมในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ โปรแกรมในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมไม่น่าไว้วางใจ โปรแกรมในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังป่วยระยะสุดท้าย เป็นต้น

การจำแนกลักษณะผู้ต้องขังจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้นั้น จะต้องมีการประสานงานกับฝ่ายอื่น ๆ และจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหน้าที่ของเรือนจำทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งฝ่ายควบคุม ฝ่ายการศึกษา ฝ่ายฝึกวิชาชีพ ฝ่ายพยาบาล รวมทั้งอนุศาสนาจารย์ ร่วมกันดำเนินงานติดตามผลการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง เพื่อทราบว่าผู้ต้องขังที่ได้รับการกำหนดตามแผนปฏิบัติดังกล่าวมีปัญหาข้อขัดข้องหรือไม่อย่างไร หากมีปัญหาหรือมีความไม่เหมาะสม

เกิดขึ้น ก็จะได้วางแผนปฏิบัติแก่ผู้ต้องขังดังกล่าวใหม่ โดยทำการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังซ้ำ เพื่อกำหนดแผนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ต้องขังอย่างแท้จริง หากไม่พบปัญหาที่ดำเนินการต่อไป และเมื่อผู้ต้องขังใกล้พ้นโทษก็จะนำข้อมูลที่ได้จากแผนปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ไปเตรียมความพร้อมหรือให้การอนุเคราะห์แก่ผู้ต้องขังในเรื่องต่าง ๆ ตามความเหมาะสมของแต่ละคนต่อไป ซึ่งกระบวนการดังกล่าวทั้งนี้ จะทำให้ผู้ต้องขังได้รับการแยกกลุ่มเพื่อการควบคุมและแก้ไขที่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้เกิดผลดีต่อการบริหารเรือนจำ/ทัณฑสถานต่อไป

ประเภทของเรือนจำ/ทัณฑสถาน

การจัดประเภทเรือนจำและทัณฑสถาน เป็นการจัดรูปแบบเรือนจำยึดมั่นในหลักการควบคุมผู้กระทำความผิดเพื่อป้องกันการหลบหนี เป็นผลให้มีการคุมขังผู้ต้องขังให้อยู่ร่วมกันภายใต้ระบบการควบคุมที่เข้มงวดกวดขัน คือมุ่งคำนึงถึงการควบคุมผู้ต้องขังไว้อย่างมั่นคงแข็งแรงโดยใช้กำแพงสี่เหลี่ยมเป็นเขตควบคุม

เรือนจำหญิงหรือทัณฑสถานหญิง

เรือนจำหญิงหรือทัณฑสถานหญิงเป็นเรือนจำที่ใช้สำหรับคุมขังผู้ต้องขังหญิงโดยเฉพาะ โดยเป็นการแยกออกจากผู้ต้องขังชายโดยเด็ดขาด ทั้งนี้เพราะการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงในการอบรมแก้ไขจะมีแนวทางในการดำเนินการที่แตกต่างจากผู้ต้องขังชาย นอกจากนี้การดำเนินการในการควบคุมและการอบรมแก้ไขจะใช้ผู้หญิงเกือบทั้งหมด เจ้าหน้าที่ชายที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในทัณฑสถานหญิงต่าง ๆ มักอยู่ภายนอกกำแพงเรือนจำ ทำหน้าที่บริหาร

เรือนจำ/ทัณฑสถานหญิง ประกอบด้วย ทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิงจังหวัดปทุมธานี ทัณฑสถานหญิงธนบุรี ทัณฑสถานหญิงชลบุรี ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่ ทัณฑสถานหญิงพิษณุโลก ทัณฑสถานหญิงสงขลา จำนวน 7 แห่ง และนอกจากนี้ยังมีแดนหญิง ซึ่งอยู่ในเรือนจำกลาง เรือนจำจังหวัด และเรือนจำอำเภอ ทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์ ซึ่งเป็นเรือนจำชาย จำนวน 106 แห่ง

แนวทางการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิง

ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิง นอกจากจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และ ข้อบังคับ ที่วางไว้สำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขังทั่วไปแล้ว ยังมีกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่ระบุ ไว้ในลักษณะที่แตกต่างไปจากผู้ต้องขังชายอย่างเด่นชัด อาทิ ผู้ต้องขังหญิงมีครรภ์หรือลูกอ่อน ให้ จัดเป็นผู้ต้องขังป่วยเจ็บหรือห้ามใช้เครื่องพันธนาการ แก่ผู้ต้องขังหญิงเป็นต้น

การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงในประเทศไทย อาจแยกพิจารณาได้ใน 3 ลักษณะ คือ การ ปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิง การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานบำบัดพิเศษ หญิงและการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงที่อยู่ในเรือนจำชาย ทั้งนี้ โดยการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิง ในทัณฑสถานหญิง ทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง และเรือนจำชายทั้ง 3 ประเภทนี้ จะเน้นเรื่อง การอบรมแก้ไข การสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การฝึกอาชีพ และการให้การศึกษา แต่การ จัดบริการในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงดังกล่าว จะมีความแตกต่างกันแล้วแต่ขีดจำกัดด้านสถานที่ และปัจจัยอื่น ๆ การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงในเรือนจำชายจะเน้นเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัว แต่การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงเน้นเรื่องการฝึกวิชาชีพและการศึกษา เป็นต้น

ผลกระทบต่อการควบคุมผู้ต้องขัง

เรือนจำ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 หมายความว่า ที่คุมขังนักโทษ สังกมมนุษย์ได้นำเอาระบบเรือนจำมาเป็นมาตรการในการลงโทษผู้กระทำผิด และละเมิดกฎเกณฑ์ ของสังคมมาเป็นระยะเวลานานแล้ว ดังนั้น เรือนจำจึงเป็นสถานที่อยู่อาศัยของกลุ่มบุคคลที่กระทำ ผิดหรือละเมิดกฎเกณฑ์ของสังคม เพื่อวัตถุประสงค์ในการลงโทษ เรือนจำจึงเป็นสังคมที่แตกต่าง ไปจากสังคมทั่ว ๆ ไป ดังนี้

1. เรือนจำเป็นสังคมของกลุ่มผู้ละเมิดกฎเกณฑ์ทางสังคม และบุคคลที่เข้ามาอยู่ในเรือนจำ ก็คือบุคคลที่ถูกสังคมปฏิเสธ เนื่องจากเป็นอาชญากร เป็นบุคคลที่สังคมไม่ปรารถนา

2. เรือนจำถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อความมุ่งหมายในการควบคุมผู้กระทำผิดไว้เพื่อชดเชยความผิดที่ ได้กระทำ เป็นการป้องกันสังคมและการแก้ไขฟื้นฟู ดังนั้นหน้าที่ของเจ้าพนักงาน คือ การ ควบคุมดูแลผู้ต้องขังไม่ให้หลบหนีซึ่งเป็นหน้าที่หลัก การจะควบคุมเหล่าอาชญากรให้อยู่ร่วมกัน

ได้ด้วยความสะดวกสบายก็ต้องพึงระเบียนกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มากมาย จึงทำให้กิจกรรมที่ผู้ต้องขังเคยทำเป็นกิจวัตรในชีวิตประจำวันแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงเมื่อเข้ามาอยู่ในเรือนจำ เพราะในเรือนจำผู้ต้องขังต้องใช้ชีวิตโดยปราศจากทุกสิ่งทุกอย่าง มีเพียงปัจจัยสี่ ต้องถูกตัดขาดจากอิสรภาพ ตัดขาดจากครอบครัว มิตรสหาย จะต้องทำกิจกรรมทุกอย่างตามคำสั่ง เรือนจำจึงเป็นสถานที่อโคจร หรือสามารถเรียกอีกนัยหนึ่งว่าสถาบันแบบเบ็ดเสร็จ กล่าวคือ เรือนจำเป็นทุกสิ่งทุกอย่างของชีวิตผู้ต้องขังทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของเรือนจำ ตลอดเวลากิจกรรมและกิจวัตรต่าง ๆ ของผู้ต้องขังถูกกำหนดและถูกควบคุมให้ปฏิบัติโดยเจ้าพนักงานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ขณะที่ผู้ต้องขังเข้าไปในเรือนจำ ใจยังคงมีภาวะการเป็นปัจเจกบุคคลและมีความรู้สึกถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ แต่เมื่อได้เข้ามาใช้ชีวิตแล้วสิ่งเหล่านั้นจะถูกกลืนหายไป ซึ่งเป็นสถานะของสถาบันแบบเบ็ดเสร็จที่มีองค์ประกอบดังนี้

2.1 รูปแบบการดำเนินชีวิตอยู่ภายใต้การควบคุมเดียว

2.2 กิจวัตรของทุกคนต้องกระทำร่วมกันและเหมือนกัน

2.3 กิจกรรมต่าง ๆ ถูกกำหนดตายตัว โดยกิจกรรมแต่ละอย่างจะมีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกับการจัดกิจกรรมต่อไป ซึ่งระยะเวลาของกิจกรรมนั้น ๆ จะจัดเตรียมโดยผู้บริหารอย่างเป็นทางการ

2.4 กิจกรรมภาคบังคับต่าง ๆ ได้ถูกนำมาทำเป็นแผนที่จะต้องนำไปปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่เรือนจำวางไว้

การถูกจองจำในเรือนจำทำให้ผู้ต้องขังถูกจำกัดอิสรภาพโดยผู้ต้องขังทุก ๆ คนต้องปฏิบัติตามระเบียบและแผนงานที่มีการวางเอาไว้อย่างตายตัวโดยปราศจากข้อโต้แย้งใด ๆ ทั้งสิ้น ซึ่งวิถีชีวิตภายในเรือนจำและภายนอกจะแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงแบบหน้ามือเป็นหลังมือนับแต่การเข้ามาเป็นสมาชิกใหม่ ผู้ต้องขังจะรู้สึกถึงการถูกตัดขาดจากสังคมภายนอก และสภาพแวดล้อมที่ต่างต่างนี่จะเป็นตัวกระตุ้นความรู้สึกให้แรงกล้ามากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อดังผู้ต้องขัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ต้องโทษเป็นเวลานาน ทั้งนี้ย่อมจะเป็นอุปสรรคต่อการปรับตัวเมื่อออกไปสู่สังคมภายนอก ซึ่งผลกระทบจากการถูกจองจำแบ่งได้ ดังนี้

1. การถูกจองจำจะทำให้เกิดมลทิน (Stigma) ในตัวผู้ถูกจองจำ คือ ผู้ที่เคยเป็นนักโทษมาก่อนจะถูกสังคมตั้งแง่ว่าเป็นคนจู้จุกไม่มีผู้ใดอยากจะคบหาด้วย ในเรื่องการจะกลับเข้าศึกษาต่อ หรือการจะกลับเข้าทำงานจะทำได้ยากขึ้น ฉะนั้น เมื่อสังคมไม่ให้การต้อนรับอดีตผู้ต้องโทษ ก็จะทำให้ผู้พ้นโทษกลับไปคบหาสมาคมกับกับผู้พ้นโทษด้วยกันเอง และอาจชักนำไปสู่การกระทำผิดได้อีก

2. สภาพความเป็นอยู่ในเรือนจำส่งผลกระทบต่อร่างกาย และจิตใจผู้ต้องขังเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ต้องขังซึ่งถูกจองจำเป็นครั้งแรกมักจะได้รับความสะเทือนใจเป็นอย่างยิ่ง อาจส่งผลให้พฤติกรรมและนิสัยเปลี่ยนแปลงไปในทางลบ แม้ว่าในเรือนจำจะมีสิ่งจำเป็นพื้นฐานสำหรับการดำรงชีวิตแล้ว แต่สภาพความเป็นอยู่โดยทั่วไปเมื่อเทียบกับความเป็นอยู่ของสังคมภายนอกก็ไม่สู้ดีเท่าใดนัก และเมื่อประกอบกับความกดดันต่าง ๆ จะมีผลกระทบต่อร่างกาย และจิตใจ ตลอดจนวิถีการดำเนินชีวิตของผู้ต้องขังที่เสื่อมโทรมลง และหากถูกจองจำเป็นระยะเวลานานก็จะทำให้เกิดการถ่ายทอดพฤติกรรมอาชญากรรมได้ (Prisonalization)

3. การได้รับผลกระทบทางสุขภาพจิตและสุขภาพกาย เกิดขึ้นเนื่องจากการต้องเผชิญกับการสูญเสียอิสรภาพและสิทธิต่าง ๆ ที่พึงมีพึงได้ เริ่มตั้งแต่การถูกตรวจค้นร่างกาย การสวมใส่เครื่องแบบเรือนจำ การถูกตัดผม สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนทำให้สถานะเก่าของผู้ต้องขังถูกเปลี่ยนให้สูญสิ้นไปพร้อม ๆ กับการมีสถานะใหม่ คือ สถานภาพของผู้ต้องขัง เป็นการทำลายความเป็นปัจเจกบุคคลของผู้ต้องขังและขัดเขี่ยคสถานะใหม่ที่ต่ำต้อยกว่าเดิมให้

4. ผลกระทบต่อสุขภาพกาย เนื่องจากการอยู่รวมกันอย่างแออัดและยังต้องเผชิญกับปัญหาสุขภาพจิต ซึ่งล้วนแต่มีผลต่อปัญหาในการปรับตัวของผู้ต้องขังหลังพ้นโทษ

5. การแก้ไขผู้กระทำผิดในเรือนจำ เป็นมาตรการเชิงบังคับให้ผู้ต้องขังเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อการแก้ไข โดยผู้ต้องขังไม่สามารถเลือกกิจกรรมที่จะเข้าร่วมได้ตามสมัครใจ ทำให้ผู้ต้องขังไม่ได้รับประโยชน์จากการร่วมกิจกรรมอย่างเต็มที่ การบังคับให้ผู้ต้องขังเข้าร่วมกิจกรรมนี้ทำให้เรือนจำขาดประสิทธิภาพในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

6. ผู้ต้องขังที่พ้นโทษอาจรู้สึกแปลกแยก เนื่องจากค่านิยมและวัฒนธรรมที่เรียนรู้จากภายในเรือนจำแตกต่างจากค่านิยมและวัฒนธรรมจากสังคมภายนอก ทั้งนี้ การถูกจองจำเป็น

มลทิน ทำให้สังคมภายนอกไม่ยอมรับ และยอมเป็นอุปสรรคต่อผู้พันโทที่ไม่สามารถเริ่มต้นเป็นพลเมืองดีภายใต้กรอบกฎหมายโดยสุจริตได้ ความรู้สึกแตกแยกนี้อาจส่งผลให้ผู้ต้องขังไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมปกติได้และหันไปกระทำผิดซ้ำ โดยใช้พฤติกรรมที่ได้จากการเรียนรู้ขณะอยู่ในเรือนจำ

ผลกระทบจากการถูกจองจำก่อให้เกิดความกดดันและถูกจำกัดในด้านต่าง ๆ ซึ่ง การถูกจำกัดดังกล่าว มี 5 ประการ คือ

1. การถูกจำกัดด้านเสรีภาพ การสูญเสียอิสระเป็นความกดดันประการแรกที่ผู้ต้องขังต้องประสบพบเจอเมื่อถูกจองจำ หมายความว่า ผู้กระทำผิดจะถูกกักขังให้อยู่ในเรือนจำเท่านั้น และไม่สามารถทำอะไรได้ตามอำเภอใจ นอกจากนี้ การถูกจองจำยังหมายความว่าความรวมตลอดถึงการตัดขาดจากครอบครัวญาติมิตรด้วย ซึ่งเป็นการถูกตัดขาดหรือแยกจากกันในฐานะผู้ถูกลงโทษ และสิ่งที่โหดร้ายต่อความรู้สึกมากที่สุดก็คือการถูกปฏิเสธจากสังคมและถูกตีตราว่าเป็นนักโทษ ทำให้ผู้ต้องขังรู้สึกสูญเสียสถานภาพของสมาชิกในสังคมและสถานภาพของบุคคลทั่วไป ในสภาพดังกล่าวเป็นผลให้ผู้ต้องขังได้รับความกดดันอย่างยิ่ง

2. การถูกจำกัดด้านเครื่องอุปโภค บริโภค และบริการ แม้ในเรือนจำผู้ต้องขังจะได้รับสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน และคนทั่วไปอาจคิดว่าเป็นการเอาเปรียบคนจน หากผู้ต้องขังนั้นปราศจากสิทธิที่จะเลือก แม้กระทั่งเวลายังไม่สามารถมีเป็นของตนเองได้เลย ไม่สามารถที่จะเลือกทำในสิ่งที่ชอบเหมือนดังที่เคยกระทำเมื่ออยู่ในสังคมภายนอก การถูกจำกัดเรื่องการอุปโภคและการบริการนี้ทำให้ผู้ต้องขังมองตนเองว่าเป็นผู้สูญเสีย โดยเฉพาะการสูญเสียสิทธิ ในขณะที่สิ่งที่มีอยู่ในตัวเขาคือแรงงานกลับถูกเรียกชื่อใหม่เป็นการฟื้นฟูแก้ไขฝึกอาชีพ ซึ่งเป็นความกดดันอีกประการหนึ่งที่ผู้ต้องขังได้รับ

3. การถูกจำกัดด้านความสัมพันธ์ทางเพศ การถูกจองจำเป็นการที่ผู้ต้องขังต้องถูกตัดขาดจากเพศตรงข้าม โดยเฉพาะการถูกตัดขาดจากการมีเพศสัมพันธ์และขาดการติดต่อสมาคมกับเพศตรงข้าม ทำให้ผู้ต้องขังได้รับความกดดัน เนื่องจากความต้องการทางเพศเป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ หากขาดการตอบสนองความต้องการทางเพศโดยจะต้องอยู่รวมเพศเดียวกัน ทำให้ผู้ต้องขังคิดว่าเขากำลังหันเหไปสู่ความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศ ทำให้ผู้ต้องขังสับสนว่าเขากำลังถูกคุกคามทางเพศอยู่หรือไม่

4. การถูกจำกัดด้านอิสรภาพ ผู้ต้องขังต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ จึงเกิดความกดดันจากการถูกจำกัดอิสรภาพ พวกเขาต้องปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน รวมทั้งการถูกตรวจสอบจากเจ้าพนักงานตลอดเวลา เช่น การตรวจจดหมาย การกำหนดเวลากิน เวลานอน การทำงาน กฎเกณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้จะทำให้ผู้ต้องขังรู้สึกขาดอิสรภาพ แต่ความกดดันจากความไม่มีเหตุผลของกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งไม่สามารถหาคำอธิบายได้ และเจ้าพนักงานก็ปฏิเสธที่จะอธิบายคำตอบที่ค่อนข้างเป็นสากลและนิยมใช้กัน คือ มันเป็นกฎของเรือนจำ ผู้ต้องขังไม่ทราบว่าจะทำไมไม่ได้รับสิ่งของที่ส่งมาถึงและทำไมจะต้องมีกฎเกณฑ์มากมาย ผลก็คือผู้ต้องขังจะรู้สึกว่าตัวเองถูกจำกัดทุกสิ่งทุกอย่าง และจะเกิดความสิ้นหวัง อ่อนแอ นับเป็นความกดดันทางด้านจิตใจอย่างรุนแรง

5. การถูกจำกัดด้านความปลอดภัย เรือนจำเป็นสังคม ดังนั้นผู้ต้องขังจำต้องอยู่รวมกัน ซึ่งแต่ละคนมีประวัติดังหลังแตกต่างกัน ทำให้เกิดความวิตกกังวลว่าตนเองอาจถูกทำร้าย ถูกกลั่นแกล้งได้ พวกเขาจะรู้สึกว่าวันหนึ่งจะต้องถูกทดสอบจากพวกผู้ต้องขังที่รับโทษมานาน เป็นบรรยากาศของการแข่งขันกัน ผู้ที่แข็งแรงกว่าย่อมจะทำร้ายผู้ที่อ่อนแอกว่า ขณะเดียวกันที่เจ้าพนักงานดูแลไม่ทั่วถึง จึงเกิดความวิตกกังวลว่าสักวันเขาจะต้องประสบกับการทำร้าย และพวกเขาจะรู้สึกกดดัน เนื่องจากรู้สึกสูญเสียหลักประกันด้านความปลอดภัย

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษา ปัญหาในการควบคุมผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดจาก ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา พบว่า มีผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

นิพพาพร บรรณานิ (2548: 118) ศึกษา ปัญหาอุปสรรคในการควบคุมผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ กรณีศึกษาเฉพาะเรือนจำ/ทัณฑสถานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล การศึกษาค้นคว้าเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณของผู้บริหารและผู้คุมในเรือนจำ/ทัณฑสถาน และการสัมภาษณ์เชิงเจาะลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่า เจ้าหน้าที่ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน มีปัญหาอุปสรรคในการควบคุมผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศในการปฏิบัติงานทั้งโดยภาพรวมและแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับ

ความสำคัญของปัญหาอุปสรรคในการควบคุมจากมากไปหาน้อย พบว่า เจ้าหน้าที่ยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังชายร่วมกันเพศอย่างเป็นรูปธรรม และเหมาะสม นอกจากนั้นยังขาดอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ให้สอดคล้องกับปริมาณงาน

พัฒนา พัวพัฒนกุล (2533: 60-78) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาทัศนคติของเจ้าพนักงานเรือนจำต่อผู้ต้องขัง ผลการวิจัยพบว่า

1. เจ้าพนักงานเรือนจำมีทัศนคติต่อสาเหตุของการก่ออาชญากรรมว่า ส่วนใหญ่เกิดจากลักษณะนิสัย และสัณฐานของผู้ต้องขังมากกว่าเกิดจากการถูกบีบบังคับโดยสภาพแวดล้อม มีผลทำให้เจ้าพนักงานมีแนวโน้มของทัศนคติที่จะเชื่อว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่แก้ไขอบรมให้ประพฤติตัวเป็นคนดีได้ยาก

2. เจ้าพนักงานเรือนจำมีทัศนคติต่อพื้นฐานพฤติกรรมของผู้ต้องขังว่า ผู้ต้องขังมิได้มีความรู้สึกเป็นปฏิกิริยาต่อการบริหารงานเรือนจำหรือต่อตัวเจ้าพนักงาน แต่จากประสบการณ์และอิทธิพลของเพื่อนร่วมงาน ทำให้เจ้าพนักงานมีความรู้สึกไม่ไว้วางใจผู้ต้องขัง อย่งไรก็ดี ทัศนคติในทางลบนี้มีแนวโน้มดีขึ้นเป็นรายบุคคลจากการพัฒนาใกล้ชิดผู้ต้องขังมากขึ้น

3. ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง เจ้าพนักงานเรือนจำมีทัศนคติว่าจำเป็นต้องสร้างภาพพจน์ความมีอำนาจเหนือผู้ต้องขัง เพื่อให้ผู้ต้องขังรู้สึกเกรงกลัวและเคารพยำเกรง ส่วนในการปกครองผู้ต้องขังเจ้าพนักงานมีแนวโน้มที่จะสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้ต้องขัง เพื่องูใจให้ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมของเรือนจำ

4. จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ระดับการศึกษา อายุการทำงาน และลักษณะงานที่แตกต่างกันของเจ้าพนักงานเรือนจำ ตลอดจนการถูกลงโทษทางวินัยโดยมีสาเหตุมาจากผู้ต้องขังไม่มีผลที่ทำให้เกิดทัศนคติที่แตกต่างกันในการมองและการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ต้องขัง โดยมีข้อเสนอแนะว่าเรือนจำควรสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตร ความมีมนุษยธรรมทั้งในการปกครอง การจัดสวัสดิการ การสงเคราะห์แก่ผู้ต้องขังเพื่อให้ผู้ต้องขังมีทัศนคติที่ดีต่อเรือนจำและให้ความร่วมมือ ซึ่งจำเป็นต้องมีการอบรมให้ความรู้ และพัฒนาคุณภาพของเจ้าพนักงานเรือนจำในทุก ๆ ด้าน

พรรณวดี สนธิทรัพย์ (2542: 70 - 82) ศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว และตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมกับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลกรุงเทพ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลกรุงเทพ จำนวน 254 คน ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์การทำงาน ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ตำแหน่งงาน บุคลิกภาพ และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ลักษณะงาน รางวัลผลตอบแทน สัมพันธภาพกับบุคคลอื่น วิเคราะห์ข้อมูลใช้สหสัมพันธ์เพียร์สันและถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มทีละขั้น ผลการศึกษาพบว่า สถานภาพสมรสอยู่ ประสบการณ์การทำงาน 6 - 10 ปี รายได้ประจำต่อเดือน บุคลิกภาพด้านลักษณะผู้นำ ทัศนคติต่อวิชาชีพด้านพฤติกรรม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานของพยาบาล โดยสถานภาพสมรสคู่นั้นบางคู่เป็นที่ระบายความคับข้องใจในการทำงานของพยาบาล ถ้ามีความเข้าใจ เห็นอกเห็นใจกันก็สามารถเป็นที่ปรึกษาและร่วมแก้ปัญหาได้ และประสบการณ์การทำงาน 6 - 10 ปี นั้นเนื่องจากความสำคัญของรายได้ไม่ได้ขึ้นกับจำนวนเงินที่ได้รับเท่านั้นแต่เป็นอัตราเงินเดือนที่เหมาะสมและเพียงพอกับเศรษฐกิจในปัจจุบัน

เสริมศรี ประสงค์สุข (2542: บทคัดย่อ) ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการกระทำผิด และการปรับตัวของผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำ/ทัณฑสถานในเขตกรุงเทพมหานคร สรุปได้ว่าการปรับตัวของผู้ต้องขังชายที่เบี่ยงเบนทางเพศมีความสามารถในการปรับตัวได้ระดับหนึ่ง อายุ จำนวนครั้งในการต้องโทษ และความสัมพันธ์ในครอบครัว มีผลต่อการปรับตัวของผู้ต้องขัง

งานวิจัยต่างประเทศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง The Culpability of Homicide : Differential Treatment towards Heterosexual and Homosexual Perpetrators and Victims ของ Howard IJ แห่ง California School of Professional Psychology (1998) ได้ศึกษาผลกระทบที่ความอคติมีต่อการประเมินผล และการตัดสินโทษในคดีฆาตกรรมเมื่อมีรักร่วมเพศเข้ามาเกี่ยวข้อง การศึกษาเสนอว่าทัศนคติที่ต่อต้านรักร่วมเพศจะก่อให้เกิดการตัดสินที่ลำเอียง เป็นผลให้ผู้กระทำความผิดที่เป็นรักร่วมเพศถูกลงโทษมากยิ่งขึ้น มีการตั้งสมมติฐานว่าการตัดสินโทษให้แก่ผู้กระทำความผิดที่มีความนิยมทางเพศปกติ จะมีโทษน้อยลงเมื่อเชื่อถูกระบุว่าเป็นรักร่วมเพศ นักศึกษาของวิทยาลัยได้อ่านเกี่ยวกับคดีฆาตกรรมซึ่งพฤติกรรมทางเพศของผู้กระทำความผิดและเชื่อถูกบังคับว่าเป็นผู้มีรสนิยมทางเพศปกติ หรือเป็นรักร่วมเพศ ผู้ประเมินตัดสินระยะเวลาจำคุกที่เหมาะสมสำหรับผู้กระทำความผิดและ

ประเมินบุคลิกของผู้กระทำผิดและเหยื่อ การค้นพบส่วนใหญ่ของการศึกษานี้พบว่า ผู้กระทำผิดที่เป็นรักร่วมเพศจะถูกกำหนดให้รับโทษจำคุกนานกว่าเมื่อเทียบกับผู้กระทำผิดที่มีรสนิยมทางเพศปกติ แม้ว่ารสนิยมทางเพศของผู้กระทำผิดจะส่งผลให้เกิดความโหดร้ายในการลงโทษ แต่ก็พบว่ารสนิยมของผู้ตกเป็นเหยื่อไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินโทษ การเป็นรักร่วมเพศในส่วนของเหยื่อแล้วไม่มีส่วนทำให้กำหนดโทษลดลง ซึ่งถูกมองว่าระยะเวลาในการจำคุกเป็นการข่มขู่ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และการถกเถียงได้อธิบายเหตุผลว่าทำไมรสนิยมทางเพศของเหยื่อจึงไม่ใช่ปัจจัยในการลงโทษ พื้นฐานทางทฤษฎีเกี่ยวกับการถกเถียงนี้รวมถึงผลของการตีตราทางสังคม การคงไว้ซึ่งบทบาทสำคัญทางสังคมของเพศชาย และการยึดถือความเชื่อดั้งเดิมที่ว่า รักร่วมเพศเป็นสิ่งอันตราย

สรุปได้ว่ากลุ่มรักร่วมเพศเป็นเรื่องสำคัญสำหรับผู้กระทำความผิด และความอคติที่สำคัญจะส่งผลให้มีการตัดสินที่ลูกขุนสามารถทำให้คนคนหนึ่งติดคุกได้ สำหรับระบบกฎหมายหรือสำหรับจิตวิทยาที่ถูกโต้เถียง ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในอนาคต

ผลการศึกษา เรื่อง “Responding to Selfobject Deficits of Gay Men in Psychotherapy: A Self Psychology Approach” ของ Feathergill JT แห่ง Chicago School of Professional Psychology (1980) ได้ทดสอบการบำบัดเกย์เพศชายที่มีอายุช่วง 20 ปีตอนต้น ซึ่งปรากฏในการบำบัดทางจิตว่ามีอาการหดหู่ ความไม่สบายใจทางสังคม และความโดดเดี่ยว ผู้เขียนใช้แบบประเมินทางจิตวิทยาด้วยตนเองของ Kohut ในการปฏิบัติ 44 ครั้ง การบำบัดทางจิตของคนเหล่านี้เผยให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างอาการที่อยู่ในรายงานและความซับซ้อนของการโตขึ้นมาเกย์ในวัฒนธรรมที่เกลียดชังรักร่วมเพศและวัฒนธรรมความรักระหว่างชายหญิง อาการของคนกลุ่มนี้พัฒนาเป็นการบำบัดซึ่งเกี่ยวข้องกับความต้องการที่ไม่สมหวัง ประสบการณ์สะท้อนใจ ความขัดแย้งในการเข้าสังคม และความละเอียดอ่อนในความเป็นเกย์

ผลการศึกษา พบว่า คนกลุ่มนี้ประสบกับการมองสะท้อน การเป็นต้นแบบ และการเป็นฝาแฝดกับการลดคุณค่าตนเองที่เกี่ยวข้องเนื่องจากความเกลียดชังรักร่วมเพศและสังคมแบบหญิงชาย การศึกษายังแสดงว่าความตระหนักและการตอบสนองของนักบำบัดเกี่ยวกับความต้องการด้านตัวตนช่วยให้ผู้ป่วยกลุ่มนี้รวบรวมความรู้สึกความมีตัวตนและทำให้ผู้ป่วยสามารถพัฒนาลักษณะความเป็นเกย์ที่ดีขึ้นได้ ผู้เขียนสรุปว่าหลักของจิตวิทยาเกี่ยวกับตัวตนเกี่ยวข้องกับความเข้าใจผลกระทบในด้านลบของกลุ่มที่เกลียดชังรักร่วมเพศ และกลุ่มที่มีความรักแบบปกติต่อการพัฒนาด้าน

จิตใจของเกย์ชาย และความต้องการทางด้านจิตใจ ผู้เขียนกล่าวว่าการใช้หลักจิตวิทยาเกี่ยวกับตัวตนสามารถช่วยให้เกย์ชายที่มีประสบการณ์ลดคุณค่าตนเองที่เนื่องจากการเกลียดรักร่วมเพศและความรักระหว่างชายหญิงได้

สำหรับข้อโต้แย้ง ผู้เขียนตั้งคำถามเกี่ยวกับความสำคัญของทิศทางทางเพศของ นักบำบัด และพิจารณาการใช้จิตวิทยาเกี่ยวกับตัวตนการทำจิตบำบัดระยะสั้น และแนะนำว่าควรมีการศึกษาความต้องการตัวตนที่เกี่ยวกับความแตกต่างด้านอายุ และความแตกต่างของบทบาทพฤติกรรมทางเพศให้มากขึ้น โดยเน้นว่าการเผชิญหน้ากับความเกลียดชังรักร่วมเพศและความรักระหว่างชายหญิงของเกย์ชายที่มีอยู่ควรมีการสนองความต้องการด้านตัวตนโดยรักษาความสัมพันธ์ระหว่างเกย์และเลสเบี้ยนคนอื่น ๆ

บทความของ Eli Lehrer ชื่อ “Hell Behind Bars” กล่าวถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศว่า ช่วงกลางทศวรรษที่ 1970 การข่มขืนผู้ต้องขังชายด้วยกันกลายเป็นเรื่องธรรมดาและปัญหาโรคเอดส์มีมากกว่าสังคมภายนอกเรือนจำถึง 6 เท่า นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงศัพท์แสลงที่ใช้เรียกผู้ต้องขัง เช่น พังก์ (Punks) หมายถึง ผู้ต้องขังอายุน้อยและอ่อนแอ ซึ่งจะอยู่ภายใต้การดูแลของวูล์ฟ (Wolves) วูล์ฟคนหนึ่งจะมีพังก์อยู่ในความดูแลหลายคน ซึ่งพังก์จะถูกข่มขืนไปเรื่อยๆจนกว่าจะพ้นโทษไป ตามหนังสือของ James Hogshire ชื่อ You Are Going to Prison กล่าวว่า ส่วนใหญ่วูล์ฟจะเป็นคนผิวดำ และพังก์เป็นคนผิวขาว หากมีคนผิวขาวเป็นคนหมู่มาก บทบาทก็จะสลับกันข้อมูลในเว็บไซต์ระบุว่าสาเหตุอันดับหนึ่งของการฆาตกรรมในเรือนจำไม่ใช่การพนันแต่เป็นเหตุเกี่ยวเนื่องมาจากการรักร่วมเพศ เนื่องจากกลุ่มรักร่วมเพศในเรือนจำมีอัตราส่วนมากกว่าคนทั่วไปถึงราวร้อยละ 60 เจ้าหน้าที่เรือนจำจึงประสบความยากลำบากในการแยกแยะการข่มขืนออกจากการร่วมเพศด้วยความเต็มใจ ปัญหารักร่วมเพศที่พบมากในเรือนจำหญิงคือความรักระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้ต้องขัง

บทความเรื่อง Female Inmate Social System “Well Behaved Women Rarely Make history” ของ Ulrich Laurel Thatcher ได้กล่าวถึงกลุ่มของผู้ต้องขังหญิงไว้ในหัวข้อ The Female Inmate Community (1980) ว่า ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีอิสระที่จะมีกิจกรรมรักร่วมเพศ หรือแสดงออกเกี่ยวกับ กิจกรรมรักร่วมเพศ ครอบครัวสมมติ (pseudo-families) เป็นคำที่ใช้ในกระบวนการยุติธรรมเพื่ออธิบายพฤติกรรมในเรือนจำหญิงที่ใช้แทนที่ครอบครัวแท้จริงที่อยู่ภายนอก มีนักวิจัยบางคนอ้างว่าครอบครัวสมมติทำหน้าที่เหมือนกับแก๊งของผู้ต้องขังชาย (Gagnon

and Simon 1980) ครอบครัวยุคนี้มีลักษณะการทำหน้าที่ ดังนี้ ผู้ต้องขังหญิงคนหนึ่งจะเล่นบทบาทผู้ชายซึ่งเรียกกันว่า “Stud” หรือ “Butch” จากนั้นก็จะเกิดกลุ่มผู้ติดตามหรือผู้ต้องขังหญิงที่ไม่มีลักษณะผู้ชายขึ้น ผู้ต้องขังที่ได้รับความเคารพและความไว้วางใจจะถูกเรียกว่า “Daddy” หรือบางครั้งจะเป็น “Brother” ซึ่งผู้ต้องขังกลุ่มนี้จะได้รับความเคารพจนกว่าจะปลดระวางตนเอง หรือเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้หญิงได้ทุกเมื่อ Stud มักจะจับคู่กับผู้ต้องขังหญิงที่เล่นบทบาทผู้หญิง เรียกว่า Femme หรือ Fem ซึ่งแค่เล่นไปตาม บทบาท ต่างกับ Stone-fem หรือ Stone-cold ที่มีคู่เป็นพวกกรักร่วมเพศตั้งแต่ก่อนเข้าเรือนจำ Femme ใช้ชีวิตเพื่อให้ได้รับความรักและการปกป้องจาก Stud ส่วน Stud ก็ใช้ชีวิตเพื่อดึงดูด และ ปกป้อง Femme ครอบครัวยุคนี้มีโดยทั่วไปจะประกอบด้วย 6 คน ได้แก่ Stud 1 คน และ Femme 5 คน ส่วนใหญ่จะมีหลายชนชาติ ครอบครัวยุคนี้มีหลายชนชาติ ครอบครัวยุคนี้มีเครื่องดนตรีออกไปอีกประมาณ 2 – 3 ครอบครัวยุคนี้มีบทบาทของครอบครัวยุคนี้มี ความสัมพันธ์เหมือนครอบครัวทั่วไป เว้นแต่จะไม่มีลูกป้าน้ำอา ซึ่งไม่ทราบสาเหตุว่าทำไมจึงไม่มี ความสัมพันธ์ลักษณะนี้ ครอบครัวยุคนี้เป็นปรากฏการณ์ที่น่าสนใจมาก เศรษฐกิจและความสัมพันธ์ทางเพศมีความเกี่ยวพันกันอย่างใกล้ชิด เศรษฐกิจได้ดิน หรือตลาดมืดสำหรับสิ่งของต้องห้าม เกิดขึ้นจากระบบครอบครัวยุคนี้มี การใช้ความรุนแรงจะมีน้อยลงเนื่องจากความรู้สึกรัก เป็นการส่วนตัว ถูกวัดจากการให้ของขวัญ การแสดงความรักอย่างเรียบง่าย มิใช่ลักษณะข่มขู่เหมือนในสังคมของผู้ต้องขังชาย การเกี้ยวพาราสี และการแต่งงานจะมีอย่างเจียมๆ ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ซึ่งอยู่ในครอบครัวยุคนี้มี ครอบครัวยุคนี้มีใคร่ครอบครัวยุคหนึ่งจะรู้สึกใกล้ชิดกับสมาชิกใน ครอบครัวยุคนี้มีมากกว่าครอบครัวยุคจริง ๆ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

คุณลักษณะ

- อายุ
- สถานภาพ
- ระดับการศึกษา
- อายุราชการในการปฏิบัติหน้าที่

ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับงาน

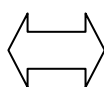
- ระดับตำแหน่งงาน
- ตำแหน่งปัจจุบัน
- ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง
- หน้าที่ความรับผิดชอบ
- ระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ในทัศนสถานหญิงธนบุรี
- ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ในเรือนจำ/ทัศนสถานอื่น
- ประสบการณ์ในการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ
- ประสบการณ์ในการรับรู้ พบเห็นผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศขณะกระทำผิดในเรือนจำ/ทัศนสถาน
- ประสบการณ์ในการลงโทษผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ

ตัวแปรตาม

ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

ในทัศนสถานหญิงธนบุรี

- ด้านตัวผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ
- ด้านกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของกรมราชทัณฑ์
- ด้านตัวเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขัง

สมมติฐาน

1. อายุของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงกร่วมเพศ
2. สถานภาพสมรสของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงกร่วมเพศ
3. ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงกร่วมเพศ
4. ระดับตำแหน่งงานของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงกร่วมเพศ
5. อายุราชการของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ในการปฏิบัติหน้าที่ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงกร่วมเพศ
6. ระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ในทัณฑสถานหญิงธนบุรีของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงกร่วมเพศ
7. ตำแหน่งปัจจุบันของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงกร่วมเพศ
8. ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงกร่วมเพศ
9. หน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงกร่วมเพศ

10. ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ในเรือนจำ/ทัณฑสถานอื่น ของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

11. ประสบการณ์ในการควบคุมของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

12. ประสบการณ์ในการพบเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

13. ประสบการณ์ในการลงโทษของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ในการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ ในทัณฑสถานหญิงธนบุรี ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ พนักงานราชการ และลูกจ้างที่ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ ของ ทัณฑสถานหญิงธนบุรี จำนวนทั้งสิ้น 73 คน เนื่องจากมีจำนวนประชากรจำกัดผู้วิจัยจึงกำหนดให้ศึกษาทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษาทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยปรึกษากับประธานกรรมการ และคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เนื้อหาของแบบสอบถามอยู่ภายใต้กรอบแนวคิด ทฤษฎี และตัวแปรที่ผู้ศึกษาต้องการศึกษา แบบสอบถามประกอบด้วยคำถาม 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากรที่จะศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ข้อมูลลักษณะงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ เป็นคำถามปลายปิด โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบคำถามในกรอบที่กำหนดไว้

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. ด้านตัวผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ
2. ด้านกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของกรมราชทัณฑ์
3. ด้านเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขัง

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอ และแนวทางปฏิบัติต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยอาศัยทฤษฎี กรอบแนวความคิด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของข้อคำถามในแต่ละข้อให้ตรงตามจุดมุ่งหมาย ครอบคลุมเนื้อหา และสอดคล้องกับการวิจัยครั้ง เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถามจำเป็นต้องหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นโดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขจากประธานกรรมการ และคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วไปทดสอบกับ กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรที่จะทำการศึกษาคือ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในทัณฑสถานหญิงนครราชสีมา จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามก่อนการนำไปใช้จริง จากนั้นวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นรวมของแบบสอบถาม โดยวิธีการวัดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency Method) โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) แบบ Cronbach's Alpha โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปช่วยในการคำนวณ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8248 จากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาตรวจสอบหาข้อบกพร่อง และปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มประชากรในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ขออนุญาตกรมราชทัณฑ์ อย่างเป็นทางการ เพื่อเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลในทัณฑสถานหญิงธนบุรี และได้รับอนุญาตจากกรมราชทัณฑ์ให้เข้าเก็บข้อมูลได้

2. ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำแบบสอบถามไปแจกจ่ายให้กลุ่มประชากร คือ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ พนักงานราชการ และลูกจ้าง ที่ปฏิบัติงานหน้าที่ในการควบคุมผู้ต้องขังหญิง รกร่วมเพศในทัณฑสถานหญิงธนบุรี เมื่อตรวจสอบแบบสอบถามทั้งหมดมีความสมบูรณ์ที่สามารถนำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยได้ทั้งหมด 56 ชุด

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัย ได้เก็บรวบรวมข้อมูลแล้วทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยแบ่งเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เกณฑ์กำหนดระดับความคิดเห็นในข้อความเชิงบวก (Positive Item) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือ มากที่สุด	มีน้ำหนักระยะคะแนน เท่ากับ	5
เห็นด้วย หรือ มาก	มีน้ำหนักระยะคะแนน เท่ากับ	4
ไม่แน่ใจ หรือ ปานกลาง	มีน้ำหนักระยะคะแนน เท่ากับ	3
ไม่เห็นด้วย หรือ น้อย	มีน้ำหนักระยะคะแนน เท่ากับ	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือ น้อยที่สุด	มีน้ำหนักระยะคะแนน เท่ากับ	1

เกณฑ์กำหนดระดับความคิดเห็นในข้อความเชิงลบ (Negative Item) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือ มากที่สุด	มีน้ำหนักระยะคะแนน เท่ากับ	1
เห็นด้วย หรือ มาก	มีน้ำหนักระยะคะแนน เท่ากับ	2
ไม่แน่ใจ หรือ ปานกลาง	มีน้ำหนักระยะคะแนน เท่ากับ	3
ไม่เห็นด้วย หรือ น้อย	มีน้ำหนักระยะคะแนน เท่ากับ	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือ น้อยที่สุด	มีน้ำหนักระยะคะแนน เท่ากับ	5

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้รับจากการให้ความร่วมมือกรออกแบบสอบถามของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงร่วมกันเพศในทัณฑสถานหญิงธนบุรี มาทำการตรวจให้คะแนน หาค่าร้อยละ (Percentage) และ ค่าเฉลี่ย (Standard Deviation) แล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาแยกแยะหมวดหมู่ สรุป และเสนอแนะตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำโดยการแจกแจงด้วยมือ และจัดทำข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

การแปลความหมายของระดับคะแนนเฉลี่ย

เกณฑ์การประเมิน คือการแสดงระดับคะแนนเฉลี่ย พิจารณาจากคะแนนของคำตอบ ซึ่งแบ่งการวัดความคิดเห็น โดยการหาค่าพิสัย 3 ระดับ ดังนี้

$$\text{ช่วงความกว้างของชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = 1.66$$

$$3.34 - 5.00 = \text{เห็นด้วยมาก}$$

$$1.67 - 3.33 = \text{เห็นด้วยปานกลาง}$$

$$0.00 - 1.66 = \text{เห็นด้วยน้อย}$$

ซึ่งผู้วิจัยจะนำข้อมูลทั้งหมดเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ในการควบคุมผู้ต้องขังหญิงร่วมกันเพศในทัณฑสถานหญิงธนบุรี ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างและปัจจัยด้านงานในลักษณะของประสบการณ์ในการทำงาน และลักษณะงานที่ปฏิบัติ

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการวิเคราะห์สัมพันธภาพทางสังคมของผู้ต้องขังกับผลกระทบต่อการควบคุมของเจ้าหน้าที่

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

ค่าไคสแควร์ (Chi-Square) ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Level of Significance) ที่ระดับ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลในทัศนสถานหญิงธนบุรี ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์นำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้จำนวน 56 ชุด และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่าง ๆ และได้แบ่งการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

- ข้อมูลส่วนบุคคล
- ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงกร่วมเพศ

ส่วนที่ 3 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงกร่วมเพศ

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคล

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
30 ปี และต่ำกว่า	10	17.9
31 - 40 ปี	18	32.1
41 - 50 ปี	20	35.7
อายุ 51 ปี และสูงกว่า	8	14.3
$\bar{X} = 39.67$ S.D. = 9.98 น้อยที่สุด 22 ปี มากที่สุด 57 ปี		
สถานภาพสมรส		
โสด	27	48.2
สมรส	22	39.3
หย่าร้าง/หม้าย	7	12.5
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	8	14.2
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	10	17.9
ปริญญาตรี และสูงกว่า	38	67.9
ระดับตำแหน่งงาน		
ระดับ 1 – 3	16	28.6
ระดับ 4 – 6	32	57.1
ระดับ 7 และสูงกว่า	8	14.3
อายุราชการ		
10 ปี และต่ำกว่า	25	44.6
11 – 20 ปี	15	26.8
21 ปี และสูงกว่า	16	28.6
$\bar{X} = 14.32$ S.D. = 10.27 น้อยที่สุด 1 ปี มากที่สุด 34 ปี		

จากตารางที่ 3 สรุปข้อมูลทั่วไปของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ได้ดังนี้

ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีอายุเฉลี่ย 39.67 ปี เมื่อจำแนกเป็นช่วงอายุ พบว่ามีอายุระหว่าง 31 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 67.8 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 48.2 ที่เหลือเป็นผู้ที่สมรสแล้วร้อยละ 39.3 และมีสถานภาพหย่าร้าง/หม้าย ร้อยละ 12.5 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 67.9 ดำรงตำแหน่งระดับ 4 – 6 คิดเป็นร้อยละ 57.1 มีอายุราชการเฉลี่ย 14.32 ปี

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปฏิบัติงานในทัณฑสถานหญิงธนบุรีเป็นเวลา		
1-3 ปี	22	39.3
4-6 ปี	6	10.7
7-9 ปี	11	19.6
10-12 ปี	8	14.3
13 ปี	9	16.1
$\bar{X}=6.75$ S.D.=4.46 น้อยที่สุด 1 ปี มากที่สุด 14 ปี		
ตำแหน่งปัจจุบัน		
เจ้าหน้าที่บริหารทั่วไป	13	23.2
นักทัณฑวิทยา	5	8.9
เจ้าพนักงานราชทัณฑ์	19	33.9
เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์	14	25.0
นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ	2	3.6
นักสังคมสงเคราะห์	2	3.6
พยาบาลเทคนิค	1	1.8

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง		
1 – 5 ปี	39	69.6
6 – 10 ปี	11	19.6
11 ปีขึ้นไป	6	10.7
$\bar{X} = 4.53$ S.D. = 4.18 น้อยที่สุด 1 ปี มากที่สุด 21 ปี		
ปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบ		
ฝ่ายบริหารทั่วไป	12	21.4
ฝ่ายพัฒนาปฏิบัติ	8	14.3
ฝ่ายควบคุม/ปกครองและรักษาการณ์	20	35.7
ฝ่ายฝึกอบรมวิชาชีพ	8	14.3
ฝ่ายการศึกษาและพัฒนาจิตใจ	2	3.6
ฝ่ายสถานพยาบาล	2	3.6
ฝ่ายสวัสดิการฯ	4	7.1
เคยปฏิบัติงานในเรือนจำ/ทัณฑสถานอื่น		
ไม่เคย	24	42.9
เคย	32	57.1
เคยมีประสบการณ์ในการควบคุม		
ไม่เคย	22	39.3
เคย	34	60.7
เคยสัมผัส/พบเห็นผู้ต้องขังมีพฤติกรรมรกร่วมเพศ		
ไม่เคย	16	28.6
เคย	40	71.4
ประสบการณ์การลงโทษ		
ไม่เคย	43	76.8
เคย	13	23.2

จากตารางที่ 4 สรุปข้อมูลทั่วไปของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถาม ปฏิบัติงานในทัณฑสถานหญิงธนบุรีเฉลี่ย 6.75 ปี โดยอยู่ในช่วงอายุ 1 – 3 ปี มีมากที่สุด ร้อยละ 39.3 ตำแหน่งที่ดำรงเป็นเจ้าพนักงานราชทัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 33.9 เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ร้อยละ 25 เจ้าหน้าที่บริหารทั่วไป ร้อยละ 23.2 ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งเฉลี่ย 4.53 ปี โดยมีช่วงเวลา 1 – 5 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.6 ปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบฝ่ายควบคุม/ปกครองและรักษาการณ์ คิดเป็นร้อยละ 35.7 เคยมีประสบการณ์ในเรือนจำ/ทัณฑสถานอื่นคิดเป็นร้อยละ 57.1 ซึ่งใกล้เคียงกับผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในเรือนจำ/ทัณฑสถานอื่นคิดเป็นร้อยละ 42.9 เคยมีประสบการณ์ ในการควบคุมผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศคิดเป็นร้อยละ 60.7 เคยรับรู้/พบเห็นผู้ต้องขังแสดงพฤติกรรมรกร่วมเพศ คิดเป็นร้อยละ 71.4 ไม่เคยมีประสบการณ์การลงโทษ คิดเป็นร้อยละ 76.8

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

ผลการศึกษาจำแนกเป็นรายด้านแสดงไว้ในตารางที่ 5-7

ตารางที่ 5 ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านตัวผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ

(N = 56)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
ด้านตัวผู้ต้องขัง								
1. ผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศบางรายเป็นเพราะพันธุกรรม	2 (3.6)	12 (21.4)	17 (30.4)	19 (33.9)	6 (10.7)	2.73	1.03	ปานกลาง
2. การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเป็นสาเหตุให้เกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศ	5 (8.9)	22 (39.3)	16 (28.6)	10 (17.9)	3 (5.4)	3.28	1.03	ปานกลาง

ตารางที่ 5 (ต่อ)

(N = 56)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
3. ผู้ต้องขังหญิงบางรายมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเพราะเลียนแบบจากเพื่อน	9 (16.1)	38 (67.9)	6 (10.7)	3 (5.4)	-	3.94	0.69	มาก
4. ผู้ต้องขังหญิงบางราย มีความพึงพอใจเมื่อได้อยู่รวมกลุ่มกับผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ	6 (10.7)	31 (55.4)	16 (28.6)	2 (3.6)	1 (1.8)	3.69	0.78	มาก
5. ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในทัณฑสถานฯ ผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศได้รับการคัดเลือกให้เป็นหัวหน้ากลุ่มจากผู้ต้องขังด้วยกัน	2 (3.6)	10 (17.9)	14 (25.0)	22 (39.3)	8 (14.3)	2.57	1.05	ปานกลาง
6. ผู้ต้องขังหญิงทั่วไปมักทะเลาะวิวาทเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ	6 (10.7)	23 (41.1)	12 (21.4)	10 (17.9)	5 (8.9)	3.26	1.15	ปานกลาง
7. ผู้ต้องขังที่ถูกลอบมีเพศสัมพันธ์เป็นช่องทางแพร่เชื้อ HIV	11 (19.6)	21 (37.5)	19 (33.9)	4 (7.1)	1 (1.8)	3.66	0.93	มาก
8. ผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศมักเป็นแกนนำในการร้องเรียนกลั่นแกล้งการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	2 (3.6)	21 (37.5)	22 (39.3)	7 (12.5)	4 (7.1)	3.17	0.95	ปานกลาง
9. ท่านคิดว่าการแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมที่ไม่ควรปฏิบัติในทัณฑสถานหญิงฯ	21 (37.5)	19 (33.9)	8 (14.3)	7 (12.5)	1 (1.8)	3.92	1.09	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม						3.67	0.60	มาก

จากตารางที่ 5 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ ปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ ผู้ต้องขังหญิงบางรายมีพฤติกรรมรัก

ร่วมเพศเพราะเลียนแบบจากเพื่อน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) การแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นพฤติกรรมที่ไม่ควรปฏิบัติในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) ผู้ต้องขังหญิง บางรายในสถานศึกษาชนบุรีมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$) และ ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในสถานศึกษาผู้ต้องขังหญิงรักร่วม เพศมักได้รับการคัดเลือกให้เป็นหัวหน้ากลุ่มจากผู้ต้องขังด้วยกัน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.57$)

ตารางที่ 6 ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของ กรมราชทัณฑ์

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
ด้าน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของกรม								
1. กรมราชทัณฑ์ควรมีนโยบายที่ใช้กับผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศโดยเฉพาะ	12 (21.4)	27 (48.2)	12 (21.4)	5 (8.9)	-	3.82	0.87	มาก
2. ควรมี กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อใช้กับกรณีต่างๆ ของผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ	14 (25.0)	30 (53.6)	10 (17.9)	2 (3.6)	-	4.00	0.76	มาก
3. ผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ ควรได้รับการจำแนกแยกประเภทอย่างชัดเจน	19 (33.9)	23 (41.1)	9 (16.1)	4 (7.1)	1 (1.8)	3.98	0.98	มาก
4. เพื่อให้ผู้ต้องขังหญิงอื่น ๆ ตั้งใจศึกษา ไม่ควรจัดสถานที่เรียนรวมกับผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ	4 (7.1)	24 (42.9)	9 (16.1)	17 (30.4)	2 (3.6)	3.91	1.06	มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
5. ควรมีการฝึกอบรมช่างแขนงต่าง ๆ เช่น ช่างไม้ ช่างปูน ช่างไฟฟ้า ช่างเครื่องยนต์ ให้กับผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ	5 (8.9)	19 (33.9)	9 (16.1)	20 (35.7)	3 (5.4)	3.05	1.13	ปานกลาง
6. ผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศสามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทัศนสถานหญิงฯ จัดให้ร่วมกับผู้ต้องขังหญิงอื่นโดยไม่เกิดปัญหาแต่อย่างใด	10 (17.9)	38 (67.9)	6 (10.7)	1 (1.8)	1 (1.8)	3.98	0.72	มาก
7. ผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศมักแสดงกริยากระด้างกระเดื่องกับเจ้าหน้าที่	5 (8.9)	19 (33.9)	14 (25.0)	16 (28.6)	2 (3.6)	3.16	1.05	ปานกลาง
8. ผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศไม่ค่อยยอมรับคำว่ากล่าวตักเตือนของเจ้าหน้าที่เรื่อง การปฏิบัติตนที่ไม่เหมาะสม	7 (12.5)	21 (37.5)	15 (26.8)	13 (23.2)	-	3.39	0.98	มาก
9. เมื่อเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัดต่อผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ จะทำให้ผู้ต้องขังในกลุ่มเดียวกันไม่พอใจ	5 (8.9)	15 (26.8)	22 (39.3)	12 (21.4)	2 (3.6)	3.16	0.98	ปานกลาง
10. การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศบางครั้งผู้ต้องขังอื่นคิดว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ ทำให้เกิดความขัดแย้งและเกิดปัญหาในการควบคุม	3 (5.4)	20 (35.7)	18 (32.1)	12 (21.4)	3 (5.4)	3.14	0.99	ปานกลาง

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
11. กรมราชทัณฑ์ ควรมีโปรแกรมเพื่อแก้ไข บำบัดฟื้นฟู ผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ	17 (30.4)	29 (51.8)	8 (14.3)	2 (3.6)	-	4.08	0.76	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม						3.67	0.71	มาก

จากตารางที่ 6 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ ปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้านกฎระเบียบ และข้อบังคับของกรมราชทัณฑ์ พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ กรมราชทัณฑ์ควรจะมีโปรแกรมเพื่อแก้ไข บำบัดฟื้นฟูผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) ควรจะมีกฎระเบียบ ข้อบังคับเพื่อใช้กับกรณีต่าง ๆ ของผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) ผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ ควรได้รับการจำแนกแยกประเภทอย่างชัดเจนและผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศสามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทัศนสถานหญิงฯ จัดให้ร่วมกับผู้ต้องขังหญิงอื่นโดยไม่เกิดปัญหาแต่อย่างใด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ควรมีการฝึกวิชาชีพช่างแขนงต่าง ๆ เช่น ช่างไม้ ช่างปูน ช่างไฟฟ้า ช่างเครื่องยนต์ ให้กับผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 3.05$)

ตารางที่ 7 ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขัง

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
ด้านเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่								
หน้าที่	7	14	22	12	1	3.25	0.99	ปานกลาง
1. เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมต้องขังหญิงรักร่วมเพศมีจำนวนไม่เหมาะสมกับจำนวนผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ	(12.5)	(25.0)	(39.3)	(21.4)	(1.8)			
2. เจ้าหน้าที่ซึ่งขาดความเข้าใจในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ	14	30	10	2	2	3.51	1.02	มาก
	(12.5)	(50.0)	(17.9)	(16.1)	(3.6)			
3. เจ้าหน้าที่ควรมีจริยธรรมและคุณธรรม ต่อผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ	19	23	9	4	4	3.58	1.00	มาก
	(8.9)	(62.5)	(14.3)	(7.1)	(7.1)			
4. เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศและผู้ต้องขังหญิงทั่วไปด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน	18	30	4	1	3	4.05	0.98	มาก
	(32.1)	(53.6)	(7.1)	(1.8)	(5.4)			
5. ควรมีการจัดการศึกษาอบรมพัฒนาความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ	13	36	4	2	1	4.03	0.78	มาก
	(23.2)	(64.3)	(7.1)	(3.6)	(1.8)			
6. เจ้าหน้าที่ไม่ควรเพิกเฉยเมื่อสังเกตเห็นพฤติกรรมที่ผิดปกติของผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ	19	33	2	1	1	4.21	0.75	มาก
	(33.9)	(58.9)	(3.6)	(1.8)	(1.8)			

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
7. เมื่อเจ้าหน้าที่พบเห็นผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศแสดงอาการเหม่อลอย ซึมเศร้า จะต้องปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง	14 (25.0)	36 (64.3)	6 (10.7)	-	-	4.14	0.58	มาก
8. เจ้าหน้าที่ที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศจะได้รับผลกระทบต่อสุขภาพจิตมากกว่าเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงทั่วไป	6 (10.7)	25 (44.6)	13 (23.2)	10 (17.9)	2 (3.6)	3.41	1.02	มาก
9. เจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์ตรงเรื่องพฤติกรรมรักร่วมเพศสามารถปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีประสบการณ์	7 (12.5)	20 (35.7)	12 (21.4)	11 (19.6)	6 (10.7)	3.19	1.21	ปานกลาง
10. เจ้าหน้าที่สามารถให้คำปรึกษาปัญหาต่าง ๆ แก่ผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศได้ดีกว่าวิทยากรจากภายนอก	8 (14.3)	21 (37.5)	21 (37.5)	3 (5.4)	2 (3.6)	4.26	5.48	มาก
11. เจ้าหน้าที่ขาดคู่มือหรือแนวทางในการปฏิบัติงานที่จำเป็นสำหรับการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ	7 (12.5)	34 (60.7)	12 (21.4)	3 (5.4)	-	3.80	0.72	มาก

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
12. ควรให้โอกาส และ สวัสดิการพิเศษแก่เจ้าหน้าที่ ที่ตั้งใจจะปฏิบัติหน้าที่ ควบคุมผู้ต้องขังหญิงรัก ร่วมเพศโดยตรง	7 (12.5)	24 (42.9)	16 (28.6)	7 (12.5)	2 (3.6)	3.48	0.99	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม						3.90	0.58	มาก

จากตารางที่ 7 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ ปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้านเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขัง พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ เจ้าหน้าที่สามารถให้คำปรึกษาปัญหาต่าง ๆ แก่ผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศได้ดีกว่าวิทยากรจากภายนอก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.26$) เจ้าหน้าที่ไม่ควรเพิกเฉยเมื่อสังเกตเห็นพฤติกรรมที่ผิดปกติของผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$) เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศและผู้ต้องขังหญิงทั่วไปด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมกัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ เจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์ตรงเรื่องพฤติกรรมรักร่วมเพศสามารถปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีประสบการณ์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$)

ตารางที่ 8 สรุประดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์

ตัวแปรด้านความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านตัวผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ	3.67	0.60	มาก
ด้านกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของกรมราชทัณฑ์	3.67	0.71	มาก
ด้านเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขัง	3.90	0.58	มาก

จากตารางที่ 8 เมื่อพิจารณารายละเอียดของความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นด้านเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย 3.90 รองลงมา ได้แก่ ด้านกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของกรมราชทัณฑ์ และ ด้านตัวผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67

ส่วนที่ 3 ปัญหา/อุปสรรคและข้อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ

จากการตอบแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถามในทัณฑสถานหญิงธนบุรีซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด สามารถที่จะนำมาประมวล ได้ดังนี้

1. ปัญหาหรืออุปสรรคต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ

ตารางที่ 9 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคต่อการควบคุมด้านตัวผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ

ด้านตัวผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ	จำนวนผู้ตอบ (คน)
1. ทะเลาะวิวาทแย่งคู่ขา สาเหตุจากการหึงหวง	12
2. ไม่เชื่อฟังเจ้าหน้าที่	10
3. ขาดระเบียบวินัย	7
4. ผู้ต้องขังหญิงคนอื่นชอบเลียนแบบ	7
5. เป็นตัวก่อปัญหาในเรือนจำ/ทัณฑสถาน	6
6. ผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศคิดว่าตนเองเด่นกว่าคนอื่น	5
7. ไม่สนใจ ใส่ใจต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	5
8. ผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศเป็นผู้ที่ก้าวร้าว	4
รวม	56

จากตารางที่ 9 ผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงความคิดเห็นปัญหาหรืออุปสรรคต่อการควบคุม ด้านตัวผู้ต้องขังหญิงร่วมกันเพศว่าผู้ต้องขังหญิงทะเลาะวิวาทมีสาเหตุมาจากการหึงหวงผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมร่วมกันเพศ จำนวน 12 คน ผู้ต้องขังไม่เชื่อฟังคำสั่งของเจ้าหน้าที่จำนวน 10 คน ขาดระเบียบ วินัย การปฏิบัติตนในเรือนจำ/ทัณฑสถานจำนวน 7 คน เป็นต้นเหตุให้ผู้ต้องขังหญิงรายอื่น เลียนแบบพฤติกรรม จำนวน 7 คน มักมีส่วนร่วม หรือเป็นผู้ก่อปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น จำนวน 6 คน แสดงออกว่าเป็นผู้มีความแตกต่างเหนือกว่าผู้ต้องขังหญิงอื่นจำนวน 5 คน ไม่สนใจ ไม่ใส่ใจต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย จำนวน 5 คน และเห็นว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมร่วมกันเพศส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว จำนวน 4 คน

ตารางที่ 10 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคต่อการควบคุม ด้านกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ

ด้านกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ	จำนวนผู้ตอบ (คน)
1. กรมราชทัณฑ์ เรือนจำ/ทัณฑสถาน ยังไม่มีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่แน่นอนชัดเจน เช่น ข้อบังคับเกี่ยวกับการแต่งกาย การตัดผม	39
2. ปัญหาด้าน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ตามสถานการณ์	12
3. ผู้ต้องขังหญิงร่วมกันเพศทำตัวอย่างไม่ดีกับผู้ต้องขังอื่น	5
รวม	56

จากตารางที่ 10 ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นปัญหาหรืออุปสรรคต่อการควบคุม ด้านกฎ ระเบียบ ข้อบังคับว่า กรมราชทัณฑ์ เรือนจำ/ทัณฑสถาน ยังไม่มีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่แน่นอน ชัดเจน ใช้ปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมร่วมกันเพศ จำนวน 39 คน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ยังไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันต่อการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ของผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมร่วมกันเพศ เท่าที่ควรจำนวน 12 คน และเห็นว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมร่วมกันเพศ เป็นทำตัวอย่างที่ไม่ดีกับผู้ต้องขังหญิงอื่น จำนวน 5 คน

ตารางที่ 11 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคต่อการควบคุมด้านตัวเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

ด้านตัวเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ	จำนวนผู้ตอบ (คน)
1. ไม่มีเจ้าหน้าที่เฉพาะเพียงพอ ขาดความรู้ด้านการควบคุม	27
2. เบื่อหน่ายต่อการกระทำความผิด/ล่าช้า	9
3. เจ้าหน้าที่มีประสบการณ์น้อย	8
4. ทำให้เจ้าหน้าที่ต้องใช้ความอดทนในการควบคุม	6
5. เจ้าหน้าที่มักมีอคติกับผู้ต้องขังประเภทนี้	3
6. เจ้าหน้าที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ ของเรือนจำ	2
7. เจ้าหน้าที่ต้องวางตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดีไม่เล่นหยอกกับผู้ต้องขัง	1
รวม	56

จากตารางที่ 11 ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นปัญหาหรืออุปสรรคต่อการควบคุมด้านตัวเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศว่าขาดแคลนเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเข้าใจเฉพาะทาง ที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ จำนวน 27 คน เจ้าหน้าที่เบื่อหน่ายต่อการกระทำผิดซ้ำ มีความล่าช้าที่จะต้องหาวิธีการปฏิบัติให้ถูกต้อง จำนวน 9 คน เจ้าหน้าที่มีประสบการณ์น้อยในการควบคุมผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ จำนวน 8 คน ทำให้เจ้าหน้าที่ต้องใช้ความอดทนอดกลั้นในการปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ จำนวน 6 คน เจ้าหน้าที่มีอคติกับผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ จำนวน 3 คน เจ้าหน้าที่ไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของเรือนจำ/ทัณฑสถาน อาทิเช่น ให้ความสนิทสนมกับผู้ต้องขังคนใดคนหนึ่งเป็นพิเศษจำนวน 2 คน และเห็นว่าเจ้าหน้าที่จะต้องวางตนให้เหมาะสมในฐานะที่ต้องเป็นผู้ควบคุม ไม่เล่นหยอกกับผู้ต้องขังจนมากเกินไป จำนวน 1 คน

2. ข้อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

ตารางที่ 12 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติต่อการควบคุมด้านตัวผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

ด้านตัวผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ	จำนวนผู้ตอบ (คน)
1. ควรมีการอบรมทางด้านจิตวิทยา ศีลธรรม จริยธรรม	22
2. ควรให้คำปรึกษาแนะนำไม่ปะปนกับผู้ต้องขังอื่น	21
3. ไม่มีข้อเสนอ	5
4. ต้องมีการผ่อนปรนบ้างในบางครั้ง	3
5. ควรสอดส่องดูแลพฤติกรรมของผู้ต้องขังประเภทนี้	3
6. ไม่ควรให้ผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศตัดผมสั้น	2
รวม	56

จากตารางที่ 12 ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติต่อการควบคุมด้านตัวผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศว่าควรผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศควรได้รับการอบรมทางด้านจิตวิทยา ศีลธรรม จริยธรรมจำนวน 22 คน ควรให้คำปรึกษาแนะนำและแนะนำเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมขณะทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับผู้ต้องขังหญิงอื่นจำนวน 21 คน ในบางครั้งให้ผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศได้ใกล้ชิดเพื่อที่จะได้ปรึกษาพูดคุยและได้ระบายออกถึงปัญหาต่างๆซึ่งกันและกันบ้าง จำนวน 3 คน มีการกำกับดูแล สอดส่องพฤติกรรมของผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ จำนวน 3 คน ไม่ควรให้ผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศแสดงออกอย่างชัดเจน เช่น ตัดผมสั้นเหมือนผู้ชาย จำนวน 2 คน และผู้ตอบแบบสอบถามไม่แสดงความคิดเห็นจำนวน 5 คน

ตารางที่ 13 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติต่อการควบคุมด้านกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ

ด้านกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ	จำนวนผู้ตอบ (คน)
1. ควรมีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เกี่ยวกับการปฏิบัติ โดยเฉพาะสำหรับผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ	32

ตารางที่ 13 ต่อ

ด้านกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ	จำนวนผู้ตอบ (คน)
2. ต้องลงโทษให้ที่ชัดเจนเมื่อมีการกระทำผิด	17
3. ไม่มีข้อเสนอ	5
4. ควรมีการผ่อนปรนบ้าง	2
รวม	56

จากตารางที่ 13 ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติต่อการควบคุมด้านกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ต่อการควบคุม ว่าควรมีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อให้ผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศต้องปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติโดยเฉพาะ จำนวน 32 คน ต้องมีการลงโทษอย่างชัดเจน และถูกต้อง เมื่อผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศหรือผู้ต้องขังอื่นกระทำผิด จำนวน 17 คน แต่ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับจะต้องมีการผ่อนปรนบ้างจำนวน 2 คน และผู้ตอบแบบสอบถามไม่แสดงความคิดเห็นจำนวน 5 คน

ตารางที่ 14 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติต่อการควบคุม ด้านตัวเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

ด้านตัวเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ	จำนวนผู้ตอบ (คน)
1. ควรรอบรมเจ้าหน้าที่ด้านจิตวิทยาทางเพศและพฤติกรรมผู้ต้องขังให้เข้าใจ	31
2. ควรกดดันเอาจริงเอาจัง ไม่ปล่อยปละละเลยสังเกตพฤติกรรมของผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ	15
3. ไม่มีข้อเสนอ	6
4. ต้องเป็นคนใจเย็นมีใจเมตตากรุณา ให้ความสนใจกับผู้ต้องขังให้เสมอภาคกัน	3
5. ควรดักเตือนเจ้าหน้าที่ที่สนิทกับผู้ต้องขังเป็นพิเศษ	1
รวม	56

จากตารางที่ 14 ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและแนวทางปฏิบัติต่อการควบคุมด้านตัวเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงร่วมกันเพศว่าควรอบรมเจ้าหน้าที่ด้านจิตวิทยาทางเพศและพฤติกรรมร่วมกันเพศของผู้ต้องขัง จำนวน 31 คน เจ้าหน้าที่ควรกดขันอย่างจริงจัง ไม่ปล่อยปละละเลยให้สังเกตพฤติกรรมต่างๆ ของผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมร่วมกันเพศ จำนวน 15 คน เจ้าหน้าที่ต้องเป็นคนใจเย็นมีใจเมตตา กรุณา ให้ความเสมอภาค ความสนใจกับผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมร่วมกันเพศกับผู้ต้องขังอื่น จำนวน 3 คน ควรมีการคัดเตือนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติตนสนิทสนมกับผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมร่วมกันเพศ จำนวน 1 คน และผู้ตอบแบบสอบถามไม่แสดงความคิดเห็นจำนวน 6 คน

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 อายุของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงร่วมกันเพศ

ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุและระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงร่วมกันเพศ

อายุ	ระดับความคิดเห็น		รวม
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	
30 ปี และต่ำกว่า	5 (50.0)	5 (50.0)	10 (100.0)
31 – 40 ปี	10 (55.6)	8 (44.4)	18 (100.0)
41 – 50 ปี	14 (70.0)	6 (30.0)	20 (100.0)
51 ปี และสูงกว่า	6 (75.0)	2 (25.0)	8 (100.0)

$$\chi^2 = 2.050 \quad df = 3 \quad Sig = .562 \quad Gamma = -.296$$

จากตารางที่ 15 พบว่ามากกว่าร้อยละ 50 ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุระหว่าง 31 ปี และสูงกว่า มีความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงร่วมกันเพศในทัณฑสถานหญิงธนบุรีในระดับปานกลาง ส่วนผู้ที่มีช่วงอายุ 30 ปี และต่ำกว่า มีระดับความคิดเห็นด้วยมากเท่ากับระดับความคิดเห็นปานกลาง เมื่อพิจารณาผลการทดสอบ พบว่า ค่า $\chi^2 = 2.050$ Sig = .562 ซึ่งสูงกว่า

ระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐาน กล่าวคือ อายุไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

สมมติฐานที่ 2 สถานภาพสมรสของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

ตารางที่ 16 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพและระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

สถานภาพสมรส	ระดับความคิดเห็น		(N = 56)
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	รวม
โสด	14 (51.9)	13 (48.1)	27 (100.0)
สมรส	15 (68.2)	7 (31.8)	22 (100.0)
หย่าร้าง/หม้าย	6 (85.7)	1 (14.3)	7 (100.0)

$\chi^2 = 3.219$ $df = 2$ $Sig = .200$ $Gamma = -.425$

จากตารางที่ 16 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นโสดมากกว่าร้อยละ 50 มีความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศในทัศนสถานหญิงธนบุรีในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 51.9 ผู้ที่สมรสแล้ว ร้อยละ 68.2 และผู้ที่หย่าร้าง/หม้าย ร้อยละ 85.7 เมื่อพิจารณาผลการทดสอบพบว่า ค่า $\chi^2 = 3.219$ $Sig = .200$ ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐาน กล่าวคือ สถานภาพของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

สมมติฐานที่ 3 ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

(N = 56)

ระดับการศึกษา	รวมความคิดเห็น		รวม
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	6 (75.0)	2 (25.0)	8 (100.0)
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	6 (60.0)	4 (40.0)	10 (100.0)
ปริญญาตรี และสูงกว่า	23 (60.5)	15 (39.5)	38 (100.0)

$\chi^2 = .623$ $df = 2$ $Sig = .732$ $Gamma = .153$

จากตารางที่ 17 พบว่ามากกว่าร้อยละ 60 ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาดังแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าไปจนถึงระดับปริญญาตรี และสูงกว่า มีความเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศในทัศนสถานหญิงธนบุรีในระดับปานกลาง โดยจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่ามีความเห็นด้วยในระดับปานกลางมากที่สุด เมื่อพิจารณาผลการทดสอบ พบว่า ค่า $\chi^2 = .623$ $Sig = .732$ ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 จึงไม่ยอมรับกับสมมติฐาน กล่าวคือ ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

สมมติฐานที่ 4 ระดับตำแหน่งงานของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์มีความสัมพันธ์กับ
ความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับตำแหน่งงานและระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่
ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

(N = 56)

ระดับตำแหน่งงาน	รวมความคิดเห็น		รวม
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	
ระดับ 1 – 3	6 (37.5)	10 (62.5)	16 (100.0)
ระดับ 4 - 6	22 (68.7)	10 (31.3)	32 (100.0)
ระดับ 7 และสูงกว่า	7 (87.5)	1 (12.5)	8 (100.0)

$\chi^2 = 6.933$ $df = 2$ $Sig = .031$ $Gamma = -.607$

จากตารางที่ 18 พบว่าร้อยละ 62.5 ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับตำแหน่งงาน 1-3 มีความคิดเห็นในระดับมากต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศในทัณฑสถานหญิงธนบุรี แต่ร้อยละ 68.7 และ 87.5 ของผู้ที่มีระดับตำแหน่ง จาก ระดับ 4-6 และระดับ 7 และสูงกว่า มีความเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาผลการทดสอบ พบว่า ค่า $\chi^2 = 6.933$ $Sig = .031$ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน กล่าวคือ ระดับตำแหน่งงานของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

สมมติฐานที่ 5 อายุราชการในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ

ตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการและระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ

อายุราชการในการปฏิบัติหน้าที่	รวมความคิดเห็น		รวม
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	
10 ปี และต่ำกว่า	13 (52.0)	12 (48.0)	25 (100.0)
11 – 20 ปี	10 (66.7)	5 (33.3)	32 (100.0)
21 ปี และสูงกว่า	12 (75.0)	4 (25.0)	8 (100.0)

$\chi^2 = 2.354$ $df = 2$ $Sig = .308$ $Gamma = -.347$

จากตารางที่ 19 พบว่ามากกว่าร้อยละ 50 ของผู้ตอบแบบสอบถามทุกกลุ่มอายุราชการในการปฏิบัติหน้าที่มีความคิดเห็นในระดับปานกลางโดยกลุ่มผู้มีอายุราชการมากขึ้น มีความคิดเห็นในระดับดังกล่าวเป็นร้อยละที่มากขึ้น ร้อยละ 52 ร้อยละ 66.7 และร้อยละ 75 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาผลการทดสอบ พบว่า ค่า $\chi^2 = 2.354$ $Sig = .308$ ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐาน กล่าวคือ อายุราชการในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ

สมมติฐานที่ 6 ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

ตารางที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่และระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

(N = 56)

ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่	รวมความคิดเห็น		รวม
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	
1 – 3 ปี	13 (59.1)	9 (40.9)	22 (100.0)
4 – 6 ปี	5 (83.3)	1 (16.7)	6 (100.0)
7 - 9 ปี	8 (72.7)	3 (27.3)	11 (100.0)
10 – 12 ปี	4 (50.0)	4 (50.0)	8 (100.0)
13 ปี และสูงกว่า	5 (55.6)	4 (44.4)	9 (100.0)

$$\chi^2 = 2.430 \quad df = 4 \quad \text{Sig} = .657 \quad \text{Gamma} = .052$$

จากตารางที่ 20 พบว่าร้อยละ 50 ของผู้ตอบแบบสอบถามทุกกลุ่มของระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ที่มีความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศในทัณฑสถานหญิงธนบุรีในระดับปานกลางโดยกลุ่มผู้มีระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ 10 – 12 ปีมีเป็นจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 50 ถัดไปคือ กลุ่มที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ 13 ปี และสูงกว่า ร้อยละ 55.6 กลุ่มที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ 1-3 ปี ร้อยละ 59.1 กลุ่มที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ 7-9 ปี ร้อยละ 72.7 และกลุ่มที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ 4-6 ปี ร้อยละ 83.3 เมื่อพิจารณาผลการทดสอบพบว่า ค่า $\chi^2 = 2.430$ Sig = .657 ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐานกล่าวคือ ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในทัณฑสถานหญิงธนบุรีของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

สมมติฐานที่ 7 ตำแหน่งปัจจุบันของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งปัจจุบันและระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

ตำแหน่งปัจจุบัน	รวมความคิดเห็น		รวม
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	
เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	10 (76.9)	3 (23.1)	13 (100.0)
นักทัณฑวิทยา	4 (80.0)	1 (20.0)	5 (100.0)
เจ้าพนักงานราชทัณฑ์	8 (42.1)	11 (57.9)	19 (100.0)
เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์	11 (78.6)	3 (21.4)	14 (100.0)
นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพ	1 (50.0)	1 (50.0)	2 (100.0)
นักสังคมสงเคราะห์	1 (50.0)	1 (50.0)	2 (100.0)
พยาบาลเทคนิค		1 (100.0)	1 (100.0)

$$\chi^2 = 8.655 \quad df = 6 \quad Sig = .194 \quad Gamma = .149$$

จากตารางที่ 21 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 50 และสูงกว่า ของทุกกลุ่มตำแหน่ง ยกเว้นผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานราชทัณฑ์ มีความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ ในทัศนสถานหญิงชนบุรีในระดับปานกลาง โดยมีจำนวนผู้ที่มีความคิดเห็นในระดับนี้เรียงตามลำดับคือ นักวิชาการอบรมและฝึกวิชาชีพและนักสังคมสงเคราะห์ร้อยละ 50 เท่ากัน เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ร้อยละ 76.9 เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ร้อยละ 78.6 และนักทัณฑวิทยา เมื่อพิจารณาผลการทดสอบ พบว่า ค่า $\chi^2 = 8.655$ Sig = .194 ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐาน กล่าวคือ ตำแหน่งปัจจุบันของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

สมมติฐานที่ 8 ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งและระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

(N = 56)

ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง	รวมความคิดเห็น		รวม
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	
1 – 5 ปี	23 (59.0)	16 (41.0)	39 (100.0)
6 – 10 ปี	8 (72.7)	3 (27.3)	11 (100.0)
11 ปี และสูงกว่า	4 (66.7)	2 (33.3)	6 (100.0)

$\chi^2 = .742$ $df = 2$ $Sig = .690$ $Gamma = -.218$

จากตารางที่ 22 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าร้อยละ 59 ของระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป มีความเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศในทัศนสถานหญิงชนบุรีในระดับปานกลาง โดยช่วงระยะเวลาดำรงตำแหน่ง 6 – 10 ปี มีระดับความคิดเห็นปานกลางมากที่สุด เมื่อพิจารณาผลการทดสอบ พบว่า ค่า $\chi^2 = .742$ $Sig = .690$ ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 จึงไม่เป็นการยอมรับสมมติฐาน กล่าวคือ ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

สมมติฐานที่ 9 หน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์มีความสัมพันธ์กับความ
คิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

ตารางที่ 23 ความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่ความรับผิดชอบและระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่
ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

หน้าที่/ความรับผิดชอบ	รวมความคิดเห็น		รวม
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	
ฝ่ายบริหารทั่วไป	7 (58.3)	5 (41.7)	12 (100.0)
ฝ่ายทัณฑปฏิบัติ	7 (87.5)	1 (12.5)	8 (100.0)
ฝ่ายควบคุม/ปกครองและรักษาการณ์	11 (55.0)	9 (45.0)	20 (100.0)
ฝ่ายฝึกวิชาชีพ	7 (87.5)	1 (12.5)	8 (100.0)
ฝ่ายการศึกษาและพัฒนาจิตใจ		2 (100.0)	2 (100.0)
ฝ่ายสถานพยาบาล		2 (100.0)	2 (100.0)
ฝ่ายสวัสดิการ	3 (75.0)	1 (100.0)	4 (100.0)

$$X^2 = 11.769 \quad df = 6 \quad Sig = .067 \quad Gamma = .089$$

จากตารางที่ 23 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าร้อยละ 55 ของฝ่ายบริหารทั่วไป
ฝ่ายทัณฑปฏิบัติ ฝ่ายควบคุม/ปกครองและรักษาการณ์ ฝ่ายฝึกวิชาชีพ และฝ่ายสวัสดิการ มีความ
คิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศในทัณฑสถานหญิงธนบุรีในระดับปานกลาง แต่ฝ่าย
การศึกษาและพัฒนาจิตใจและฝ่ายสถานพยาบาลเห็นด้วยในระดับมาก เมื่อพิจารณาผลการ
ทดสอบ พบว่า ค่า $X^2 = 11.769$ Sig = .067 ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 จึงไม่เป็นไป
ตามสมมติฐาน กล่าวคือ หน้าที่/ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

สมมติฐานที่ 10 ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในเรือนจำ/ทัณฑสถานอื่นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ

ตารางที่ 24 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในเรือนจำ/ ทัณฑสถานอื่นและระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ

(N = 56)

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ในเรือนจำ/ทัณฑสถานอื่น	รวมความคิดเห็น		รวม
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	
ไม่เคย	13 (54.2)	11 (45.8)	24 (100.0)
เคย	22 (68.8)	10 (31.3)	32 (100.0)

$\chi^2 = 1.244$ $df = 1$ $Sig = .265$ $Gamma = -.301$

จากตารางที่ 24 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าร้อยละ 54 ไม่ว่าเคยหรือไม่เคยมี ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในเรือนจำ/ทัณฑสถานอื่น มีระดับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศในทัณฑสถานหญิงธนบุรีในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาผลการทดสอบพบว่า ค่า $\chi^2 = 1.244$ $Sig = .265$ ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐาน กล่าวคือ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในเรือนจำ/ทัณฑสถานอื่นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ

สมมติฐานที่ 11 ประสิทธิภาพในการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

ตารางที่ 25 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการควบคุมและระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

(N = 56)

ประสิทธิภาพในการควบคุม	รวมความคิดเห็น		รวม
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	
ไม่เคย	11 (50.0)	11 (50.0)	22 (100.0)
เคย	24 (70.6)	10 (29.4)	34 (100.0)

$\chi^2 = 2.416$ $df = 1$ $Sig = .120$ $Gamma = -.412$

จากตารางที่ 25 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าร้อยละ 50 ทั้งที่เคยมีประสิทธิภาพหรือไม่มีประสิทธิภาพในการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ มีความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศในทัศนสถานหญิงธนบุรีในระดับปานกลาง โดยผู้ที่เคยมีประสิทธิภาพในการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ มีความคิดเห็นในระดับปานกลางเป็นจำนวนร้อยละ 70.6 เมื่อพิจารณาผลการทดสอบพบว่า ค่า $\chi^2 = 2.416$ $Sig = .120$ ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐาน กล่าวคือ ประสิทธิภาพในการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

สมมติฐานที่ 12 ประสิทธิภาพในการรับรู้/พบเห็นผู้ต้องขังหญิงแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศ ของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ

ตารางที่ 26 ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการรับรู้/พบเห็นและระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ

(N = 56)

ประสิทธิภาพในการรับรู้/พบเห็น	รวมความคิดเห็น		รวม
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	
ไม่เคย	11 (68.8)	5 (31.3)	16 (100.0)
เคย	24 (60.6)	16 (40.0)	40 (100.0)

$\chi^2 = .373$ $df = 1$ $Sig = .541$ $Gamma = .189$

จากตารางที่ 26 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าร้อยละ 60 ทั้งที่เคยหรือไม่เคยมี ประสิทธิภาพในการรับรู้/พบเห็น มีความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศในทัศนคติ สถานหญิงธนบุรีในระดับปานกลาง โดยผู้ที่ไม่เคยมีประสิทธิภาพในการรับรู้/พบเห็นมีความ คิดเห็นในระดับนี้จำนวนร้อยละ 68.8 เมื่อพิจารณาผลการทดสอบ พบว่า ค่า $\chi^2 = .373$ $Sig = .541$ ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐาน กล่าวคือ ประสิทธิภาพใน การรับรู้/พบเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็น ของเจ้าหน้าที่ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ

สมมติฐานที่ 13 ประสพการณ์ในการลงโทษผู้ต้องขังหญิงพฤติกรรมรกร่วมเพศมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

ตารางที่ 27 ความสัมพันธ์ระหว่างประสพการณ์ในการลงโทษและระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

(N = 56)

ประสพการณ์ในการลงโทษ	รวมความคิดเห็น		รวม
	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	
ไม่เคย	25 (58.1)	18 (41.9)	43 (100.0)
เคย	10 (76.9)	3 (23.1)	13 (100.0)

$\chi^2 = 1.503$ $df = 1$ $Sig = .220$ $Gamma = -.412$

จากตารางที่ 22 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าร้อยละ 58 ทั้งที่เคยหรือไม่เคยมีประสพการณ์ในการลงโทษ มีความคิดเห็นต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศในทัศนสถานหญิงธนบุรี ในระดับปานกลาง โดยผู้ที่เคยมีประสพการณ์ในการลงโทษมีความคิดเห็นในระดับนี้จำนวนร้อยละ 76.9 เมื่อพิจารณาผลการทดสอบ พบว่า ค่า $\chi^2 = 1.503$ $Sig = .220$ ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 จึงไม่ยอมรับสมมติฐาน กล่าวคือ ประสพการณ์ในการลงโทษของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยทางสถิติกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

ข้อวิจารณ์

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด มีอายุราชการในการปฏิบัติหน้าที่น้อย ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในทัศนสถานน้อย ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยรับรู้หรือพบเห็นผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศแสดงพฤติกรรมรกร่วมเพศในเรือนจำ/ทัศนสถานมาก่อนแต่ผลการสำรวจพบว่าส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์มีประสบการณ์ในการลงโทษน้อย ส่วนความผิดของผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศส่วนใหญ่มีฐานความผิดจากการทะเลาะวิวาทแย่งคู่หากัน การลักลอบมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งบางครั้งเจ้าหน้าที่พบเห็นเหตุการณ์แต่ไม่ทราบว่าจะต้องปฏิบัติอย่างไร เนื่องจากประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีน้อยหรือเจ้าหน้าที่บางรายพบเห็นเป็นประจำคิดว่าเป็นเรื่องธรรมชาติหรืออาจใช้วิธีบำบัดโดยกลุ่มสัมพันธ์ การให้คำปรึกษา เฉพาะราย การใช้ความสัมพันธ์กับครอบครัว โดยไม่จำเป็นต้องใช้มาตรการความรุนแรง ซึ่งสอดคล้องตามทฤษฎีด้านจิตวิทยาในการปรับบุคลิกภาพ อารมณ์ และจิตใจของผู้ต้องขังให้สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นและใช้ชีวิตในสังคมได้ตามแนวคิดของ สูดสงวน สุธีสร (2541: 89)

ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

ปัจจัยความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศแต่ละด้านได้แก่ ด้านตัวผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ ด้านกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของกรมราชทัณฑ์ ด้านเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขัง จากการศึกษา พบว่า เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความเห็นด้านตัวผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศเห็นว่า ผู้ต้องขังหญิงบางรายมีพฤติกรรมรกร่วมเพศเพราะเลียนแบบจากเพื่อน ซึ่งสอดคล้องตามองค์ประกอบของความคิดของบุญชนก กลุ่มารมี (2542: 25) เรื่องพฤติกรรม (Behavior) ว่าเป็นการแสดงออกต่าง ๆ ที่สามารถสังเกตได้จากองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ประการ ของทัศนคติที่กล่าวมาข้างต้น ทัศนคติจะเกิดขึ้นได้ด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน ก่อให้เกิดการจัดรูปแบบต่าง ๆ เกิดการเรียนรู้ และประสบการณ์ของบุคคล การติดต่อสัมพันธ์กันระหว่างบุคคล การเลียนแบบในสังคมและการปรับตัวให้เข้ากับสังคม โดยมีผลเกี่ยวเนื่องถึง การสนใจ การเรียนรู้และจิตวิทยาทางสังคม

ด้านกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของกรมราชทัณฑ์ ส่วนใหญ่ พบว่า เจ้าหน้าที่เห็นด้วยว่าควรมีโปรแกรมเพื่อแก้ไข บำบัด พื้นฟูผู้ต้องขังประเภทนี้ ซึ่งสอดคล้องตามกลวิธีการสร้างพฤติกรรมที่พึงปรารถนา ได้แก่ การอบรมสั่งสอน เปรียบเทียบให้เห็นข้อดี ข้อเสีย

ของพฤติกรรมที่พึงปรารถนา กันยา สุวรรณแสง (2542: 106) แต่มีส่วนน้อยมากที่เห็นว่าควรให้มีการฝึกวิชาชีพช่างแขนงต่าง ๆ เช่น ช่างไม้ ช่างปูน ช่างไฟฟ้า ช่างเครื่องยนต์ให้กับผู้ต้องขังหญิง รกร่วมเพศ เนื่องจากนโยบายกรมราชทัณฑ์ในการฝึกวิชาชีพไม่สนับสนุนให้ผู้ต้องขังหญิงฝึกวิชาชีพด้านช่าง เนื่องจากความไม่เหมาะสม เพราะวิทยากรส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชาย ซึ่งเรือนจำ/ทัณฑสถานหญิงต่างๆ ห้ามผู้ชายเข้าโดยไม่รับอนุญาตอย่างเด็ดขาด

ด้านเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขัง พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า เจ้าหน้าที่สามารถให้คำปรึกษาปัญหาต่าง ๆ แก่ผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศได้ดีกว่าวิทยากรจากภายนอก เนื่องจากภารกิจหลักของกรมราชทัณฑ์ คือ การควบคุมผู้ต้องขังมิให้หลบหนีและการบำบัดฟื้นฟูผู้ต้องขัง เพราะฉะนั้นเจ้าหน้าที่จึงต้องศึกษาพฤติกรรมและแสดงออกถึงการให้คำปรึกษากับผู้ต้องขังที่มีปัญหาทุกคน เพื่อลดอัตราในการก่อความวุ่นวายส่วนหนึ่ง และเพื่อประโยชน์ต่อการวางแผนงานในการแก้ไขอบรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ต้องขังได้ ตามแนวคิดหลักทัณฑวิทยา (นัทธี จิตสว่าง, 2541: 101)

ผลการทดสอบสมมติฐาน

พบว่า อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน อายุราชการ ระยะเวลาการปฏิบัติงานในทัณฑสถานหญิงธนบุรี ตำแหน่งปัจจุบัน ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง หน้าที่ความรับผิดชอบ ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ในเรือนจำ/ทัณฑสถานอื่น ประสบการณ์ในการควบคุม ประสบการณ์ในการพบเห็น และประสบการณ์ในการลงโทษ ทั้งนี้อาจเนื่องจากการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ ส่วนใหญ่มีอายุค่อนข้างเป็นผู้ใหญ่ และมีระดับการศึกษาค่อนข้างสูง คือ ระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งทำให้การแสดงความคิดเห็นเป็นความเชื่อที่บุคคลต่อวัตถุอย่างใดอย่างหนึ่งในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ มีความเป็นอิสระจากอารมณ์ หรือไม่มีอารมณ์แอบแฝงอยู่ และส่วนประกอบด้านความรู้ จะมีความสำคัญอย่างเด่นชัดในความคิดเห็น และปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคลที่ได้รับมาจนมีอิทธิพลต่อการแสดงออกของความคิดเห็น สอดคล้องตามวิทยานิพนธ์ของ บุญปราณี รอดอินทร์ (2543: 8)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ ในทัณฑสถานหญิงธนบุรี ศึกษาถึงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ในทัณฑสถานหญิงธนบุรี จำนวนทั้งสิ้น 73 คน ที่ปฏิบัติงานในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในทัณฑสถานหญิงธนบุรี และลักษณะงานที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี ร้อยละ 35.7 และอายุ 31 – 40 ปี ร้อยละ 32.1 และเป็นโสดร้อยละ 48.2 สมรสแล้วร้อยละ 39.3 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า ร้อยละ 67.9 และสำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าร้อยละ 17.9 ดำรงตำแหน่งระดับ 4 – 6 ร้อยละ 57.1 และดำรงตำแหน่งระดับ 1 – 3 ร้อยละ 28.6 มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี ร้อยละ 44.6 และอายุราชการ 21 ปีขึ้นไป ร้อยละ 28.6 ปฏิบัติงานในทัณฑสถานหญิงธนบุรีเป็นเวลา 1 – 3 ปี ร้อยละ 39.3 และปฏิบัติงานมาเป็นเวลา 7 – 9 ปี ร้อยละ 19.6 ตำแหน่งปัจจุบันส่วนใหญ่เจ้าพนักงานราชทัณฑ์ ร้อยละ 33.9 เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ร้อยละ 25.0 มีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง 1 – 5 ปี ร้อยละ 69.6 และดำรงตำแหน่ง 6 – 10 ปี ร้อยละ 19.6 ปฏิบัติงานฝ่ายควบคุม/ปกครองและรักษาการณ์ ร้อยละ 35.7 ฝ่ายบริหารทั่วไป ร้อยละ 21.4 และเคยปฏิบัติงานในเรือนจำ/ทัณฑสถานอื่น ร้อยละ 57.1 มีประสบการณ์ในการควบคุม ร้อยละ 60.7 มีประสบการณ์ในการสัมผัส/พบเห็น ร้อยละ 71.4 และเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการลงโทษ ร้อยละ 76.8

ระดับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

1. ด้านตัวผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ ของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67
2. ด้านกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของกรมราชทัณฑ์ ของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67
3. ด้านเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขัง ของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90

ผลการทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ พบว่า

สมมติฐานที่ 1 อายุ ของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ พบว่า อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 สถานภาพมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ พบว่า สถานภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3 ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ พบว่า ระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 10 ประสพการณ์ในการปฏิบัติงานในเรือนจำ/ทัณฑสถานอื่นมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ พบว่า ประสพการณ์ในการปฏิบัติงานในเรือนจำ/ทัณฑสถานอื่นไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 11 ประสพการณ์ในการควบคุมมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ พบว่า ประสพการณ์ในการควบคุมไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 12 ประสพการณ์ในการรับรู้/พบเห็นมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ พบว่า ประสพการณ์ในการรับรู้/พบเห็นไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 13 ประสพการณ์ในการลงโทษมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ ประสพการณ์ในการลงโทษไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

ข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ด้านตัวผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศไว้หลายประการ เช่นควรให้ผู้ต้องขังกลุ่มนี้เข้าอบรมธรรมะทุกๆ เดือน หรือกำหนดให้บวชทุกครั้งที่มีการจัดอบรมสำหรับผู้ต้องขังหรือใช้ดนตรีบำบัดให้เป็นคนอ่อนโยน แนะนำการปฏิบัติตนที่ถูกต้องไม่เป็นผู้เสี่ยงต่อโรค และทั้งนี้ควรจัดวิทยากรทางด้านสุขภาพจิตมาอบรมให้ความรู้กับผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศเกี่ยวกับด้านสุขภาพที่จะเกิดขึ้นกับตัวเอง หรือควรปลูกฝังความรู้สึกนึกคิด ให้มองโลกในความเป็นจริงอย่าอยู่ในโลกสมมติ โดยสมมติตนเองเป็นสามี – ภรรยา

2. ด้านกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศไว้หลายประการ เช่น ควรออกกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับให้ผู้ต้องขังประเภทนี้โดยเฉพาะ และควรออกกฎ ระเบียบ ให้เหมือนกันทั่วประเทศ เพื่อควบคุมให้อยู่ในกฎ ระเบียบของเรือนจำต้องมีบทลงโทษที่ชัดเจน เช่น กรณีทำอนาจารผู้ต้องขังหญิงด้วยกันควรทำโทษอย่างไร เพราะปัจจุบันเรือนจำไม่อาจจัดที่เฉพาะให้ผู้ต้องขังอยู่ตามลำพังได้ หรือการออกกฎของ ทณฑสถาน ห้ามตัดผมสั้นทรงผู้ชายและไม่ควรทำงานร่วมกับผู้ต้องขังอื่น เพราะอาจเป็นช่องทางในการหลบซ่อนกระทำความผิดหรือประพฤติไม่เหมาะสมได้ แต่หากมีการกระทำความผิดก็ต้องมีการย้ายเรือนจำ ทั้งนี้ในการออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับก็ต้องตีประกาศให้ชัดเจน ถ้ากระทำความผิดเป็นที่น่ารังเกียจจากเพื่อนร่วมห้องจะมีโทษสถานใดคิดไว้หลาย ๆ แห่ง หรือให้พยาบาลซึ่งเป็นบุคคลที่ชำนาญเฉพาะอธิบายเรื่อง กฎ ระเบียบ

3. ด้านตัวเจ้าหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศไว้หลายประการ เช่น ควรอบรมเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมให้มีความรู้ด้านจิตวิทยาโดยการส่งไปอบรมกับสถาบันที่มีความเชี่ยวชาญหรือแพทย์ผู้ชำนาญการด้านจิตวิทยามาให้คำแนะนำแก่เจ้าหน้าที่ หรือควรคัดสรรเจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถด้านการควบคุมกลุ่มนี้โดยเฉพาะ มีจิตวิทยาในการโน้มน้าวจิตใจมากกว่าการลงโทษ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศในทัณฑสถานหญิงธนบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

1. ด้านตัวผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศแนวทางการปฏิบัติในเรื่องการจัดวิทยากรทางด้านสุขภาพจิตมาอบรมให้ความรู้กับผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศเกี่ยวกับด้านสุขภาพที่จะเกิดขึ้นกับตัวเอง หรือควรปลูกฝังความรู้สึกรักตัวเอง ให้มองโลกในความเป็นจริงอย่าหลงอยู่ในโลกสมมติ ที่คิดว่าตนเองเป็นสามีหรือเป็นภรรยา และผู้ทำการวิจัยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าควรให้การอบรมเจ้าหน้าที่เรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศด้วย เนื่องจากเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิง รกร่วมเพศจำเป็นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในลักษณะพฤติกรรมของผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศนั้นๆด้วยจึงจะทำให้สามารถควบคุมผู้ต้องขังเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

2. ด้านกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ปัจจุบันกรมราชทัณฑ์ยังไม่มีกฎระเบียบฯ ในเรื่องของการลักลอบมีเพศสัมพันธ์ของผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศไว้อย่างชัดเจน มีเพียงกฎ ระเบียบที่กำหนดว่าห้ามไม่ให้ก่อเหตุทะเลาะวิวาท หรือข่มขืนกระทำชำเราทั้งในส่วนของผู้ต้องขังหญิงและผู้ต้องขังชาย ดังนั้นในส่วนของกฎ ระเบียบนี้ผู้ทำการศึกษามีความเห็นว่าควรเริ่มต้นจากการกำหนดแนวทางการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศให้กับเรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศ เพื่อให้เกิดแนวทางการปฏิบัติที่เหมือนกันก่อนแล้วจึงออกเป็นกฎ ระเบียบและข้อบังคับใช้

3. ด้านตัวเจ้าหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ ควรอบรมเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมให้มีความรู้ด้านจิตวิทยาโดยการส่งไปอบรมกับสถาบันที่มีความเชี่ยวชาญหรือแพทย์ผู้ชำนาญการด้านจิตวิทยามาให้คำแนะนำแก่เจ้าหน้าที่ หรือควรคัดสรรเจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถด้านการควบคุมกลุ่มนี้โดยเฉพาะมีจิตวิทยาในการโน้มน้าวจิตใจมากกว่าการลงโทษ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรตามด้านอื่น ๆ ด้วยเพื่อให้เกิดความหลากหลายในความคิดเห็นจนสามารถนำไปกำหนดเป็นแนวทางการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังรกร่วมเพศในเรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศได้

2. ควรเพิ่มกรณีศึกษา โดยเก็บข้อมูลในทัณฑสถานหญิงกลาง กรุงเทพมหานคร และเรือนจำ/ ทัณฑสถานที่มีผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ และเจ้าหน้าที่เรือนจำหญิงปฏิบัติหน้าที่ควบคุม

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานอกจากเจ้าหน้าที่เรือนจำ/ทัณฑสถานแล้ว ผู้ทำการวิจัยเห็นว่าควรที่จะเพิ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ต้องขังหญิงด้วย โดยกำหนดกรณีศึกษาเรือนจำ/ ทัณฑสถานที่มีผู้ต้องขังหญิงทั่วประเทศ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้กับสมมติฐานที่ตั้งขึ้น

4. เรือนจำ/ทัณฑสถานบางแห่งมีผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศที่เป็นชาวต่างชาติด้วย ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นผู้ต้องขังหญิงชาวต่างชาติด้วย

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมราชทัณฑ์. 2547ก. คู่มือการปฏิบัติงานด้านทัณฑปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ราชทัณฑ์.

_____. 2547ข. คู่มือการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ราชทัณฑ์.

_____. 2547ค. แผนปฏิบัติการกรมราชทัณฑ์ 2547 – 2550. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
ราชทัณฑ์.

กองแผนงาน. 2549. สรุปผลการดำเนินงานกรมราชทัณฑ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ราชทัณฑ์.

กันยา สุวรรณแสง. 2532. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: อักษรพิทยา.

_____. 2542. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์รวมสาส์น.

กิ่งแก้ว คงกษัตริย์. 2544. ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์กับกรณีผู้ต้องขังล้นเรือนจำ.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศีกฤทธิ์ ศักดาณรงค์. 2548. ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองตำรวจสันติบาล 2 ที่มีต่อการ
ข่าวกรอง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ขวัญใจ สมรรคบุตร, รอ.หญิง. 2524. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่หน่วย
พัฒนาการเคลื่อนที่ กรป.กลาง ที่มีต่องานอาสาพัฒนาชนบทของนิสิตนักศึกษาระหว่างปี
2521 – 2523. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เจริญ น๊ะจันต๊ะ,ร.ต.อ. 2549. **ความคิดเห็นเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการฝากบ้านกับตำรวจ
ของสถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาพัฒนสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ณรงค์ ศรีสวัสดิ์. 2536. **การวิจัยทางสังคมศาสตร์.** กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาสังคมวิทยาและ
มานุษยวิทยา, คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ดวงใจ เดชส่งจรัส. 2548. **ความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา
ประยุกต์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ถวิล ชาราโกชน์. 2532. **จิตวิทยาสังคม.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

ธีรพงศ์ พงษ์ศิริเดชา. 2548. **ทัศนะของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อมาตรการการควบคุมและการแก้ไข.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารงานยุติธรรม,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.**

นพมาศ ชีระเวทิน. 2539. **จิตวิทยาสังคมกับชีวิต.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นวลละอ อสุภาพล. 2527. **ทฤษฎีบุคลิกภาพ.** กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.

นัทธี จิตสว่าง. 2541. **หลักทัณฑ์วิทยา.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิพิบูลสงเคราะห์
กรมราชทัณฑ์.

นิพพาพร บรรณูเนิน. 2548. **ปัญหาอุปสรรคในการควบคุมผู้ต้องขังชายรักร่วมเพศ.** วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารงานยุติธรรม, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2540. **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์.

บุญชนก คู่บารมี. 2542. **ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองต่อระบบตรวจคนเข้าเมือง**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

บุญปรางค์ รอดอินทร์. 2543. **ความคิดเห็นของประชากรผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการงานทะเบียนอาวุธปืนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กองกำกับการ 1 กองทะเบียน**.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยาประยุกต์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ประไพพรรณ ภูมิวิศิสาร. 2530. **จิตวิทยาวัยรุ่น**. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฝ่ายสวัสดิการกรมราชทัณฑ์. 2544. **รวมกฎหมายราชทัณฑ์ฉบับมาตรฐาน**. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ราชทัณฑ์.

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุญย์. 2540. **จิตวิทยาครอบครัว**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530. **สุขภาพจิตเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตการพิมพ์.

มัลลิกา ต้นสอน. 2544. **พฤติกรรมองค์การ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: เอ็กซ์เปอร์เน็ท จำกัด.

ขงยุทธ ภู่อำชัย. 2523. **การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่าง ผตข.และจนท. ในรจก.คลองเปรมกับทัณฑสถานหญิง**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาสังคมวิทยา และมนุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัจรี นพเกตุ. 2542. **มนุษย์: จิตวิทยาทางเพศ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประกายพริก ภาควิชาจิตวิทยาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เรืองเวทย์ แสงรัตน. 2522. **ความคิดเห็นและความสนใจของนักเรียนเตรียมทหารเกี่ยวกับอัตรา
การเพิ่มประชากรของประเทศไทย.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาประชากร
ศึกษา, มหาวิทยาลัยมหิดล.

รุ่งกานดา พงศ์ธกุลพานิช. 2530. **ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อพวกรักร่วม
เพศชาย กรณีศึกษากลุ่มโรงเรียนที่ 1 ของกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารงานยุติธรรม, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วัชรินทร์ หนูสมตน. 2546. **ชีวิตและการทำงานของสาวประเภทสอง.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารงานยุติธรรม, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. 2530. **พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

วิสัย พกษะวัน. 2544. **พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2479.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร:
ห้างจัดการทิพย์อักษร จำกัด.

สุดสงวน สุธีสร. 2541. **อาชญากรรม ความหมาย ขอบเขต และทฤษฎี.** กรุงเทพมหานคร:
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุวดี ศรีเจนวัด. 2534. **จิตวิทยากับการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก.** กรุงเทพมหานคร:
คณะแพทยศาสตร์รามธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล.

เสาวคนธ์ เจษฎารักษ์. 2541. **ความพึงพอใจในงานของข้าราชการสตรี.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยาประยุกต์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เสริมศรี ประสงค์สุข. 2546. **พฤติกรรมการกระทำผิดและการปรับตัวของผู้ต้องขังชายที่มี
พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารงาน
ยุติธรรม, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อนันต์ ชัยชาญ. 2541. **ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามระดับสัญญาบัตรที่มีต่อปัญหาการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม: ศึกษาเฉพาะกองกำกับการ 1-5 กองปราบปราม.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยาประยุกต์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ, บุญทิพย์ ผ่องจิตร แล่นเกรฟ และ ประธาน วัฒนนาณิชย์. 2529. **ลัทธินิยมชนและกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในประเทศไทย.** กรุงเทพมหานคร: สถาบันไทยคดีศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อรศรี จารุไพบูลย์. 2524. **ผลงานวิจัยพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของวัยรุ่น.** กรุงเทพมหานคร: ผลงานทางวิชาการแผนกวิชาการโรงแรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.

อัญณพ ชูบำรุง. 2527. **ทฤษฎีอาชญาวิทยา.** กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

อุมดมศิลป์ ศรีแสงนาม. 2525. **เพศ.** กรุงเทพมหานคร: ป.สัมพันธ์พานิชย์.

Eli, L. 1970. **Hell Behind Bars** (Online). [http:// www.heritage.org/Press/Commentary/ED02050.cfm](http://www.heritage.org/Press/Commentary/ED02050.cfm).

Feathergill, J.T. 1980. **Responding to Selfobject Deficits of Gay Men in Psychotherapy: A Self Psychology Approach** (Online). [www.springerlink.com/content/rr1711 q618086628](http://www.springerlink.com/content/rr1711q618086628).

Goods, C.V. 1973. **Dictionary of Education.** New York: Mc Graw – Hill Book Co.

Howard, I.J. 1983. **The Culpability of Homicide : Differential Treatment towards Heterosexual and Homosexual Perpetrators and Victims – California School of Professional Psychology** (Online). www.ap-ls.org/links/publishing.Jury.html.

Urich Laurel Thatcher. 1980. **Female Inmate Social System Well Behaved Woman Rarely Make History** (Online). [Http://trishwilson.typepad.com/blog/womens_and_childresn_issues/index.html](http://trishwilson.typepad.com/blog/womens_and_childresn_issues/index.html) <http://portal.acm.org/citation.cfm?id=543817>.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ประวัติความเป็นมา โครงสร้างและภาระหน้าที่ของทัณฑสถานหญิงธนบุรี

ประวัติความเป็นมา โครงสร้างและภาระหน้าที่ของทัศนสถานหญิงธนบุรี

ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ.2534 มีเนื้อที่ทั้งสิ้น 4 ไร่ 20 ตารางวา แนวคำริเดิมกำหนดจัดตั้งเป็น แดนพิเศษสำหรับใช้ควบคุมผู้ต้องขังคดีอาเสพติดให้โทษของเรือนจำพิเศษธนบุรี แต่จากสภาวะ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม อัตราการขยายตัวในการกระทำผิดอาญาของผู้หญิงเพิ่มสูงขึ้น จึงได้ ปรับเปลี่ยนเป็นทัศนสถานหญิง เพื่อรองรับผู้ต้องหา/จำเลยหญิงที่ได้กระทำผิดอาญาภายใต้อำนาจ ศาลอาญาธนบุรี ศาลแขวงธนบุรี และศาลแขวงตลิ่งชัน การก่อสร้างแล้วเสร็จเปิดดำเนินการเมื่อ วันที่ 15 กรกฎาคม 2537 นับถึงปัจจุบันเป็นเวลา 13 ปีเศษ ปัจจุบันมีนางอารีรัตน์ เทียมทอง ดำรง ตำแหน่งผู้อำนวยการทัศนสถานหญิงธนบุรี

โครงสร้าง และภาระหน้าที่ของทัศนสถานหญิงธนบุรี

ฝ่ายบริหารทั่วไป

ดำเนินการเกี่ยวกับงานสารบรรณ งานทะเบียน เอกสารสำคัญ การเงิน การบัญชี การพัสดุ อาคารสถานที่ ยานพาหนะ การบริหารงานบุคคลเบื้องต้น การประชาสัมพันธ์ งานรับ เรื่องราว ร้องทุกข์ งานเลขานุการ งานการประชุม การรวบรวมสถิติข้อมูลของหน่วยงาน งาน แผนงาน โครงการ การติดตามประเมินผล รวมทั้งงานที่มีได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของฝ่ายหนึ่ง ฝ่าย ใดโดยเฉพาะ

ฝ่ายทัณฑปฏิบัติ

ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบหมายศาล การจัดทำทะเบียนประวัติและการจำแนก ลักษณะผู้ต้องขัง การดำเนินงานทัณฑปฏิบัติ เช่น การเลื่อน ลดชั้น การลดวันต้องโทษ การพักการ ลงโทษ การขอพระราชทานอภัยโทษ การลา การย้ายเรือนจำ การตายของผู้ต้องขัง จัดทำระบบ ข้อมูลผู้ต้องขัง ตลอดจนประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้จัดทำข้อมูลประกอบการ พิจารณาพักการลงโทษ รวมทั้งการปล่อยตัว

ฝ่ายควบคุม/ปกครองและรักษาการณ์

วางแผนและดำเนินการตรวจค้นการรักษาการณ์ การควบคุมผู้ต้องขังให้อยู่ในกฎ ระเบียบของเรือนจำ ตลอดจนแนะนำ อบรมเกี่ยวกับระเบียบ วินัย และการปฏิบัติตนในเรือนจำแก่ผู้ต้องขัง พิจารณาเสนอความดีความชอบและความเห็นเกี่ยวกับการเลื่อน-ลดชั้น การลงโทษทางวินัย การคัดเลือกผู้ต้องขังออกทำงานนอกเรือนจำ การควบคุมผู้ต้องขังจำนอก ย้ายเรือนจำ หรือออกรักษาตัวนอกเรือนจำ ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการ และให้การสงเคราะห์ผู้ต้องขัง

ฝ่ายฝึกวิชาชีพ

วางแผนและดำเนินการฝึกวิชาชีพผู้ต้องขังให้สอดคล้องกับวัตถุดิบที่มีอยู่ในพื้นที่ความต้องการของตลาด และความถนัดของผู้ต้องขัง พัฒนาทักษะของผู้ต้องขังด้านการฝึกวิชาชีพ ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานผู้ต้องขัง และเจ้าหน้าที่ ด้านการฝึกวิชาชีพ การใช้แรงงานผู้ต้องขัง เตรียมความพร้อมด้านการฝึกวิชาชีพให้กับผู้ต้องขังใกล้พ้นโทษ (เหลือโทษไม่เกิน 6 เดือน) การจัดหาวัตถุดิบ การเผยแพร่ผลิตภัณฑ์ การบริหารเงินทุนผลประโยชน์ ควบคุมการใช้ยานพาหนะที่จัดซื้อด้วยเงินทุนฝึกวิชาชีพ ร่วมพิจารณาคัดเลือกและควบคุมผู้ต้องขังออกทำงานสาธารณะนอกเรือนจำ

ฝ่ายการศึกษาและพัฒนาจิตใจ

วางแผนและดำเนินการเกี่ยวกับการฟื้นฟู พัฒนาแก้ไขผู้ต้องขัง เช่น ให้การศึกษาวิชาสามัญ การจัดกิจกรรม เพื่อสนับสนุน ส่งเสริม ปลุกฝัง ปรับเปลี่ยนทัศนคติ จิตสำนึก ค่านิยม และพฤติกรรมของผู้ต้องขังให้เป็นไปในแนวทางที่เหมาะสม การศึกษาวิชาชีพ และจัดอบรมหลักสูตร การเตรียมเข้าทำงาน การอบรมและพัฒนาจิตใจ จัดกิจกรรมเสริมการศึกษา เช่น ห้องสมุด การจัดทำสต็อคบุญปกรณ การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม เป็นต้น

ฝ่ายสถานพยาบาล

การให้การบำบัดรักษาขั้นต้นแก่ผู้ต้องขังป่วย คูแล ควบคุมและดำเนินงานอนามัย อาชีวอนามัย สุขาภิบาลเรือนจำ และสิ่งแวดล้อมในเรือนจำ ให้คำแนะนำแก่ผู้บริหารในการส่งผู้ต้องขังป่วยออกไปรักษาพยาบาลนอกเรือนจำ

ฝ่ายสวัสดิการและสงเคราะห์ผู้ต้องขัง

จะจัดเครื่องอุปโภค บริโภคและสิ่งจำเป็นพื้นฐาน ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องใช้ส่วนตัวที่จำเป็นในการดำรงชีวิตประจำวันภายในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ให้ผู้ต้องขังเข้าใหม่และผู้ต้องขังเก่าที่ไม่สามารถจัดหาได้

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ
ในทัณฑสถานหญิงธนบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศในทัณฑสถานหญิงธนบุรี ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด แต่อย่างไรในการ ตอบแบบสอบถามแต่ละส่วน ขอความกรุณาจากทุกท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและตรงตามความคิดเห็นของท่านอย่างอิสระ ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลของท่านจะเป็นความลับจะนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการจัดทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้เท่านั้น และจะไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านอย่างไร

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากร

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะและแนวทางปฏิบัติต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

ข้อมูลที่เป็นความจริงจะมีผลต่อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนากรมราชทัณฑ์ต่อไป ผู้วิจัยหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากทุกท่าน ในการให้ความร่วมมือ กรอกแบบสอบถาม จึงขอขอบพระคุณอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

นายวีระพล ศรีอินทร์

นิสิตปริญญาโท สาขาพัฒนสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แบบสอบถาม

เรื่อง ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ
ในทัณฑสถานหญิงธนบุรี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และกรอกข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. อายุ.....ปี
2. สถานภาพการสมรส

☐ โสด	☐ สมรส
☐ หย่าร้าง	☐ หม้าย
3. ระดับการศึกษา

☐ มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
☐ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท
☐ ปริญญาเอก
4. ระดับตำแหน่งงาน

☐ ระดับ 1 - 3	☐ ระดับ 4 - 6
☐ ระดับ 7 ขึ้นไป	
5. อายุราชการในการปฏิบัติหน้าที่.....ปี

ตอนที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่

6. ท่านปฏิบัติงานใน ทักษะสถานหญิงธนบุรีเป็นเวลา.....ปี
7. ตำแหน่งปัจจุบันคือ.....
8. ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งปัจจุบัน.....ปี
9. ท่านปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบงานในส่วนใดของ ทักษะสถานหญิงธนบุรี
 - ☐ ฝ่ายบริหารทั่วไป
 - ☐ ฝ่ายทัณฑปฏิบัติ
 - ☐ ฝ่ายควบคุม/ปกครองและรักษาการณ์
 - ☐ ฝ่ายฝึกอบรมวิชาชีพ
 - ☐ ฝ่ายการศึกษาและพัฒนาจิตใจ
 - ☐ ฝ่ายสถานพยาบาล
 - ☐ ฝ่ายสวัสดิการ
10. ท่านเคยปฏิบัติงานในเรือนจำ/ทัณฑสถานอื่นหรือไม่
 - ☐ ไม่เคย
 - ☐ เคย
11. ท่านเคยมีประสบการณ์ในการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศบ้างหรือไม่
 - ☐ ไม่เคย
 - ☐ เคย
12. ท่านเคยรับรู้หรือพบเห็นผู้ต้องขังหญิงแสดงพฤติกรรมรกร่วมเพศในเรือนจำ/ทัณฑสถานฯ หรือไม่
 - ☐ ไม่เคย
 - ☐ เคย
13. ท่านเคยลงโทษผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศหรือไม่
 - ☐ ไม่เคย
 - ☐ เคย ฐานความผิดคือ.....

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ ตามความคิดเห็นอย่างอิสระของผู้ตอบ

แบบสอบถาม

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ด้านตัวผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ					
1. ผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ บางรายเป็นเพราะ พันธุกรรม					
2. การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวเป็น สาเหตุให้เกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศ					
3. ผู้ต้องขังหญิงบางรายมีพฤติกรรมรกร่วม เพศเพราะเลียนแบบจากเพื่อน					
4. ผู้ต้องขังหญิงบางราย มีความพึงพอใจ เมื่อได้อยู่รวมกลุ่มกับผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรม รกร่วมเพศ					
5. ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในทัณฑ สถานฯ ผู้ต้องขังหญิง รกร่วมเพศมัก ได้รับการคัดเลือกให้เป็นหัวหน้ากลุ่มจาก ผู้ต้องขังด้วยกัน					
6. ผู้ต้องขังหญิงทั่วไปมักทะเลาะวิวาท เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากผู้ต้องขังหญิงที่ มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ					
7. ผู้ต้องขังที่ลักลอบมีเพศสัมพันธ์เป็น ช่องทางแพร่เชื้อ HIV					
8. ผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศมักเป็นแกนนำ ในการร้องเรียน กลั่นแกล้งการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่					
9. ท่านคิดว่าการแสดงพฤติกรรมรกร่วมเพศ เป็นพฤติกรรมที่ไม่ควรปฏิบัติในทัณฑ สถานหญิงฯ					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ด้านกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของกรม ราชทัณฑ์ 1. กรมราชทัณฑ์ควรมีนโยบายที่ใช้กับ ผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยเฉพาะ					
2. ควรมี กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อใช้กับ กรณีต่าง ๆ ของผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมรัก ร่วมเพศ					
3. ผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศควรได้รับการ จำแนกแยกประเภทอย่างชัดเจน					
4. เพื่อให้ผู้ต้องขังหญิงอื่นๆ ตั้งใจศึกษา ไม่ ควรจัดสถานที่เรียนรวมกับผู้ต้องขังหญิงที่มี พฤติกรรมรักร่วมเพศ					
5. ควรมีการฝึกวิชาชีพช่างแขนงต่าง ๆ เช่น ช่างไม้ ช่างปูน ช่างไฟฟ้า ช่างเครื่องยนต์ ให้กับผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศ					
6. ผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศสามารถเข้าร่วม กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทัศนสถานหญิงฯ จัดให้ รวมกับผู้ต้องขังหญิงอื่น โดยไม่เกิดปัญหาแต่ อย่างใด					
7. ผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศมักแสดงกริยา กระด้าง กระเดื่อง กับเจ้าหน้าที่					
8. ผู้ต้องขังหญิงรักร่วมเพศไม่ค่อยยอม รับคำว่าการล่วง ักเดือน ของเจ้าหน้าที่เรื่อง การปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม					
9. เมื่อเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่าง เคร่งครัดต่อผู้ต้องขัง หญิงรักร่วมเพศ จะทำ ให้ผู้ต้องขังในกลุ่มเดียวกันไม่พอใจ					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
10. การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ บางครั้งผู้ต้องขังอื่นคิดว่าเป็นการเลือก ปฏิบัติ ทำให้เกิดความขัดแย้ง และเกิดปัญหา ในการควบคุม					
11. กรมราชทัณฑ์ ควรมีโปรแกรมเพื่อ แก้ไข บำบัด พื้นฟู ผู้ต้องขังที่มี พฤติกรรมรกร่วมเพศ					
ด้านเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุม ผู้ต้องขัง 1. เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมผู้ต้องขังหญิงรกร่วม เพศมีจำนวน ไม่เหมาะสมกับจำนวน ผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ					
2. เจ้าหน้าที่ยังขาดความเข้าใจในการปฏิบัติ ต่อผู้ต้องขังหญิง ที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ					
3. เจ้าหน้าที่ควรมีจริยธรรม และคุณธรรม ต่อผู้ต้องขังหญิงที่มีพฤติกรรมรกร่วมเพศ					
4. เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงรกร ่วมเพศและผู้ต้องขังหญิงทั่วไปด้วยความ เสมอภาคเท่าเทียมกัน					
5. ควรมีการจัดการศึกษาอบรมพัฒนา ความรู้ให้กับ เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติต่อ ผู้ต้องขังหญิงรกร่วมเพศ					
6. เจ้าหน้าที่ไม่ควรเพิกเฉยเมื่อสังเกตเห็น พฤติกรรมที่ผิดปกติของผู้ต้องขังหญิงรกร ่วมเพศ					
7. เมื่อเจ้าหน้าที่พบเห็นผู้ต้องขังหญิงที่มี พฤติกรรมรกร่วมเพศ แสดงอาการเหม่อ ลอย ซึมเศร้า จะต้องปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
8. เจ้าหน้าที่ที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงร่วมกันเพศจะได้รับผลกระทบ ต่อสุขภาพจิตมากกว่าเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงทั่วไป					
9. เจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์ตรงเรื่องพฤติกรรมร่วมกันเพศ สามารถปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงร่วมกันเพศได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีประสบการณ์					
10. เจ้าหน้าที่สามารถให้คำปรึกษาปัญหาต่างๆ แก่ผู้ต้องขังหญิงร่วมกันเพศได้ดีกว่าวิทยากรจากภายนอก					
11. เจ้าหน้าที่ขาดคู่มือหรือแนวทางในการปฏิบัติงานที่จำเป็น สำหรับการควบคุมผู้ต้องขังหญิงร่วมกันเพศ					
12. ควรให้โอกาส และสวัสดิการพิเศษแก่เจ้าหน้าที่ที่ตั้งใจจะปฏิบัติหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงร่วมกันเพศโดยตรง					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะและแนวทางปฏิบัติต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงร่วมกันเพศ

คำชี้แจง โปรดกรอกรายข้อความลงในช่องว่างตามความคิดเห็นอย่างอิสระของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ข้อเสนอปัญหาหรืออุปสรรคต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงร่วมกันเพศ

- ด้านตัวผู้ต้องขังหญิงร่วมกันเพศ

.....

.....

- ด้าน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ

.....

.....

- ด้านตัวเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงกร่วมเพศ

.....

.....

2. ข้อเสนอ และแนวทางปฏิบัติต่อการควบคุมผู้ต้องขังหญิงกร่วมเพศ

- ด้านตัวผู้ต้องขังหญิงกร่วมเพศ

.....

.....

- ด้าน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ

.....

.....

- ด้านตัวเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมผู้ต้องขังหญิงกร่วมเพศ

.....

.....

3. ข้อเสนออื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ –นามสกุล	นายวีระพล ศรีอินทร์
วัน เดือน ปี ที่เกิด	5 พฤศจิกายน 2515
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	ค.บ., สถาบันราชภัฏพระนคร
ตำแหน่งปัจจุบัน	เจ้าพนักงานราชทัณฑ์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	กรมราชทัณฑ์